

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCEP

Catalunya Cristiana

"La fe és un realisme.
Som nosaltres els qui
en fem una abstrac-
ció".

Magdalena Delbrel

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 301

Setmana del 30 de juny al 6 de juliol del 1985

50 Ptes.

AFINANT...

Pere, el nou Abraham

Pere és l'Abraham del Nou Testament. La seva professió de fe —"a qui anirem, sols Vós teniu paraules de vida eterna"— inaugura la nova manera d'adherir-se a Déu, ara per Jesucrist. Abraham sortí de casa seva "sense saber on anava"; on el conduiria el seguiment de Jahvè. Confia en la promesa, pura paraula, de ser pare d'una fillada innombrable. Pere arrenca l'adhesió dels deixebles a la Paraula vivent i palpable. La seva confessió de la divinitat de Jesús el constitueix en la Roca sobre la qual s'edificarà l'aplec dels cridats —l'Església— a ser el nou poble de Déu. Abraham és el pare de tots els qui creiem en Déu. Pere és la primera pedra viva del temple inacabat de tots els que confessem que Déu ha complert, en Jesucrist, totes les promeses fetes a Abraham. Pere, fill d'Abraham, porta la fe d'aquest al seu objecte culminant. Actor del drama de la mort del Fill Únic, és el primer testimoni de la seva Resurrecció que vivificarà, fins a la fi dels temps i fins als confins de la terra, el cos que incorpora la fillada definitiva dels que, per Crist, anomenem a Déu Pare.

La devoció "catòlica" a Pere és ben justificada. Realment, bella i majestuosa com és, la cúpula de Miquel Àngel no ho és prou per senyalar-nos la tomba d'aquell pescador de Galilea.

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

"L'Apostolat de la Carretera" pretén fomentar la responsabilitat del conductor.

PÀG. 9

Els joves poden fer de les vacances un temps de formació.

PÀG. 22

Un centre d'acolliment de joves amb vocació sacerdotal.

CENTRALES

EL LIBAN ES DESFA

Els tràgics esdeveniments del Líban amenacen l'eliminació de les comunitats cristianes. El bany de sang hi és continu i molts cristians han hagut de fugir. El somni de coexistència cristiano-musulmana és en perill. La veritat, però, és que musulmans i cristians, si fossin lliures, no s'enfrontarien sinó que resoldrien llurs problemes.

Els ciutadans occidentals no comprenen una situació tan em-

bolicada i confusa com la d'aquell país, perquè cristians i musulmans són grups heterogenis. Les aliances són, sovint, insòlites. Mentrestant, el Líban es desfà. Els cristians libanesos toquen el fons de la desgràcia.

Al n.º 298 del nostre setmanari publicàvem una entrevista amb el patriarca maronita, cardenal Khoraihe. Avui parlem del tema en el nostre editorial i en l'article de fons de la pàgina 3.

En el MC aniversari de sant Metodi

LA NOVA ENCÍCLICA DE JOAN PAU II

ÉS UNA EXPRESSIÓ D'ECUMENISME

CIUTAT DEL VATICÀ. — La redacció de la quarta encíclica de Joan Pau II s'ha acabat. L'encíclica, que tracta fonamentalment de les relacions entre les Esglésies catòlica i ortodoxa, és sens dubte el document més important sobre l'ecumenisme, després de "L'unitatis redintegratio", el decret del Concili Vaticà Segon. El papa Joan Pau II promulga aquesta encíclica durant l'any "metodià" que commemora el mil cent aniversari de la mort de sant Metodi. L'encíclica duu la data del 7 de juliol del 1985, perquè aquest dia se celebrà a Velehrad (Txecoslovàquia) una gran peregrinació dels pobles eslaus a la tomba de sant Metodi.

Per a la confecció d'aquesta quarta encíclica, han col·laborat amb el pontífex l'equip d'especialistes que constitueix el Comitè Romà dels Sants Cirili i Metodi.

L'encíclica té, a més, un altre objectiu important: preparar espiritualment la solemne litúrgia que serà presidida per Joan Pau II a la basílica de Sant Pere, el dia 13 d'octubre d'enguany i en la qual participaran bisbes de tot Europa. L'acte serà una celebració conjunta

dels pastors i fidels de les Esglésies europees, units al papa per tal d'expressar "amb grans signes" el desig d'unitat.

A més, aquest acte es considera que serà un primer pas per a preparar el que es celebrarà amb motiu de la fi de l'any jubilar, inicialment previst per al pròxim 8 de desembre, a Txecoslovàquia. En aquest acte final es farà la consagració universal dels hereus de Cirili i Metodi a la Verge Mare.

El papa, que el passat 14 de febrer inaugurà, a la basílica de Sant Climent de Roma, l'any jubilar metodià, va recordar aleshores que "Cirili i Metodi van realitzar el seu servei missioner tant sota la protecció de l'Església de Constantinoble, que fou la que els va enviar, com sota la Vaticana, per la qual van ser confirmats". El papa vol retornar als orígens de la fe per "renovar la consciència de la vocació cristiana dels pobles europeus" i promoure "la comunió d'esperit i de testimoni amb les comunitats directament fundades pels sants Cirili i Metodi".

"Déu vos salve, Maria"

ELS BISBES NO ABONEN LES ACCIONS DE FORÇA

MADRID. — El Secretariat de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social ha fet públic un comunicat en el qual lamenta la projecció de la pel·lícula de Godard "Déu vos salve, Maria". Segons els bisbes, les accions de força per protestar contra la projecció no poden legitimar-se des d'una posició cristiana i catòlica.

"Els catòlics, com tots els ciutadans, poden, i en ocasions deuen, fer ús de les accions legals pertinents" per impedir que el film sigui exhibit. "Deixant a banda el valor tècnic o artístic del film, sembla opinió generalitzada que el seu contingut ofèn els sentiments dels catòlics per les referències equívokes que fa a un dels més entranyables misteris del cristianisme i pel tractament formal que es dona al tema".

MÉS ENLLÀ DE LES XIFRES

Més enllà de les xifres hi ha tot el que signifiquen per a nosaltres. Perquè són el resultat del nostre esforç i dedicació. I, sobretot, perquè són la mostra del que hem pogut aportar a la comunitat com entitat financera i social.

(Informació sobre l'exercici de 1984, aprovat per l'Assemblea General, celebrada el dia 6 de juny del 1985)

GESTIÓ ECONÒMICA

LA BARRERA DEL BILIÓ

Els dipòsits que els nostres clients han confiat a la Caixa de Pensions ja han superat el bilió de pessetes. Tot una barrera, que més enllà del valor propi de la xifra per si mateixa, també és una mostra de la gran confiança que els nostres clients ens tenen. El creixement absolut durant l'any 1984 ha estat de 207.172 milions de pessetes, que representa una taxa de creixement del 23,3 %.

MÉS DE 100.000 NOUS CRÈDITS

Així ha estat: durant l'any 1984, "la Caixa" ha concedit més de 108.000 nous crèdits, per un import de quasi 116.000 milions de pessetes. I això suposa moltes il·lusions fetes realitat. L'augment net de la cartera de crèdits ha estat de 39.500 milions de pessetes que suposen una taxa de creixement del 10,7 %.

XARXA D'OFICINES: L'AUGMENT DELS CAIXERS AUTOMÀTICS

Durant l'any 1984, a la important expansió de la xarxa d'oficines de "la Caixa", s'hi ha d'afegir la dotació de caixers automàtics per poder estar més a prop del client.

Per servir-lo millor, 51 noves oficines s'han afegit a la xarxa de "la Caixa" i han entrat en funcionament 79 nous caixers automàtics.

Ara ja hi ha 887 oficines de "la Caixa", que actuen a 358 poblacions. I ja es disposa de 157 caixers automàtics.

Totes aquestes xifres fan que "la Caixa" sigui l'entitat financera que disposa de la xarxa d'oficines més extensa de Catalunya i Balears, i compta també a més a més amb oficines singulars i oficines «Caixa Ràpida» on l'horari d'atenció al públic, és tot el dia.

"la Caixa" disposa també d'oficines a Madrid, Saragossa, València i Bilbao que permeten als nostres clients, operar des de les principals ciutats espanyoles.

LA DISTRIBUCIÓ DELS BENEFICIS

L'exercici de l'any 84 ha donat un benefici net de 10.702 milions de pessetes.

Respecte l'any anterior, l'augment en termes absoluts ha estat de 1.724 milions i això representa una taxa d'increment del 19,20 %. La distribució dels beneficis s'ha fet de la manera següent:

700 milions s'han dedicat a Impostos.
5.001 milions s'han dedicat a Reserves.
5.001 milions s'han dedicat a l'Obra Social.

Amb l'increment de les reserves que resulta d'aquesta distribució dels beneficis, els recursos propis de "la Caixa" han arribat als 132.128 milions de pessetes. Una xifra que permet oferir la garantia més sòlida.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

OBRA SOCIAL

UNA INVERSIÓ QUE SEMPRE ÉS RENDIBLE

Més de 3.900 milions invertits en activitats socials i culturals sempre són rendibles perquè beneficien a tothom.

Les accions de l'Obra Social de la Caixa de Pensions de l'any 1984 han cobert 306 poblacions que han pogut tenir al seu abast un amplíssim ventall d'activitats, actes culturals, programes educatius i científics, així com nous equipaments que han contribuït a la millora de la qualitat de vida.

LES NOVES DOTACIONS

A més de mantenir, ampliar i millorar els serveis i equipaments ja existents, l'Obra Social ha construït 13 noves dotacions: 4 Esplais dedicats a la gent gran, 8 Cases de Cultura dotades amb sala d'actes, sala d'exposicions i el Centre Sanitari de Litiassi Renal, equipat amb les tècniques més avançades i eficients en aquest terreny.

Amb aquests nous equipaments, l'Obra Social de la Caixa de Pensions compta amb 271 equipaments culturals i assistencials, radicats a 170 poblacions de Catalunya, Balears, Madrid i València.

LES GRANS EXPOSICIONS

El 1984 ha estat un any ben significatiu pel que fa a exposicions artístiques del més alt nivell. A les sales pròpies s'han organitzat 53 exposicions, de les quals les dedicades a Marcel Duchamp, Gaudí i Giorgio Morandi han estat sol·licitades per institucions artístiques d'arreu del món.

La segona edició del Festival de Cinema Científic al Museu de la Ciència ha aplegat 102 films, pertanyents a 44 productors de 13 països.

En el terreny de la música, els Festivals de Música Romàntica, Religiosa, Antiga i Flamenca, han programat 36 concerts a càrrec de les figures més importants.

LES ACTIVITATS EDUCATIVES, CULTURALS I SOCIALS

En el terreny educatiu i social, durant 1984 s'han intensificat les activitats a les Cases de Cultura, als Esplais i als equipaments culturals singulars com el Museu de la Ciència i l'Escola de Natura.

El programa «la Caixa a les escoles», en el setè any de realització, ha registrat la participació de 551.704 alumnes d'EGB de 1.350 escoles.

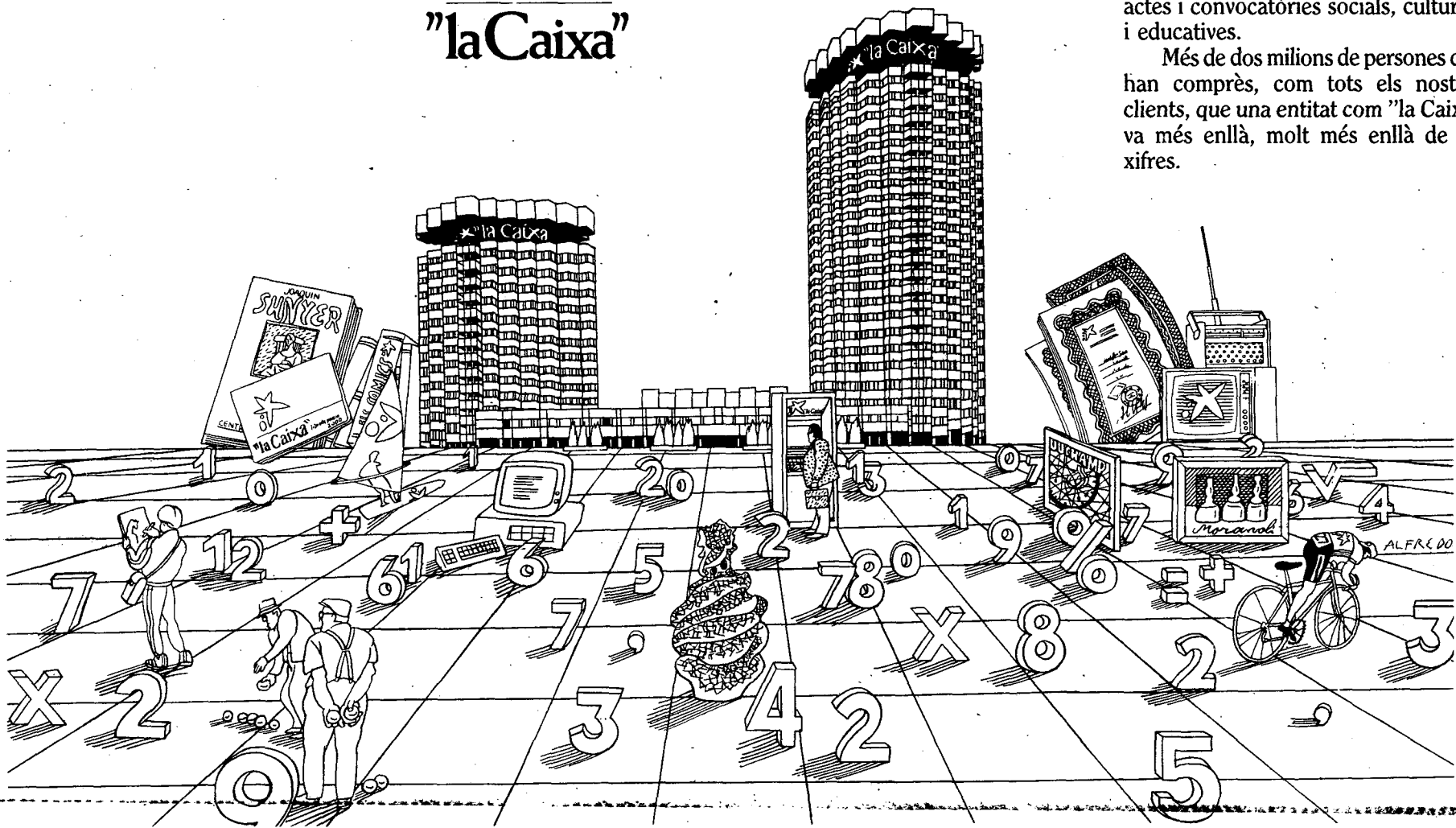
70 beques per ampliar estudis en universitats dels Estats Units, han estat concedides i hom ha creat una línia pròpia de beques per ampliar estudis a qualsevol universitat estrangera.

En un altre nivell, s'han celebrat les Jornades Internacionals al voltant de «L'home, la societat, el món: perspectiva de l'any 2000», amb la participació de les figures més rellevants d'arreu del món, especialistes en l'anàlisi dels desafiaments i les incògnites del futur.

LA PROJECCIÓ DE L'OBRA SOCIAL

L'any 84, la incidència de l'Obra Social, ha estat més important que mai: ha desenvolupat la seva activitat en 306 poblacions i ha aplegat 2.214.363 persones que han tingut al seu abast 10.477 actes i convocatòries socials, culturals i educatives.

Més de dos milions de persones que han comprès, com tots els nostres clients, que una entitat com "la Caixa" va més enllà, molt més enllà de les xifres.

EDITORIAL

La tragèdia del Líban, llunyà i proper alhora

És ben veritat que les tragèdies humanes estan com subjectes a una mena de llei, segons la qual ens afectarien, no pas segons la seva magnitud, sinó en proporció directa a la proximitat de l'esdeveniment. Els més de cinc mil morts, d'un sol cop de mar, al Bangladesh no ens han tret pas la son a nosaltres homes d'Occident. Una cosa semblant s'esdevé amb el drama sagnant del Líban, tanmateix més proper però encara massa allunyat per a la nostra sensibilitat. La mateixa Mediterrània banya les seves costes i les nostres. Però la remor de les ones no ens porten l'estrèpit dels incessants combats. Allà la cultura és àrab; aquí és llatina. Allà l'empelt cristià ha fet florir i fruitar l'arbre esponerós del poble maronita, poble monàstic, com ho és també, si volem adonar-nos-en el poble català d'aquesta riba del Mediterrani.

El país dels cedres, per antonomàsia, s'està enrunant sota la nostra mirada impotent (o indiferent?). En aquella terra tan semblant a la nostra, s'hi havia construït, no sense esforç, una nació exemplar en la qual, durant molts segles, havien conviscut cultures i religions diverses. L'esperit francès i la saba cristiana dels maronites asseguraven l'equilibri d'aquella construcció política i humana admirable. Ara s'està esfondrant entre llàgrimes i sang.

La culpa d'aquest desastre, com sempre, és molt negra i de difícil atribució. No és gaire errat posar-la al compte, ben car per cert, de la "pau" entre les dues grans potències que, des d'aviat farà mig segle, es fan la "guerra de trancantó", per persona interposada.

Si les culpes són fosques, les víctimes són clares i cada vegada ho van essent més. Els cristians —maronites— estan pagant durament els plats trencats d'aquesta tragèdia. En aquesta guerra fraticida tots tenen de què avergonyir-se. No oblidem pas les sofrences causades als palestinesis pels cristians. Però en una guerra atada i mantinguda per tercers —Israel, Síria, en primer pla, i un llarg etc. entre bastidors— hom acaba per no saber qui és l'enemic i de qui pots fiar-te. No cal justificar l'injustificable però val la pena de mirar d'entendre allò que és explicable.

En aquestes situacions confuses hi ha quelcom que, si no aclareix el procés intrincat que s'ha seguit fins ara, almenys senyala prou clarament la víctima final. I sempre serà veritat la dita romana "Ai dels vençuts". Si Síria, tal com sembla, acaba per imposar el seu vell somni d'un Líban trossejat en comunitats religioses i ètniques acantonades —sunites, xiïtes, drusos i cristians— que li permeti la seva còmoda presència en el Mediterrani oriental, poca cosa en quedarà del Líban que fou, durant segles, un exemple admirable de fraternitat cristiano-musulmana i que tants fruits de cultura, massa desconeguts per nosaltres, ha donat a l'Orient proper.

Espanya, el país occidental en el qual es va assolir una millor compenetració entre les tres cultures abrahàmiques, la jueva, la musulmana i la cristiana, hauria d'haver pogut fer quelcom per comprendre i ajudar el germà llunyà i ignorat del Líban. Per moltes raons, prou conegudes, Espanya, des de fa temps no ha tingut una política clara i, sobretot, generosa envers la mediterrània del Mig-jorn i de l'Orient. La veu de Catalunya fou silenciada fa segles. Els vents polítics que bufen ara no són pas propicis per a una empresa al capdavant d'inspiració cristiana. Sols ens resta ser espectadors impotents d'aquesta tragèdia en la qual hauríem pogut ser actors, en altres temps i en circumstàncies que ja no són les nostres.

El Líban assassinat

Saber i amagar el que se sap, aquest comportament de mala fe cara a si mateix, ha estat dit i desemmascarat tant pels moralistes clàssics com pels psicoanalistes moderns. Però una veritat no deixa de ser-ho per desagradable i curiosament refusada que sigui. L'opinió col·lectiva, així com els individus, estan subjectes a sornegueres torsions d'aquest gènere; sovint és víctima de desinformacions programades des de lluny, però també arriba a desinformar-se ella mateixa a causa d'una voluntat de no voler saber. Exemple d'aquesta desinformació són els nostres coneixements i desconeixements barrejats de la tragèdia libanesa.

L'home dirigent d'avui, i més particularment nosaltres, cristians, sabem bé, (i és l'última d'una sèrie de peripècies), que es maten cristians al Líban, gran nombre dels quals, en els pobles del Sud, no poden escapar d'altra manera que exiliant-se a l'interior de la seva pròpia pàtria, mentre les seves cases són arrasades i devastades les seves esglésies.

Nosaltres sabem que és també el Líban, en la seva originalitat multiconfessional, el que fa deu anys s'aferriren a assassinar, i el final podria ser més pròxim del que es creu. Un Líban sense cristians, semblant a aquesta Armènia tant turca que gairebé no hi ha armenis, no serà pas el Líban. Igualment si, per necessitat de sobreviure, potser provisional, els cristians accepten veure's confinats en guetos d'estrets límits, illots batuts per les ones d'una mar hostil, el somni de coexistència cristiano-musulmana, que creà la fràgil i breu felicitat del veritable Líban, serà abolit per sempre.

Tot això nosaltres ho sabem, i tot això passa com si nosaltres no volguéssim saber-ho. Tenim, es veritat, algunes excuses. D'antuvi, que costa molt de comprendre una situació que és embolicada i confusa. Cristians i musulmans no formen pas, ni de lluny, grups homogenis, i cada una de les dues comunitats comporta divisions internes de caràcter polític i religiós que poden produir sagnants enfrontaments; es nuen aliances insòlites que poden ser d'improvisació tàctica o per ressentiments passionals quan són tractats com amics els enemics de l'enemic, o com enemic l'amic dels enemics. El Líban es desfà i sembla caure en un caos indescriptible i inintel·ligible. I aquest vertigen de dispersió turbulent dona la impressió d'una degradació irreversible. Com ajudar o compadir quan no es comprèn allò que es té vocació d'ajudar, el Líban i els cristians libanesos?

Després, i aquesta és una altra manera de desinformar-se, les nostres consciències, sempre són grans feudals, havien de ser cristianament suspectes, mentre que un Walid Joumblat, que està

a punt de reeixir en la seva caça sanguinant de cristians, és un home d'esquerra per damunt de qualsevol dubte ja que pertany a la Internacional socialista i serà un pobre argument retreure-li maliciosament que també és un gran feudal drus.

Consideracions d'aquesta mena estan avui fora de lloc. Si la comunitat cristiana (més ben dit, els caps i els partits que parlen en nom seu) ha comès errors, aquesta mateixa comunitat no s'equivoça pas en pensar que està directament amenaçada en la seva vida i en allò que, mediocrament, s'anomena la seva identitat cultural, és a dir la seva raó de viure patriòtica i cristiana. Hom vol assassinar el Líban, i la situació libanesa, malgrat les seves doloroses complicacions, no és pas un enigma indesxifrable, si tan sols, deixant d'autodesinformar-nos, posem en clar qui és aquest "hom" impersonal i li donem els rostres que li pertanyen: el de l'integritat musulmà, d'una banda, i el de la política de Damasc de l'altra, que utilitza tots els mitjans, el terrorisme i l'aliança soviètica inclosos, per realitzar la seva tenaç ambició d'una gran Síria.

L'Islam no és pas integrista per naturalesa. Hom parla de croades, però durant els segles tan exigents, es plantegen qüestions prèvies: ¿aquests libanesos cristians són prou purs per merèixer ajuda i compassió? Els també combaten i han usat mitjans d'intimidació per aterroritzar l'adversari; ¿no defensen, recorren a les armes, una situació de privilegi i de domini que era insuportable per a les masses musulmanes? I per escandalitzar-nos més, nosaltres que vetllem amb constant vigilància el no comprometre mai el que és espiritual en aventures de violència política, ¿per què els milicians cristians dibuixen imatges de Crist i de la Verge Maria en els seus fusells i metralladores? No podem ser partidaris dels nostres germans cristians del Líban; la nostra religió ha evolucionat en el bon sentit; ja no estem al temps de les croades.

La veritat és que prenem posició cara als protagonistes del drama libanès, segons simpaties

o antipaties selectives. I les distàncies o reserves prou ben argumentades, que els cristians de vanguardia prenen enfront la comunitat cristiana del Líban, van acompanyades ben sovint d'una complaent indulgència pels seus adversaris que, autoqualifinats-se d'"islamo-progressistes", han d'estar per força a l'esquerra, col·locant a la dreta (de tan detestable rostre tant a Beirut com areu) els "cristians-conservadors". Els Gemayel, pare i fills, ja que en els quals les dinasties tolerants els Omeies o dels Abassides, regnaven a l'Orient Pròxim, els Llocs Sants foren accessibles als pacífics pelegrinatges dels occidentals. Calgué que el califa fatimida Al-Hàkim fes, a principis del segle XI, destruir en solemne holocaust l'església del Sant Sepulcre de Jerusalem, perquè la idea de croada comencés a mobilitzar l'Europa cristiana. Curiosament, aquest califa era xiïta i es troba indirectament en l'origen el que seran més tard el poble i la religió drusos. En els drames històrics del passat com en l'actual tragèdia, les responsabilitats del recurs a les armes sempre estan ben repartides.

Els cristians libanesos toquen el fons de la desgràcia. Cedint a les imposicions terroristes, les quals no se sap d'on venen, les potències occidentals, sense glòria, han abandonat el Líban a la seva sort, és a dir, l'han lliurat a la conjuració que ha programat la seva mort. Els cristians libanesos han estat vençuts per culpa nostra en gran part. Israel després d'haver intentat comprometre'ls i fent-los responsables, pel seu refús a aliar-se, de l'enfonament de la seva política al Líban, els ha assestat un últim cop retirant el seu exèrcit del Chouf i després del sud del Líban, i han deixat, sense escrúpuls, el camp lliure als seus botxins. Nosaltres, europeus i cristians, ¿no tenim res més a fer que predicar-los que es resignin al protectorat sirí que s'està gestant? ¿És veritablement massa tard per salvar el Líban neutralitzant-lo amb garantia internacional? ¿No és possible un esforç d'imaginació i de coratge?

Etienne Borne
"La Croix"

**Catalunya
Cristiana**

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Pensi-ho en obrir el seu frigorífic

Per als 40.000 habitants de Bedjondo (Txad) les llavors
i els graners costen 700.000,— pessetes.

La sequera i les males collites han deixat sense aliments els habitants de Bedjondo.
Els volem proveir de llavors i graners per afrontar les seves necessitats d'aliment.
La seva única esperança de supervivència és en mans de tots nosaltres.

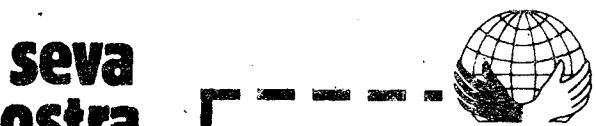
Uneixi la seva mà a la nostra

Faci els seus donatius al compte
especial "MANS UNIDES"

- Caixa de Barcelona
- Caixa d'Estalvis de Catalunya
- Caixa de Pensions "La Caixa"

DELEGACIONS

Girona: Apartat de Correus 379
Lleida: Avda. Blondel, 11, 3.
Seu d'Urgell: Casa del Bisbat
Solsona: Apartat de Correus 35
Tarragona: Armanyà, 11
Tortosa: Cruera, 9
Vic: Sant Just, 1.

Mans Unides

Campanya contra la fam

Rambla Catalunya, 32, 1.ª, 1.ª Telèfon 318 08 87
08007 BARCELONA

Nom
Adreça
Codi Postal/Ciutat

Desitjo rebre més informació ☐ rebre la seva visita ☐ fer-me'n soci ☐

Picas
Via
Eur
pa.s.a.

PIVESA

Carretera Nacional II, n.º 16
LA JONQUERA

AGÈNCIA DE DUANES
IMPORTACIONS I EXPORTACIONS PER
LA DUANA DE LA JONQUERA

LA PORTA DEL MERCAT COMÚ D'EUROPA

Tels. (972) 54 01 18 - 54 01 17
Telex. 57350 - Apartat Correus 21

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui
la seva parella seriosament.
Servei de psicologia, ordinador
i vídeo, dirigit per psicòloga
col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

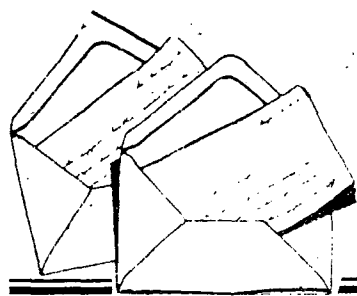
Estem a Horta, en una torre amb
jardí, alimentació adequada, cale-
facció, ascensor, sala repòs, con-
trol sanitari i teràpia humana. Esta-
des per sempre, i per convalescèn-
cies. Poques places. Tel. 427 44 53.

OPORTUNITAT IMPORTANT

La Sagrada Bíblia de la
Fundació Bíblica Catalana

Editorial ALPHA 15 volums

Tel. 751 03 30

Recordant el doctor Tarrés

Fa pocs dies vaig tenir oportunitat d'escoltar una conferència sobre la vida del doctor Tarrés, a càrrec de la seva pròpia germana.

Tots els qui ens diem cristians i vivim l'actualitat de l'Església a casa nostra coneixem prou bé la figura de Mn. Pere Tarrés i el procés de beatificació iniciat i, qui més, qui menys, sentim viva satisfacció per veure elevat a nivell tant alt un professional de talla, sacerdot, compatriota i contemporani, que tenia com a lema i objectiu "ser sant, Senyor, costi el que costi".

Paraules conegudes, si hem llegit la seva biografia. Paraules impressionants escoltades de llavis de qui va ser la seva confident espiritual: sa pròpia germana.

Impressionants doblement es veure-les fetes realitat amb tanta senzillesa, humilitat, esperit d'obediència als superiors, respecte per a tothom i desprendiment total fins a l'hora de la mort.

Carme Ricart

Parròquies sense pastor a Barcelona

Coneixent positivament el zel i interès d'alguns sacerdots per donar empena a tasques parroquials amb nou i propi estil, que fins els ha portat a promoure la dimissió d'algun rector de gran prestigi abans de l'edat en què l'Església invita a fer-ho, desitjo suggerir-los que amplin el seu objectiu de visió: no centrar-se exclusivament en una parròquia puix que dintre la mateixa zona diocesana n'hi ha sense rector, sense perspectiva de tenir-ne, i

amb greus necessitats de serveis sacerdotals ministerials on, sens dubte, trobarien ample camp on portar a terme les seves aspiracions.

Agrairia moltíssim a "Catalunya Cristiana", que vol recollir el sentir dels seus lectors, que publiqués aquestes lletres ja que, desgraciadament, les raons dels febles tenen molt poc pes i consideració en les esferes decisòries. Que almenys, algú, —Catalunya Cristiana— es faci ressò de la nostra veu: dels que estem sense pastor i dels que ens el volen prendre i arçonar. Això passa a Barcelona.

Carmen Canudo

Als alumnes de 5è de Bàsica de Montroig

Aquestes ratlles van adreçades als alumnes de 5è de Bàsica de Montroig, i com diu sant Joan en la seva 1.ª epístola: "Us escric a vosaltres perquè sou forts". Sí, amb el vostre petit, però substancialment escrit a "Catalunya Cristiana" de la setmana del 5 a l'11 de maig d'enguany, heu demostrat com sou de forts i heu estat molt valents i decidits i com es revela en els vostres cors els bons sentiments i les ganes que teniu de viure en un món més just i més net.

Us mereixeu una gran ovació! Permeteu-me estimats, que us encoratgi a continuar tenint i seguir augmentant aquest esperit vigorós, ferm, heroic, net i altruista que es veu en vosaltres i que voldríeu viure'l en tot el que us envolta.

Al llarg de la vostra vida (que tot just comença), tindreu necessitat d'una força espiritual que us donarà l'Esperit Sant, mitjançant el Sagrament de la Confirmació. Tindreu necessitat d'un aliment espiritual que trobareu en el Pa de l'Eucaristia. Tindreu necessitat d'una ajuda i guia espiritual que no serà altra que la devoció i amor filial a la Verge Maria.

Endavant! Enhorabona! i que el vostre testimoni tingui cada dia més adeptes o seguidors.

M.ª del Carme Massana i Mola

XXIX VIATGE CULTURAL

El tradicional sorteig que realitzem cada viatge és obsequi, d'un lot d'obres de l'"HOGAR DEL LIBRO".

Agraïm aquest gest d'amistat i col·laboració. Moltes gràcies.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

NURIA PIJOAN
SANTA MARIA DE NIEVA, APART, 6
JAEN (Via Chiclayo)
PERU 7.750 Ptas.

LLUIS ALEGRE
CASILLA 5854
CIPCA
LA PAZ
BOLIVIA 7.750 Ptas.

JOSEP ALSINA
B.P. 256 M.C. KINDANGU
KIKWIT
ZAIRE 8.500 Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa

Sucursal n.º

N.º compte corrent

Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Arriben infants refugiats d'Afganistan a Salou

Cinc infants d'Afganistan, d'edats compreses entre els 6 i els 10 anys, es troben a Tarragona després de les gestions realitzades per l'Associació de Refugiats Afgans i l'organització Medicus Mundi. Els infants, que procedeixen d'un camp de refugiats de Pakistan, han estat allotjats en un hotel de Salou, on romandran fins al pròxim dia 27. Els nens són a Tarragona, per gaudir del sol i la platja i faran excursions a Barcelona i al Delta de l'Ebre.

Un col.laborador de C.C. promogut professionalment

Jaume Armengol Calvet, professional tècnic amb notable carisma en el món de l'Alta Gastronomia i de la Restauració, molt conegut en cercles elitistes del sector, ex director comercial de "Vinos y Cavas Marqués de Monistrol" y de "Bodegas Pedro Rovira, S.A.", ha pres possessió del càrrec de gerent del Consorci

de Productes Alimentaris, S.A. (COPRAL), entitat que vol impulsar la indústria alimentària posant-la a nivell de les d'Europa. En aquesta tasca creiem que el senyor Armengol assolirà un èxit total.

Espanya

Ruiz Giménez a favor dels objectors de consciència

Més de set mil joves en edat militar tenen pròrroga per objecció de consciència, segons declarà el defensor del poble, Joaquín Ruiz Giménez. En la seva opinió, la llei d'objecció, contra la qual presentà recurs d'inconstitucionalitat no respecta, en part, alguns drets fonamentals.

Ibèria augmenta tarifes

La Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, acordà proposar una pujada entre el 7 i el 8 per cent per als vols interns de la companyia estatal d'aviació Ibèria que entraran en vigor a finals de mes. La companyia Ibèria va perdre durant el passat

exercici uns 11.000 milions de pessetes en els seus vols interns i tingué uns beneficis de 500 milions en els internacionals. Fa exactament un any Ibèria apujà les seves tarifes també en un 8 per cent. El nombre de passatgers que utilitzen aquests serveis és de 8 milions de persones i en els primers mesos de l'any s'han incrementat el nombre de passatgers en un tres per cent.

Món

Ionesco vaticina un renaixement espiritual

En unes declaracions a la premsa italiana, l'escriptor Eugène Ionesco s'ha declarat contrari al comunisme i a favor d'un Renaixement. Concretament, l'escriptor francès ha afirmat que "vindrà un segon Renaixement, una nova espiritualitat que pot començar a l'Europa oriental, on les esglésies són plenes. Cal que retrobem el coratge de pensar com a persones". I hi ha afegit: "El canvi pot començar precisament a l'Europa oriental. Només cal un petit terratrèmol perquè l'estructura cedeixi".

ARA MATEIX

Coneixeu el cardenal de París? (i II)

Més enllà de la singularitat que li dona ser un francès d'origen polonès i d'ascendència jueva... i més enllà d'aquell se estil pastoral, directe i profètic, que compromet una mica la nitidesa cartesiana de l'organització eclesial francesa... més enllà i més al fons de tot això, hi ha el pensament de monsenyor Lustiger, que tampoc no té res a veure amb els tòpics més acreditats. Vegem-ne una mostra en la manera com concep el paper de l'Església davant la crisi del món modern, i el paper d'Europa, en la mateixa perspectiva.

"El paper dels cristians consisteix avui a donar testimoni de la finalitat transcendent de l'home". "Els objectius que l'home s'havia proposat, se li tornen problemàtics." Més encara, "la crisi ve d'una determinació dels fins feta per l'home i per a l'home." Si la crisi ve d'aquesta determinació, es pregunta el cardenal, per què no sortir-ne "acollint un fi, sense produir-lo?" Com podria l'Església deixar de prendre la paraula "en nom de l'home veritable i per a defensar la humanitat?" "Així, després del procés llarg i dur que, d'ençà del segle passat, s'ha volgut fer contra el cristianisme en nom de l'home... el cristianisme esdevé l'advocat de l'home, expoliat de la seva dignitat precisament pel gest que havia d'atorgar-li-la."

Observem com tots aquests textos de l'obra de Lustiger "Oser vivre", llegits amb deteniment, suggereixen un canvi de la mentalitat pastoral que ha predominat en els últims anys. Aquesta tendència, més aviat, a donar prioritat a l'encarnació, a l'assumpció per l'Església dels fins que l'home s'havia proposat... Hi havia la creença que els fins transcendents i els que l'home s'assignava eren la mateixa cosa... Més que no pas una veu distinta i interpel·ladora a l'Església havia de ser una veu discreta al servei dels objectius determinats per l'home, profètica, si de cas, amb els qui s'oposessin al seu acompliment... Expressament esquematitzo una mica perquè penso que una confrontació oberta dels punts en liti-

gi és més honesta i constructiva que fer veure que tots diem el mateix... i que el mutu —potser despectiu— desconeixement... i que el refús a deixar-se interpel·lar...

No menys polèmiques poden resultar algunes de les reflexions sobre Europa del cardenal de París. Per a Lustiger no tot es redueix al procés de personalització de la fe. També compten altres valors: "França ha estat batejada i una nova evangelització no pot fer abstracció d'aquest fet. A més, la cultura francesa, en el sentit més ampli de la paraula, està profundament impregnada de cristianisme." I aquesta visió la fa extensiva a tot el conjunt dels pobles europeus, Rússia inclosa: "El cristianisme ha estat la matriu de tots aquests pobles." Des d'aquesta base, fa un segon pas: en la crisi europea, hi ha implicats problemes de fe. Per tant, "cal que els europeus reprenguin les seves arrels en les fonts cristianes de la seva cultura per tal de posar un remei específic als problemes actuals." "Només la fe guareix les malalties de la fe." Però Lustiger encara fa un tercer pas: "Si els problemes mundials són problemes espirituals sortits de temptacions cristianes —europees— hi ha respostes cristianes a la crisi mundial."

També aquí som davant uns plantejaments que divergeixen dels que han predominat en el pensament cristià dels últims anys. El cardenal de París no parla, com ha esdevingut habitual, de cristians presents en la recerca de respostes als problemes humans, sinó de "respostes cristianes". En aquest context pren relleu aquesta afirmació seva: "La doctrina social de l'Església no és morta". La seva reformulació per a aquesta fi del segle XX "és en curs d'elaboració".

Malgrat el risc inevitable de perdre molts matisos en l'afany de síntesi, aquestes pinzellades han volgut ser un toc d'atenció sobre la vigoria i l'originalitat del pensament d'un cardenal que ho és de París i al qual s'atribueix una especial sintonia amb Joan Pau II.

J. Carrera Planas

El Papa a la diòcesi de Venècia

El viatge de Joan Pau II s'inscriu en les celebracions del 150 aniversari del naixement de Sant Pius X. Una de les etapes d'aquest pelegrinatge fou Riese, on Giuseppe Aarto, últim papa canonitzat per l'Església va néixer el 2 de juny del 1835. Una altra fou Treviso i sobretot Venècia, amb certa similitud a la qual el

Seguint les petjades del seu predecessor Sant Pius X, Joan Pau II empen- gué el proppassat dissabte, 15 de juny, el seu 49 viatge pastoral italià, de tres dies, a la diòcesi de Venècia, de la qual foren patriarques, a més a més de Pius X, Joan XXIII i Joan Pau I.

Papa va fer el passat novem- bre a Lombardia i a Piamont, seguint les petjades de sant Carles Borromeo, arquebisbe

de Milà, amb ocasió del quart centenari de la seva mort.

Joan Pau II volgué comen- çar aquest viatge amb una etapa de sis hores a Vittorio Veneto, on Joan Pau II fou bisbe durant onze anys.

Un viatge intens

Així pot classificar-se aquest viatge de tres dies visitant sis lo-

calitats. El programa consta d'unes trenta visites i troba- des i de vint discursos. El Pa- pa arribà a Venècia a bord de la góndola "Dogaressa", pel Gran Canal, fins al moll de Sant Carles. En la basílica es reuní amb sacerdots i religio- sos. Celebrà missa i processó amb el Santíssim a la plaça de Sant Marc. Rebé les autori- tats, i en el famós teatre La Fe-

nice, parlà al món de la cultu- ra, de l'art, de l'espectacle, abans del concert que li oferir- en com a homenatge. Visità la presó de la Giudecca i cele- brà per als presos una missa el dilluns al matí, després de trobar-se amb les religioses a la basílica de Sant Marc i abans de visitar la universitat de Foscari.

A Porto Marghera, zona industrial de Venècia, parlà a treballadors i empresaris; vi- sità els malalts de l'hospital de Mestre, on també parlà als joves i infants abans de tor- nar, a les onze de la nit del di- lluns a Roma.

Monsenyor Santos Abril, recentment consagrat bisbe

El que ha estat designat Nunci de Bolívia, monsenyor San- tos Abril, després de ser consagrat bisbe pel cardenal Casaro- li en la seva al·locució al poble de Terol, la seva ciutat natal, que assistí massivament a la cerimònia.

Menada per quatre gondolers, la "Dogaressa", portant a bord el Papa, avança majestuosament a través del Gran Canal de Venècia.

Casaroli, diplomàtic i negociador al servei de l'Església

El cardenal Casaroli és una fi- gura de primera magnitud en l'Església contemporània i fora d'ella. Té posades la intel·ligèn- cia, la destresa diplomàtica i l'ex- periència al servei del pontificat actual, des que el papa Joan Pau II el designà el 30 d'abril del 1979 com a secretari d'Estat, elevan- to a la dignitat cardenalícia en el consistori del 30 de juny del 1979.

El cardenal Casaroli té una personalitat afable, reservada i cauta i és home que sap trobar temps entre els "dossiers" de la Secretaria d'Estat per exercir el ministeri sacerdotal entre els de- tinguts de la presó romana Regi- na Coeli, amb els quals celebrà el seu setanta aniversari el passat 24 de novembre. En els ambients vaticans hom l'admira i estima. Els seus més propers col·labora- dors lloen els seus dots i el consi- deren "relevant exponent del millor que hi ha de la tradició de la cúria romana", fet que es pot resumir en tres paraules: eficièn- cia, dedicació i flexibilitat.

Entrà a la Secretaria d'Estat sent jove sacerdot de Piacenza, l'any 1940, fa quaranta-cins anys:

gairebé mig segle de servei a l'Església universal: divuit anys amb Pius XII, cinc amb Joan XXIII, quinze amb Pau VI, trenta-tres dies amb Joan Pau I i més de sis anys amb Joan Pau II. Fou Joan XXIII qui el va nomenar subse-

cretari per als Afers Extraordina- ris, el març del 1961, lloc en el qual tingué ja una responsabilitat primordial en les relacions amb els Estats. Des de fa vint-i-tres anys passen per la seva taula de treball els informes que contenen

tots els imaginables tipus de pro- blemes en les relacions Església- Estat dels països d'arreu del món que tenen aquestes relacions; i, on no en tenen el cardenal Casa- roli va saber teixir hàbils fils d'ac- tivitat diplomàtica, des que Joan XXIII, el març del 1963, li encarregà de viatjar a les capitals de l'Eu- ropa de l'Est per reprendre con- tactes amb els governs comunis- tes; aquest fou un moment particu- lar de la història del cardenal, que segellà el seu destí com a ar- tífex de la crida "ostpolitik" del Vaticà sobretot durant el pontifi- cat de Pau VI, amb qui el carde- nal Casaroli arribà a ser secretari dels Afers Públics, càrrec que actualment té l'arquebisbe Sil- vestrini i que ve a ser com un mi- nistre d'Afers Exteriors.

El cardenal està perfectament informat sobre tot el que fa refe- rència a les relacions Església- Estat a Espanya. Els observadors vaticans comenten que si bé no hi ha contenciosos entre Església i Estat a Espanya, determinades ambigüitats i retards en l'apli- cació per part del Govern espanyol dels quatre acords que substituïren el Concordat del 1953, no han deixat de suscitar freqüen-

sions. Tampoc no manquen co- mentaris sobre la manera com els socialistes en el poder, inter- preten el principi de llibertat reli- giosa i la seva forma de tenir en compte el pes sociològic del catolicisme en la societat espanyola, en la seva cultura i civilització així com determinats comporta- ments en l'orientació i monopoli dels mitjans de comunicació es- tatals.

D'aquests temes i de la políti- ca familiar i protecció a la vida, del patrimoni de l'Església, és probable que el cardenal parli amb el Rei i el president Gonzá- lez, respectant el principi d'or de Joan Pau II que "els interlocutors principals dels governs siguin les Esglésies locals". El cardenal se- cretari d'Estat parla cada dia amb el Papa i tot sovint despat- xen en equip, entorn a la taula en què s'asseu també el substitut de la Secretaria d'Estat, l'arquebis- be espanyol Eduardo Martínez Somalo, que vindria a ser com el ministre de l'Interior del Papa: dos homes d'Església excepcio- nals que posen cervell i cor al servei i col·laboració del succe- sor de Pere.

M. G.

Se celebrarà a Salamanca

Capítol general de l'Escola Pia

"La nostra tradició escolàpia ha consagrat l'expressió celebrar els capítols, que comporta les notes d'eclesialitat, compartir, aportar amb candor i autenticitat, en un clima de goig i d'esperança".

Amb aquestes paraules el general de l'Escola Pia, tant arrelada a Catalunya, ha iniciat la Memòria del darrer sexenni de l'institut.

Segons el pare Antoni Tort, cap de l'organització tècnica del capítol general, s'encetarà l'1 de juliol i s'allargarà durant tot el mes. Aquest capítol general, que es el XLII de l'Escola Pia, se celebrarà per primera vegada fora de Roma, a Salamanca, al col·legi major del pare Scio. El nombre d'assistents es calcula en uns setanta, l'origen dels quals és, aquesta vegada, molt divers: Itàlia, Espanya, Polònia, Àustria, Puerto Rico, Colòmbia, Argentina, Equador, i, des de fa molts anys, Romania i Eslovàquia. Una altra novetat és la presència de deu seglars que exposaren la seva visió i experiència personal respecte a l'Escola Pia.

El capítol general tindrà tres fases: l'elecció del nou general i dels seus quatre assistents i consellers; la revisió del sexenni transcorregut des de l'anterior capítol i l'adequació de les Regles i Constitucions al nou ordenament jurídic del codi del Dret Canònic. Finalment el capítol tractarà de fixar unes línies d'actuació educativa i evangelitzadora pels propers sis anys, elaborant un document programàtic

Sant Josep de Calasanc, fundador de les Escoles Pies

sobre la missió actual de l'Escola Pia a la llum de l'evangeli.

Son significatives les paraules de l'actual pare general, Angel Ruiz Isla, que reflecteixen l'esperit amb que els fills de sant Josep de Calasanc inicien el seu capítol general:

"Interpretar el fet del sexenni a la llum de la Història de la Salvació ajudarà els escolapis a su-

portar certs aspectes durs de la seva realitat. Aquesta memòria esdevindrà conversiva, perquè va entreteixida amb la memòria del Senyor Jesús, ignorat a voltes, i a vegades reclamat amb força, com ara en començar el nostre capítol: Veniu Senyor Jesús!

Ferran Mateos i Planas

Declaracions del superior general,
Calixto Vendrame

Els Camils crearan un institut de pastoral sanitària

El projecte de crear a Roma un Institut Internacional de Pastoral Sanitària és una de les decisions adoptades pels superiors majors dels religiosos Camils d'arreu del món, que han celebrat a Miraflores de la Sierra (Madrid) la seva assemblea anual. Els Camils es dediquen a l'assistència als malalts marginats a 26 països del món.

És el pare general, Calixto Vendrame, qui exposa els fins del nou institut de pastoral sanitària:

"Aquest institut internacional seria dedicat a la formació d'agents de pastoral sanitària, a la formació teològica específica per al camp de la salut i al tema de l'administració hospitalària. Igualment seria un centre de documentació i publicacions. Dins del camp de la formació hem acordat prendre una major iniciativa en l'encoratjament de la pastoral sanitària augmentant en els pròxims anys el nombre d'experts de formació pastoral clínica, especialitat cada vegada més valorada també a Europa".

El Papa ordena a 70 diaques de 21 països

Com ja vàrem informar al número passat, el diumenge 2 de juny, solemnitat de la Santíssima Trinitat, el papa Joan Pau II celebrà la Santa Missa a la basílica de Sant Pere i conferí l'ordenació sacerdotal a 70 diaques procedents de 21 països: 19 d'Espanya, 10 de Polònia, 7 de l'Índia, 5 d'Itàlia, 4 d'Estat Units, 3 de Canadà, 3 de Mèxic, 3 de Puerto Rico, 2 d'Austràlia, 2 d'Escòcia i un de cada una d'aquestes nacions: Argentina, Austràlia, Brasil, Colòmbia, Xile, Filipines, Guatemala, Irlanda, Líban, Nigèria, Vietnam i Iugoslàvia.

En la fotografia un dels moments més emocionants de cada neosacerdot: la salutació de pau del Sant Pare.

Les fotos de l'any

Des de l'any 1982, la Fundació Caixa de Pensions convoca anualment el Premi Nacional de Fotografia de Premsa, al qual acudeixen els fotògrafs amb les seves millors imatges.

Les fotografies premiades, així com la selecció de les presentades a aquest certamen són motiu d'una exposició, que en la seva recent edició, que s'inaugurà el 18 d'aquest mes, s'exposa al Centre Cultural de la Caixa de Pensions, al Passeig de Sant Joan, 108, de Barcelona, per recórrer immediatament d'altres sales arreu del país.

Entre les fotografies seleccionades, hi ha la de "El Papa marxa", del fotògraf Paco Junquera, que ha presentat l'Agència Cover i que reproduïm aquí.

NOVA PISCINA DE LA GENERALITAT PER AL DISTRICTE IX

La direcció general de l'Esport, bo i mantenint la línia iniciada l'any 1981 pel que fa a dotar Catalunya d'una infraestructura mínima d'equipaments esportius, ha remodelat la nova piscina d'ús públic del districte IX, situada a les antigues instal·lacions de l'AISS (c/ Pare Mañanet i c/ Sant Sebastià), per tal de pal·liar els déficits esportius d'aquesta zona.

La piscina ha estat dissenyada amb les tècniques més modernes de construcció i se n'ha eliminat tot tipus de barreres arquitectòniques, a fi de permetre la realització d'activitats per a tothom. La Federació Catalana de Natació tindrà cura de la gestió de la piscina, segons un conveni signat entre totes dues institucions, a fi d'efecte de poder assegurar el màxim rendiment, esportiu i social, de la instal·lació esmentada. Els horaris i preus vigents a partir del dia 20 de juny són els següents:

HORARI:

de les 9,30 fins a les 16,00 (feiners)
de les 9,30 fins a les 18,00 (festius, dissabtes i diumenges)

PREUS:

Dies feiners: Entrada infantil (de 6 a 14 anys) 100
Entrada normal (més de 14 anys) 140
Dissabtes i festius: Entrada infantil (de 6 a 14 anys) 140
Entrada normal (més de 14 anys) 175

ORGANITZACIÓ DE CURSETS DE NATACIÓ

- Cursets de natació infantils: fins a 14 anys (iniciació i perfeccionament)
- Cursets de natació per a adults: més de 14 anys (iniciació i perfeccionament)
- Cursets contractats individualment de durada mensual (20 classes).
Infantil: 1.720 per persona i mes.
Adults: 2.500 per persona i mes

HORARI:

De dilluns a divendres de les 16,00 a les 17,00; de les 17,00 a les 18,00; de les 18,00 a les 19,00.

La realització d'aquests cursets en aquests horaris dependrà del nombre d'inscripcions i es considerarà el de 15 el mínim per a la realització del curset.

A part la realització d'aquests cursets a la tarda i en funció de la disponibilitat de la piscina, en horari de matí es podria dedicar la piscina de dimensions reduïdes a l'organització d'un curset per a nens de menys de 6 anys.

HORARI: de les 10,00 a les 11,00; de les 11,00 a les 12,00
PREU: 2.000 pessetes per alumne i mes
DURADA: 20 classes.

L'horari per a la realització d'aquest curset és sotmès al nombre d'inscripcions, el mínim necessari de les quals serà de 6 per hora.

II Setmana d'Orientació

Ecumènica per a Educadors.-

L'Organitza el Centre Ecumènic de Catalunya, a l'Abadia de Montserrat, del 26 al 30 d'agost. Ponències: "El dinamisme ecumènic de les comunitats cristianes", per Bartomeu Ubach. "L'ecumenisme de les esglésies històriques d'Orient i d'Occident", per Joan Garcia Casanova i Joan Botam. "L'ecumenisme de la Reforma Protestant", per Joan González Pastor i Martí de Zabala. "L'escola cristiana i el pluralisme confessional", per Ignasi Farres. "El mestre cristià de l'Escola pública i l'ecumenisme", per Rosa M.ª Cedó. "Els matrimonis mixtes i l'educació cristiana dels fills", per M.ª Rosa Ocaña. "Els Moviments juvenils cristians i l'ecumenisme", per Jordi Giralt. "El Moviment ecumènic i la pau", per Frederic Roda. Inscripcions: Hostatgeria de l'Abadia, tel.: 835 02 51, Montserrat. Centre Ecumènic de Catalunya, Casp, 49, baixos, 08010, Barcelona. Pauline Lodder, Av. de Vallvidrera, 20, tel.: 203 25 14, 08017, Barcelona. Les places de pensió completa, molt limitades, seran atribuïdes als primers inscrits.

Exercicis Espirituals a la Casa de Sagrada Família, de Vallvidrera.- Tindran lloc del 2 al 7 de setembre, dirigits pel P. Solsona. Per a informació: tels.: 217 57 49 i 217 94 46.

SOLSONA

Dues noves Tandes d'E-

xercicis per al Poble de Déu.-

Es celebrarà a la "Casa d'Exercicis del Miracle". El Sr. Bisbe de Solsona, Mons. Miquel Moncadas, dirigirà personalment dues noves Tandes d'Exercicis per al Poble de Déu, la primera del 31 de juliol, al vespre, fins a la tarda del dia 4 d'agost, i la segona del 28 d'agost, al vespre, fins a la tarda del dia 1 de setembre.

Són tandes obertes a tothom: joves, adults, tercera edat, matrimonis, sacerdots, religiosos/es... Per a tots, una experiència de Déu, sempre jove, i un retorn a les fonts del cristianisme. És necessari portar la Bíblia (Antic i Nou Testament). Les despeses de pensió són cobertes de manera anònima i voluntària. Inscripcions: Casa d'Espiritalitat, tel (93) 811 00 45.

VIC

Per aprofitar bé les vacances.- Com cada any, i ja en fa onze, s'han programat dues tandes d'exercicis espirituals per a matrimonis que, per la seva àmplia acceptació, cada estiu s'han vist plenes. Enguany n'hi haurà una a la "Quinta Rosario" d'Hostalets de Balenyà, del **dimarts 30 de juliol, al dissabte 3 d'agost**. L'altra es farà al santuari de la Gleva, del **diumenge 11, al dijous 15 d'agost**. Poden assistir-hi també persones soles, homes o dones. Els qui estiguin interessats a assistir a alguna d'aquestes dues tandes, poden fer la inscripció a la parròquia respectiva o bé a la Delegació Diocesana d'Exercicis, c./ Santa Maria, 1, de Vic. Sens dubte, passaran un estiu diferent i ben aprofitat. Aproveiteu-ho, doncs!

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

Segona Campanya d'ajut a Etiòpia i Eritrea

AGRAÏMENT AL POBLE DELS PAÏSOS CATALANS

La Crida a la Solidaritat en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes agraeix a les entitats, Ajuntaments, parròquies, escoles, col·lectius, empreses, famílies, persones particulars, etc., la seva generosa col·laboració en la segona campanya d'ajut a Etiòpia i Eritrea, coordinada per la comissió internacional de l'esmentat moviment popular.

PROJECTES	ES NECESSITAVEN	HEM RECOLLIT
1. Equipar, durant tot un any, la secció pediàtrica de l'hospital del camp de refugiats de Mekele, a Etiòpia, per a 10.000 nens menors de quatre anys.	Aspirines: 60.000 unitats Xeringues: 20.000 unitats Violeta de gessiana: 5 litres Benes de gasi parafinada: 1.200 unitats Antipalúdics: 32.000 unitats 120 medicaments més (segons recomana l'Organització Mundial de la Salut, OMS)	132.712 unitats 152.946 unitats 270 litres 5.000 unitats 42.000 unitats Més de la meitat ja es tenim. Han estat aportats directament per la gent o per farmàcies o laboratoris. Concretament: 50.000 unitats de gammaglobulina i 6.000 unitats de sèrums.

PROJECTES	ES NECESSITAVEN	HEM RECOLLIT
2. Oli per als camps de refugiats a l'interior de les zones alliberades d'Eritrea. Donat que s'ha recollit més medicaments dels necessaris.	120 litres d'hospital. Instrument general. 2 jeps per a l'hospital. El personal mèdic necessari. La quantitat que fos.	Aquesta part del projecte serà coberta per aportacions de diferents empreses i institucions, i les aportacions fetes en el compte corrent de la campanya. 16.039 litres (s'intentarà enviar-ne 25.000, i es comprarà la diferència).

PROJECTES	ES NECESSITAVEN	HEM RECOLLIT
3. Donar treball i facilitar la confecció de vestits al camp de Mekele, a Etiòpia. 4. Per a la higiene preventiva al camp de Mekele, a Etiòpia.	50 màquines de cosir. 500.000 pastilles de sabó.	125 màquines de cosir (s'enviaran repassades i amb recanvis). 106.670 pastilles (es preveu la compra d'una gran partida de sabó, per a cobrir el projecte).

Balanç provisional en xifres

Valor dels medicaments recollits:	18.844.350 ptes.
Valor de les altres aportacions (oli, sabó, màquines de cosir, menjar, etc.):	9.685.080 ptes.
Diners ingressats en el compte corrent:	6.584.098 ptes.
VALOR TOTAL DE LES APORTACIONS FETES, FINS AVUI, A LA SEGONA CAMPANYA.	35.113.528 ptes.

Resta obert el compte corrent

901-76
Oficina 131 de la «Caixa de Barcelona»
(per a acabar de finançar els projectes)

PER AL FONS CATALÀ PER AL DESENVOLUPAMENT

La sensibilitat que el poble català ha tornat a demostrar en aquesta segona campanya ens anima a continuar treballant per tal que sigui creat el Fons Català per al Desenvolupament, necessari per a donar continuïtat permanent a la solidaritat

amb els pobles del Tercer Món. Exigim que el Parlament de Catalunya voti, en els pressupostos de l'any 1986, una partida d'almenys el 0,7 per cent destinada al desenvolupament.

Saludem la iniciativa dels Ajuntaments i les entitats que avui es reuneixen a la vila d'Arbúcies per tal de donar un pas cap a la creació de l'esmentat FONS CATALÀ PER AL DESENVOLUPAMENT.

Comissió Internacional de la **CRIDA A LA SOLIDARITAT EN DEFENSA DE LA LLENGUA, LA CULTURA I LA NACIÓ CATALANES** (Jaume I, 15, 1r. 08002-BARCELONA / (93) 319 27 54)

PER A UN NOU ORDRE ECONÒMIC MUNDIAL!

GIRONA

El rector de la Jonquera posa l'accent en la necessitat d'un comportament cívico-religiós

"Apostolat de la Carretera" pretén fomentar la responsabilitat del conductor.

LA JONQUERA.— Ara que no hem veuen els de "Tràfic", avanço aquest feixuc camió, encara que em salti la contínua...

— Aquí m'hi poso jo primer...

— Encara tinc temps de passar el semàfor ambre. Accelerer i ...

— Un toc de botzina insolent, uns llampecs lluminosos amb els nervis crispats, una paraula mordaç per la finestra...

Darrera d'aquests incidents tant freqüents hi ha mil incorreccions i infraccions més. Moltes vegades el seu preu el paguem molt car, ja que no sempre surt bé.

Aquests fets són símptomes de la manca de responsabilitat en el trànsit.

Després de parlar tant de llibertat, arribem a uns nivells socials de convivència tan baixos, que es troba a faltar la responsabilitat humana. Toquem a fons? Tant la carretera com l'autopista són llocs en els qual vivim.

La responsabilitat és la qualitat d'un acte humà per la qual la persona que el realitza, en sap donar compte, assumint-ne les seves conseqüències. En la pròpia consciència, responsabilitat i llibertat han de trobar-se en perfecte equilibri. En aplicar la noció de responsabilitat de trànsit es matisa un aspecte, concretant-lo.

La responsabilitat en el trànsit té una vessant legal de la qual no tracto específicament, però que obliga en consciència, fins i tot amb força penal.

És més important, des del punt de vista de "l'Apostolat en la Carretera", desvetllar la personalitat tant individual com col·lectiva, a fi d'acceptar per comprensió del problema i autoreflexió, que el deure primari de tot conductor, motorista, ciclista i fins i tot vianant. És el sentir-se responsable dels seus actes en cada moment, molt segur de si mateix i a més a més previsor dels possibles errors aliens.

La conseqüència im-

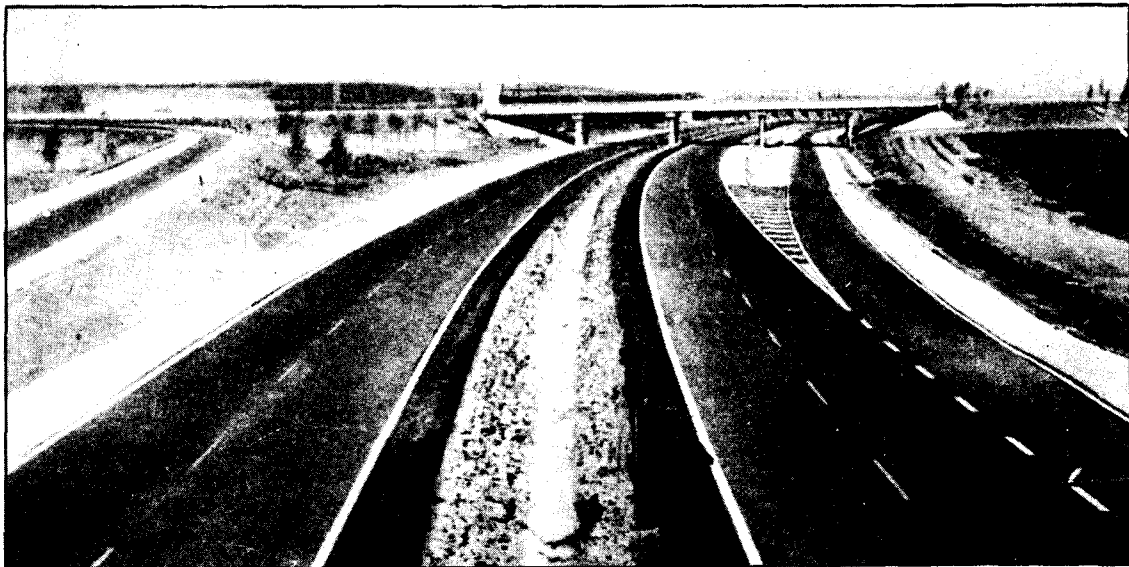
"Elevant-nos, podem considerar la responsabilitat del trànsit davant Déu, ja que el conduir bé entra dins de l'àmbit de quatre virtuts bàsiques: paciència, prudència, justícia i templança."

diata és la integritat psíquica de l'acte de conduir, juntament amb la perfecta observança del Codi de Circulació. Després, a poc a poc, es forma l'hàbit del bon conductor, que pot arribar a la perfecció a base d'anar corregint defectes rutinaris, alguns dels quals inherents al propi temperament, fins a aconseguir el domini i el tremp dels nervis, juntament amb l'actuació ràpida del reflexos.

Elevant-nos podem considerar la responsabilitat del trànsit davant Déu, ja que el conduir bé entra dins de l'àmbit de quatre virtuts bàsiques: paciència, prudència, justícia i templança; també pot perfectament regular-se pels principis morals del Decàleg. A més a més, l'oració del conductor sobrenaturalitza la seva tasca i la posa sota l'empara de la divina providència. Per fi, el bé que es pot prodigar als altres expressa el veritable amor al proïsme i això pot ocórrer en la circumstància més inesperada. Una de les missions més típiques de "l'Apostolat de la Carretera" és formar la consciència moral del conductor.

La missa concelebrada i retransmesa per televisió a tot Espanya des de l'àrea "Porta Catalana", el dia 23 de juny en el programa "El dia del Senyor", com a acte propi de l'Apostolat de la Carretera amb motiu de la "Jornada de responsabilitat en el Trànsit", responsabilitzant consciències, contribuirà a dignificar l'ètica de la circulació viària.

Eduardo Vivas Llorens
Rector de la Jonquera

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

El paraigua

Espècie de bastó amb pretensions. Quan plou li agrada com a un paó reial obrir l'estrany ventall del seu plomatge a l'aigua de la pluja. L'home, per intentar no mullar-se, se n'aprofita descaradament. Ai, aquest petit pollet que tots portem a dintre sempre enyorat de l'emparança de la lloca! Per bé que, si cau un ram d'aigua, no hi ha paraigua que hi valgui.

La capacitat d'inventiva de l'home és meravellosa. S'empeca les mil i una per foragitar del camí tota classe d'obstacles que puguin entorpir la marxa del seu viure. L'home porta ben arrelat endins el manament de senyorejar la Creació. Des de l'edat de pedra hi ha una espontània instintiva defensa primària enfront d'un hipotètic comportament perjudicial dels elements de la Naturalesa. Una cosa és ruixar amb regadora i l'altra a galledades. L'home no podia endur-se a coll, camí enllà, l'aixopluc que li oferien la bauma, l'arbre o la barraca. Ni abans, ni ara. D'aquí el treballat acudit de construir-se un aixopluc lleuger que li pogués evitar arreu la mullena.

El paraigua ha tingut sempre molta utilitat i poca estima. És un estri molest i exigent. Acapara sempre una mà i a ningú no agrada anar per la vida manxol. Quan plou i no el tens a mà hi penses amb tírria. Si el portes i no plou, fa nosa. Mullet, no saps on deixar-lo, mentre va fent un basalet suggerent i comprometedor arreu on t'atures. Ras i curt, no estimem el paraigua. Quan el necessitem l'acceptem com un mal menor. Després, l'oblidem. El qui, al llarg de la seva vida, no ha deixat mai abandonadament oblidat un paraigua, que tiri la primera pedra.

La poca estima que li tenim, l'embaràs i la nosa que ens fa per a moure'ns àgilment enmig de les presses i atropellaments de la vida moderna, han anat atrofiat la nissaga dels paraigües-paraigües, amplis, gairebé familiars, autèntica protecció contra el fenomen de la pluja. Han quedat reduïts a un mini-paraigua avergonyidament entaforat en un petit estoig. Ber, plegadet cap d'allò més bé en l'inefable bossa de les senyores o en les sempre pretensioses carteres de mà dels senyors. En cas de necessitat se li prem el melic, i enmig d'extrafàlies convulsions d'ànec recent nascut, estén el seu barnillatge embrionari, capaç de parar el xim-xim i resguardar la calba. La

resta de la persona, si plou de debó, té la mullena assegurada. I, només ens faltava això perquè es multipliquin els papers mullats i les actituds de gallina mullada!

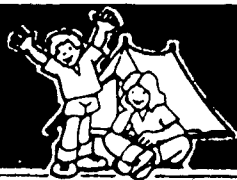
L'únic país, sempre emplujat i boirós, ja deia Oscar Wilde, "no desitjo canviar res a Anglaterra, excepte el temps", que ha aconseguit de convertir el paraigua en una peça plenament integrada a la persona, és Anglaterra. Allà cal procedir sempre amb tota cortesia barret en mà i paraigua en mà. Tantes persones, tants paraigües. El millor gest amb el que un anglès pot expressar la seva contrarietat, és tirant el barret i...el paraigua al foc. Quan un anglès perd el nord, la primera pregunta del psicoanalista és: "Míster, quants paraigües ha perdut?"

El paraigua és també un element d'estratègia. Tots hem vist en alguna pel·lícula, aquella escena que sabem com comença però no com acaba, perquè el sostre d'un paraigua envaeix la pantalla tot amagant-nos les mútues carantines dels protagonistes. Totes les parelles estan d'acord en que el paraigua és un bon aixopluc pel festeig. També més d'una vegada la inclinació del paraigua a dreta o a esquerra, ens permet de passar arran de nas dels nostres irreconciliables amics, sense ésser vistos. I no cal dir que, en cas d'inseguretat, un paraigua-paraigua és un bon element de pacífica dissuasió.

A l'home li agrada engegar moltes coses, però també parar-les: paraigua, para-sol, paravent, paracaigudes, para-xocs. La llàstima és que no inventi un para-disbarats d'abast universal. Ves per on, a les dues grans potències mundials, els ha picat la dèria de parlar de paraigües. Amb la pretensió de mestressejar el món a mitges, després de preparar acuradament la gran pluja atòmica, ara volen construir un paraigua per pararla. Els capitosos hegemonics de les dues parts (de totes dues, eh?), s'haurien de convèncer que ni aquesta pluja ni aquest paraigua, no fan cap gràcia a ningú, i que un xàfec d'aquesta envergadura, no hi ha paraigua que el pari.

colònies
escolisme
campaments

la tenda

Pau Claris, 118-120 Barcelona-9
LA VOSTRA BOTIGA

BARCELONA-MANRESA-MATARO-LLEIDA

URGELL

Responsables, pares i seminaristes dialogaren extensament sobre la formació dels nois

Dia dels pares a la Residència Vocacional

LA SEU D'URGELL.— Els responsables de la Residència Vocacional del Seminari de la Seu d'Urgell han volgut reunir-se amb els pares dels aspirants i examinar la marxa del curs i trobar solucions als problemes que puguin presentar la tasca educativa dels seminaristes. El dia 8 van reunir-se al Seminari responsables de la Residència, pares i seminaristes per dialogar extensament sobre la formació dels nois. Els pares van manifestar el seu goig per la vocació de llurs fills, però no van amagar tampoc la preocupació que senten per les dificultats que avui tenen els seus fills per respondre a una crida de tanta responsabilitat. Directors i pares comparteixen aquesta responsabilitat, però l'assumeixen amb confiança. Al migdia el Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia i en l'homilia encoratjà els pares i seminaristes a treballar amb esperança, com els homes de Déu de les Sagrades Escripures, i a donar, com la viuda pobra de l'Evangeli, el que hom té en la seva pròpia pobresa. Després van aplegar-se en un dinar al camp.

Homenatge de Tremp al P. Manyanet

El dia 9 de juny Tremp dedicà una jornada d'homenatge al Beat Josep Manyanet, fill de la ciutat. És un fill insigne de Tremp perquè hi va néixer i hi va ser batejat el dia 7 de gener de 1833, hi va aprendre les primeres lletres, hi va fer la primera comunió i s'hi va desvetllar la seva devoció a la Mare de Déu, veneració que inspiraria sempre més la seva espiritualitat i la seva obra. També està íntimament vinculat a la capital de la Conca perquè hi va trobar el seu primer conseller i pro-

Els pares, ultra el goig per la vocació dels seus fills, manifestaren la preocupació que senten per les dificultats que avui tenen els seus fills per respondre a una crida de tanta responsabilitat.

pector, Mn. Valentí Lladós i més tard escollí també la ciutat com a bressol de la seva fundació religiosa. Efectivament el dia 1er de setembre del 1864 hi va obrir el primer col·legi dels Fills de la Sagrada Família.

En la diada d'homenatge també els nens van obrir les activitats participant en un concurs de dibuix i redacció sobre la figura del P. Manyanet. El diumenge dia 9 de juny el Sr. Bisbe presidí la concelebració eucarística, celebrada per 30 preveres de la diòcesi d'Urgell i de la Congregació dels Fills de la Sagrada Famí-

lia, després beneí la imatge del Beat Fundador que serà venerada en la basílica de Vall de flors. El Sr. Miquel Verdeny, Alcalde de la Ciutat, inaugurà el monument de la ciutat del Beat Manyanet i a continuació en la sala de la "Lira" tingué lloc un acte acadèmic amb parlaments del Sr. Rector de Tremp, Mn. Ramon Gay, del President del Parlament de Catalunya, i la lectura d'un treball literari escrit pel cronista de la ciutat, Sr. Jesús Mir, recentment traspassat. Algú, en sortir de l'acte, comentava el discurs del Sr. Coll i Alentorn amb aquestes paraules:

"No solament es tracta d'una persona honorable sinó molt i molt venerable". Explicava la seva participació fervorosa i activa en la missa i l'eloqüència i profunditat del parlament sobre la Història en el s. XIX. També assistí als actes el P. Josep Ma. Blanquet, Superior General dels Fills de la Sagrada Família. Tremp ha sabut lluir el seu títol de capital manyanetenc i ho ha fet amb goig i honor, perquè en la figura del seu fill religiós hi retroba les arrels del que més honora un poble: la fe i la cultura.

General del Fills de la Sagrada Família

Els cristians d'Urgell reivindiquen la festivitat del Corpus

Enguany a la diòcesi d'Urgell, amb l'excepció del Principat d'Andorra, com en els altres bisbats catalans, la diada del Corpus ha estat traslladada al diumenge següent per escaure's en dia feiner. No s'ha suprimit sinó que s'ha traslladat, però el poble cristià ha manifestat la seva disconformitat amb aquestes determinacions que a voltes qualifica d'arbitràries. A les misses del dia 6 de juny, diada pròpia de la solemnitat, hi hagué una assistència extraordinària, fet que palesa ell sol la voluntat del poble i l'arrelament popular de la festivitat. A les parròquies on el diumenge següent s'organitzà la tradicional processó hi hagué una assistència massiva i una gran col·laboració en la confecció dels altars i de les alfombres de flors als carrers i places. A la Seu d'Urgell i a Tremp assistiren a la processó 1.000 i 800 persones respectivament.

A. Mirabet

TORTOSA

Cartes de joves al bisbe

"Sol no es pot fer res"

TORTOSA.— El bisbe de la diòcesi, monsenyor Carles, comenta en "Vida Diocesana" algunes cartes que li han escrit joves que anaven a rebre el sagrament de la Confirmació:

Ja està establert com un costum que els confirmands d'algunes parròquies m'escriuin, abans de la celebració, expressant-me els motius que tenen per confirmar-se i què ha suposat per a ells el temps de dos cursos de catequesi. La lectura de les moltes cartes suposa un treball addicional al de cada dia, però que compensa, per l'espontaneïtat de gairebé totes —que suposa contactar amb el batec de molts joves— i perquè em donen ocasió que en l'homilia comentí els temes que més els preocupen i que per a mi mereixen més atenció.

En la sinceritat dels que escriuen insisteix més d'un. "Potser li sembli a vostè —diu un noi— que això que he dit, ho he dit de correguda i sense pensar, però no és així, perquè, de la mateixa manera que Jesús em corregeix els meus errors amb amor, jo escric els meus sentiments amb sinceritat".

Però no només manifesten els seus sentiments, sinó que volen conèixer els meus —cosa que és ben justa—. "Estic molt content d'escriure-li a vostè —ara és una noia— en un dia tan emocionant com el que m'espera... Espero que vostè estigui tan emocionat com nosaltres encara que crec que ja hi deu estar acostumat". En el comentari homilètic de la parròquia d'on era aquesta carta els vaig fer veure que, quan es tracta de la vida interior, i també de la salvació o condemna dels fills de Déu, un no pot acostumar-s'hi mai. No m'acostumo a l'esperança que les il·lusions i les promeses de fidelitat al Senyor es facin realitat en el futur d'aquestes vides joves; ni m'acostumo a l'alegria de veure la fidelitat de vides netes i militants anys després de la confirmació. Ni m'habituo tampoc, sinó que sento una profunda indignació, quan contemplo en les parròquies, anys després, com l'ambient negatiu o persones sense escrúpols han destrossat el que l'Esperit del Senyor i els esforços dels homes —pares, sacerdots, catequistes, educadors cristians— van construir amb tanta il·lusió i sacrifici. Perquè massa vegades, en joves a qui he arribat a conèixer, només ruïnes queden del que eren clares realitats de creences i de moralitat, que donaven peu a esperar uns joves molt diferents dels que ara contemplem.

Els bé ho reconeixen. "Sol no es pot fer res... ens fan falta multitud de suports per cas d'un defalliment en el nostre camí... seguir després en grups de post-confirmació". Sense cap dubte això és el més desitjable: que no segueixin aquests joves el seu caminar en solitari, sinó units en grups que comparteixin els seus ideals i el seu sentit cristià de la vida. L'experiència de llargs anys ens dona testimoni que allí hi ha el secret dels índexs alts de perseverança.

Manifestació de protesta pel film "Dios te salve Maria"

BARCELONA.— Unes cinc mil persones, segons els organitzadors, i de sis centes a mil dues-centes a parer de certs mitjans informatius es manifestaren el prop passat dissabte dia 15 de juny a Barcelona per tal de protestar contra l'exhibició als cinemes de la pel·lícula "Dios te salve Maria", del director suís Godard.

La manifestació fou promoguda pel grup "Els del Rosari del Parc" que es reuneixen cada primer dissabte de mes davant la capella del Parc de la Ciutadella. Els assistents titllaren de blasfema l'esmentada pel·lícula alhora que professaven la seva veneració per la Verge Maria en el decurs de la manifestació que s'inicià davant del Palau Episcopal, seguí per la Generalitat i acabà davant del Govern Civil.

LLEIDA

A la casa de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes

Vuit joves maristes obriren un compromís davant l'Església

BALAGUER.— El dia 23 de juny, vuit joves obriren un nou compromís davant l'Església per a les seves vides.

La Casa de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes tornà a ser el bressol per a vuit vides més en la Congregació dels Germanets de Maria (Germans Maristes).

Andrés B., Jordi, Josep Lluís, Pedro, Manuel Pablo, Marcelo, Manolo i Andrés S. han escollit el camí d'amor total en virginitat, pobresa i obediència.

Una opció sorprenent per

a la societat que pot obrir les mirades davant de Déu actual i viu que obra en el món d'avui. Perquè ha estat aquest mateix Déu qui els ha donat la llibertat per obrir els seus cors i les seves intel·ligències a un estil de vida ofert i vivenciat per Jesús de Natzaret.

A la casa de Maria sempre hi poden néixer noves empenyes a l'Església; segur n'estava el Beat Marcel·lí Champagnat, Fundador els Germanets de Maria, quan deia: "Maria ho ha fet tot a casa nostra". També va ser Ma-

ria qui va comprendre que "per a Déu no hi ha res impossible", per això, davant un fet incompreensible als ulls humans cal obrir-ne uns altres de més grans des de la fe.

Renéixer a una consagració feta per Déu és començar una nova vida i nosaltres, Església, també som compromís i testimonis que empenyin les seves lluites, quan nosaltres lluitem per la seva mateixa finalitat.

Comunitat del Noviciat

BARCELONA

La Mare de Déu de Montserrat té una capella al Prat

EL PRAT DE LLOBREGAT.— Fa poc, ha estat inaugurada i beneïda la Capella dedicada a la Mare de Déu de Montserrat en la Cripta de la Parròquia de St. Pere i St. Pau del Prat de Llobregat. Han col·laborat tots els devots de la Verge de Montserrat i de manera especial l'Associació de la Mare de Déu de Mont-

serrat erigida en aquesta Parròquia. La decoració ha estat feta pel veí i feligrès Josep Bages.

Aquest és el fet concret, mes s'ha d'afegir que l'església durant la celebració litúrgica estava plena de gom a gom, i que fou seguida per tothom amb molt de respecte i devoció digne de tot elogi.

En el trasllat de la Verge Bruna, des de l'Altar Major fins a la Capella de la Cripta, es va poder comprovar pels semblants dels assistents, que la devoció a la Moreneta està fermament arrelada en l'ànima del nostre poble i que Ella vetilarà per la nostra terra com ho ha fet fins ara.

Josep Rovira Vallès

El cardenal Jubany l'ha aprovada recentment

Marc jurídic per a la Unió Sacerdotal de Barcelona

BARCELONA.— El Sr. Cardenal-Arquebisbe de Barcelona ha aprovat recentment la Unió Sacerdotal de Barcelona. Aquesta associació nasqué el 1947, inspirada en els moviments d'espiritualitat del clergat diocesà, que sorgiren a diferents diòcesis d'Europa, a començaments de segle.

A causa de l'incomprensió del fet associatiu que es respirava en aquella època al nostre país, es mantingué reserva de la seva existència; això provocà una sèrie de malentesos que no quedaren solucionats fins que el Concili Vaticà II, en el seu Decret "Presbyterorum Ordinis" recomanà el fet associatiu entre preveres diocesans, per potenciar la seva vi-

da espiritual i la seva acció pastoral. Amb la publicació del nou Codi de Dret Canònic (cc. 209 i 302), s'ha trobat el marc jurídic adequat per a l'aprovació de la Unió Sacerdotal de Barcelona com una associació privada.

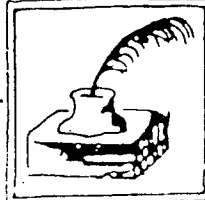
Els preveres que la formen es comprometen a ajudar-se de manera fraterna a viure amb fidelitat la vida cristiana, en el ministeri que els és propi, al servei de les comunitats, en col·laboració amb el Bisbe i el presbiteri.

Precisament aquest compromís d'ajudar-se mútuament ha constituït des dels orígens, l'objectiu principal de la Unió.

Entre els primers components de la Unió, cal destacar el Dr. Pere Tarrés i Mn. Manuel Bonet.

IMPROMPTU

El martinet publicitari

A tall de rítmic martinet, les propagandes televisives i radiofòniques colpejant el cervell encunyant idees, productes, deures, drets i tot el que vulgueu.

Aquests dies han tingut prioritat, pesadament, gairebé coactivament, les qüestions tributàries, seguides per les de la indefensió de la vida innocent que volen que resti a l'atzar de la inconsciència o de la ignorància i fins i tot de la comoditat, que és un altre factor determinant més o menys encobert. També han ocupat el seu espai les qüestions de la jubilació, que haurien de ser d'un optimisme ben pensat i que, entre uns i altres, se situen en un amarg pessimisme.

No totes les coses mereixen el mateix tractament ni, naturalment, la nostra resignada paciència. I aquest martinet, volent-nos fer entendre la bonesa d'una legislació reconeixent el dret a l'avortament voluntari, condicionat tant com es vulgui, però ja sabem on arribaran aquests condicionaments, ens sembla el millor procediment per crear una falsa consciència sobre una qüestió tan important i amb la qual no és lícit jugar-hi a fer lleis.

Oriol Camp

colònies
escolisme
campaments

la tenda

Pau Claris, 118-120 Barcelona-9
LA VOSTRA BOTIGA

BARCELONA-MANRESA-MATARO-LLEIDA

BARCELONA

Acció Solidària contra l'Atur demana la solidaritat dels cristians

Famílies en situació límit: atur, fam, problemes d'habitatge i despeses imprescindibles

"Acció Solidària contra l'Atur ha publicat la seva darrera nota en que dona compte de les sortides del seu fons econòmic de solidaritat amb els parats, durant els mesos d'abril i maig de 1985. L'import de les 67 sol·licituds d'ajut resoltes favorablement puja a 3.935.000 pessetes. Totes les famílies en l'atur assistides es troben en situacions límit: fam, problemes d'habitatge (lloguer, desnonaments, rebuts d'aigua, gas, llum, etc.) i despeses mixtes. I són veïnes de Barcelona, Barberà del Vallès, Canovelles, Castelldefels, Cerdanyola, Cornellà, L'Hospitalet, Mollet, Montcada, Sant Adrià del Besòs, Sant Boi del Llobregat, Sant Feliu del Llobregat, Sant Pere de Ribes, Santa Coloma de Gramenet,

Terrassa i Viladecans.
Així mateix, les subvencions corresponents al bloc comple-

mentari (promoció de cooperatives de serveis) han pujat a 404.050 ptes. Per tant el total dels ajuts concedits durant els mesos d'abril i maig de 1985 han pujat a 4.339.050.- pessetes.

El Patronat d'ACCIÓ SOLIDÀRIA demana als homes i dones de bona voluntat que visquin la solidaritat, durant el temps estiuenc i de vacances, compartint el que tenen amb els qui ben poc o res no tenen a causa de l'atur.

Les aportacions es poden ingressar a les: Caixa d'Estalvis de Catalunya (c/c. n.º 021.2-3955-57). Caixa de Pensions per a la Vellesa, (llibreta n.º 1.724-77, oficina 541). Caixa de Barcelona, (llibreta n.º 133-2.451-92).

DADES ESTADÍSTIQUES DE LES SOL·LICITUDS APROVADES EL MAIG DE 1985

Sol·licituds 26
Import global 1.556.000 Ptes.

Famílies:

Nombroses 12%
Amb 3 fills 8%
Amb 2 fills 15%
Amb 1 fill 42%
Sense fills 23%

Ciutats:

Barcelona, Barberà del Vallès, Castelldefels, Cerdanyola, Cornellà, L'Hospitalet, Montcada, Sant Boi de Llobregat, Terrassa i Viladecans.

Terme mitjà de l'edat del Cap de Família:

E m = S E 26 = 968 26 = 37'2 anys

Salut:

De les 26 famílies assistides presenten problemes de salut un 27%. Desnutrició, depressió, insuficiència renal, tuberculosi, disminució psíquica.

Des de 1982 23%
Des de 1983 12%
Des de 1984 15%
Des de 1985 19%

ASPECTE LABORAL

1.- Sectors més afectats:

Indústria 38%
Serveis 35%
Construcció 27%

2.- Temps de l'atur:

Des de 1980/1981 31%

3.- Motiu de l'atur:

Fi de contracte 61%
Tancament d'empresa 23%
Acomiadament 12%
Regulació de plantilla 4%

Necessitats presentades:

Fam física 23%
Despeses mixtes 34%
Lloguers 31%
Desnonaments 8%
Eines de treball 4%

Un magisteri itinerant

El nostre col·laborador, el teòleg Jordi Bassas i Ribalta publicà recentment en el diari AVUI l'article que pel seu interès reproduïm íntegrament.

Fernando Savater, en el seu irònic article *La tiara vice-triple* (Saber, maig/juny 1985), descobreix que el "papat és la institució més antiga del nostre món occidental" (encara que cuita a afegir, amb sarcasme, que no per això és la "professió" més antiga...)

Val a dir que el nostre irònic professor d'ètica té tota la raó quant a l'antiguitat de la institució papal, però no és conseqüent amb la seva "descoberta". Perquè, hauria hagut de dir que, si el papat és la institució més antiga d'Occident, lògicament el papat és la institució **fundant** de totes les altres institucions occidentals. I, recíprocament, les institucions occidentals han de referir-se necessàriament al papat, si volen saber res de la seva identitat històrica.

En un article anterior, jo remarcava el fet que el bisbe de Roma —el papa—, en tota la seva història no ha estat ciutadà més que de l'Imperi romà i prou; i que, d'alguna manera, encara en continua essent. Si ens hi fixem, això complementa i explica la "descoberta" del professor Savater: el papat és, certament, la institució més antiga del món occidental, perquè la seva gran labor històrica ha estat la restauració, diguem-ne "espiritual", de l'Imperi romà, després de la seva caiguda "física". I quin dubte hi ha que la nostra civilització occidental és fruit d'aquesta *renovatio imperii*?

Essent així, no és tan estrany que el bisbe de Roma hagi tingut sempre la pretensió d'un magisteri efectiu sobre els sistemes de valors generats en el món occidental, i que això hagi comportat conflictes de compe-

tències. I aquesta pretensió magisterial ha estat tan activa al llarg de quasi dos mil anys, que bé podríem dir que el dogma tan discutit de la "infalibilitat pontifícia", definit en el Concili Vaticà I, no n'és més que un pàl·lid reflex teològic-doctrinal. (Fins i tot, jo diria que aquest dogma encara limita, més que no pas eixampla, les competències del magisteri pontifici).

Ara bé. Si alguna cosa ha quedat demostrada en el recent viatge de Joan Pau II al Benelux, és la vigència increïble que encara té aquest magisteri pontifici en el món occidental, tan pluralista per definició. Molts han recriminat el Papa perquè no es pronuncia favorablement davant certes alternatives a la moral tradicional i a la disciplina eclesiàstica, però, si ens fixem bé, en el fet mateix de la recriminació, hi ha implícita l'acceptació del magisteri. Si no, ¿quin sentit tindria exigir del Papa noves directrius, si hom no li reconegues cap magisteri positiu? Les protestes contra el magisteri del Papa només es poden entendre partint de la base que els qui protesten valoren, d'alguna manera, el magisteri pontifici com a instància necessàriament complementadora de la consciència individual. Dit altrament: la figura del Papa no seria tan polèmica, si la tradició luterana del "lliure examen" no hagués perdut quasi absolutament la gran influència religiosa que va tenir a Europa després de la Reforma.

Hom impugna a Joan Pau II la seva "intransigència doctrinal". Però, ¿quin Papa no ha estat intransigent en matèria de doctrina i costums? Personalment, opino

que el conflicte arrenca de més avall: arrenca del caràcter itinerant que Joan Pau II ha volgut donar al seu magisteri, amb la qual cosa ha resituat el paper del bisbe de Roma en una tessitura només comparable als períodes anteriors a la Reforma. Amb les seves irrupcions viatgeres en les esglésies locals, el Papa provoca la confrontació directa entre doctrina i praxi, perquè interpel·la sense embuts els sistemes de valors que imperen a l'àmbit socio-polític dels països visitats. I, en fer-ho així, torna a revifar vells contenciosos d'"institucions" propis de l'Edat mitjana.

Pero, a la vegada, em penso que aquest intent de retornar a l'esperit d'una època en què reis i emperadors feien penitència pública pels seus pecats, també deu tenir la seva part positiva. Aquelles grans penitències de l'Edat mitjana van ser el preludi d'una autocrítica política que no es tornaria a posar en pràctica fins segles més tard, quan el poder absolut dels prínceps cristianíssims donés pas als Parlaments democràtics. Però, el pluralisme parlamentari, fill de la modernitat, també comença a mossegar-se la cua amb la seva interpretació exclusivament utilitarista i fragmentària del món i de l'home. Ha arribat el moment en què el mateix pluralisme és incapaç d'exercir l'autocrítica dels seus propis pressupòsits. I aquesta crec que és la "penitència" que predica Joan Pau II en el seu magisteri itinerant.

Jordi Bassas i Ribalta
Teòleg

BARCELONA

Nombrosa concurrència, amb majoria de jovent, a la cerimònia

Sis salesians ordenats de preveres i diaques

BADALONA.— Es compleix enguany el 50 è. aniversari de la capella de Sant Antoni de Llefià. Gràcies a l'esforç generós i la tenacitat d'un grup de cristians fou possible construir la capella, enmig dels camps de Llefià.

El barri començava a poblar-se, però ningú no podia sospitar que esdevingués la gran concentració urbana actual. La llavor que sembraren aquell grup de cristians va caure en terra bona i fructificà.

Sant Antoni de Llefià passava a ser una realitat viva, s'hi feia sentir la veu d'Aquell que és camí, la veritat i la vida.

Negres nuvolades en l'horitzó, però, produïren la més paorosa i cruel tragedia. La revolució i la guerra portaren el dol i la por a innombrables llars. Sant Antoni de Llefià, aquella obra aixecada amb tant d'esforç i il·lusió, també sentí damunt seu la destrucció i la incomprensió d'aquella hora de trista recordança,

quan tot just començava a fer camí.

Apagada la remor de les armes, que gairabé durant tres anys assolà el nostre país, arribà novament la pau. Una pau amarada d'odis i rancors en la qual no obstant, enmig de grans esforços, es reprengué la tasca evangelitzadora al barri.

Sant Antoni de Llefià realitzava una altra vegada la seva missió cristianitzadora, en un nucli que havia crescut

d'una forma extraordinària. La tasca duta a terme ha estat realment important. En constituir-se en parròquia l'any 1961, augmentaren encara més els problemes i les necessitats.

S'han programat una sèrie d'actes per commemorar aquest 50 è. aniversari. Cal destacar la missa concelebrada, presidida pel cardenal Jubany, que se celebrà el dia 23.

M.L.I.C

Déu segueix enviant persones perquè manifestin el seu amor de Pare als homes, sobretot als joves.

FETS I CRITERIS

Pregar en família

Vull remarcar la importància de l'oració feta en comú a casa pels pares i pels fills tots junts. Moltes persones grans recordaran que la pregària en família era una pràctica habitual.

Avui dia han augmentat les dificultats per mantenir aquesta bona tradició i no són pocs els casos en què s'ha perdut aquest costum. I potser moltes de les famílies actuals no en tenen cap experiència ni cap record.

És veritat que la vida, sobretot a la ciutat, ha esdevingut molt moguda i dispersa per tot el dinamisme de la societat moderna. La família es troba com estirada pels quatre costats a més de l'impacte disgregador de la televisió i l'ambient social secularitzat o arreligiós. Molt sovint es respira un aire que fa créixer el respecte humà i la por a ser classificats com a "carques".

En aquesta situació és molt important crear aquelles condicions familiars que fan possible el conviure, el compartir i l'ajudar-se els uns als altres. I no hi ha dubte que la família té necessitat de l'oració per dur a terme la missió de ser la primera cèl·lula vital de la societat. Això ho farà —ens diu el Concili— si, per l'afecte mutu dels seus membres i per la pregària a Déu feta en comú, es presenta com un santuari familiar de l'Església.

Pel que fa als fills, els esposos cristians són els primers missatgers i educadors de la

seva fe. Per això els pares han d'anar al davant amb l'exemple i l'oració en família a fi que els fills trobin més fàcilment el camí dels sentit humà i de la vida cristiana.

Tot i reconeixent les dificultats actuals, una mare de família m'ha enviat aquest testimoniatge: "No és difícil de recordar-se de beneir la taula, encara que això vol dir dinar o sopar junts. Més exigent i més difícil és l'oració en aixecar-se perquè els horaris de treball i d'escola són diferents. Al vespre, encara que hi ha la temptació de la televisió, procurem donar gràcies per tot el que hem viscut durant el dia, demanar perdó i resar junts un Parnostre. Amb el més petit sil·labejo una Avemaria en portar-lo al llit..."

"Hi ha moments familiars d'oració més intensa i compartida. Són els moments d'alegria com els aniversaris i festes de família, resultats de coses importants... Són també els dies de dolor i sofriment: malalties, dificultats serioses, defuncions de persones estimades... I també assenyalo la bona experiència de dedicar una mica de temps el dissabte a llegir els textos bíblics de la missa del diumenge".

Que l'Esperit ajudi les famílies a descobrir la necessitat de la pregària i els doni la força de pregar i de perseverar amb fe i amb confiança.

Ramon Torrella

Arquebisbe de Tarragona i primate.

50 anys de la capella

de Sant Antoni de Llefià

BARCELONA.— Dissabte 1 de juny, vigília de la festa de la Santíssima Trinitat, monsenyor Ramon Daumal, bisbe auxiliar de Barcelona, ordenà de preveres i de diaques, sis religiosos salesians. La celebració va ser a l'església del col·legi salesià del carrer Rocafort, a les sis de la tarda. El temple era ple de gom a gom. Concelebraven més de setanta capellans. Entre els assistents, molts joves.

Amb aquestes paraules el P. Antoni Domènec, director del teòleg, presentava els candidats al Sr. Bisbe: "La nostra comunitat de Martí Codolar té avui el gran goig de presentar aquests sis germans per ser ordenats de diaques i de preveres. Han compartit amb nosaltres aquests darrers anys dels seus estudis de teologia en els quals han anat madurant la seva opció pel sacerdoci. Al mateix temps que realitzaven els seus estudis han dedicat moltes hores al treball pastoral en el qual anaven vivint i experi-

mentant el que significa ser avui salesià sacerdot entre els joves, sobretot els pobres".

Els diaques són en Jesús Vergara, natural de Pamplona, i en Narcís Frígola, nascut a Torroella de Montgrí. I seguim amb els nous preveres. De Sant Vicenç dels Horts és en Quim Folqué. Barcelonins són en Joan Valls i en Jordi Latorre. Manolo Villares ve de Villarejo de Orbigo (León).

Els qui van ser a la celebració recordaran l'emoció i la intensitat de la participació, l'alegria i l'entusiasme del nombros jove que hi era present, manifestat en els cants, les aclamacions i el llarg aplaudiment que seguí a l'ordenació.

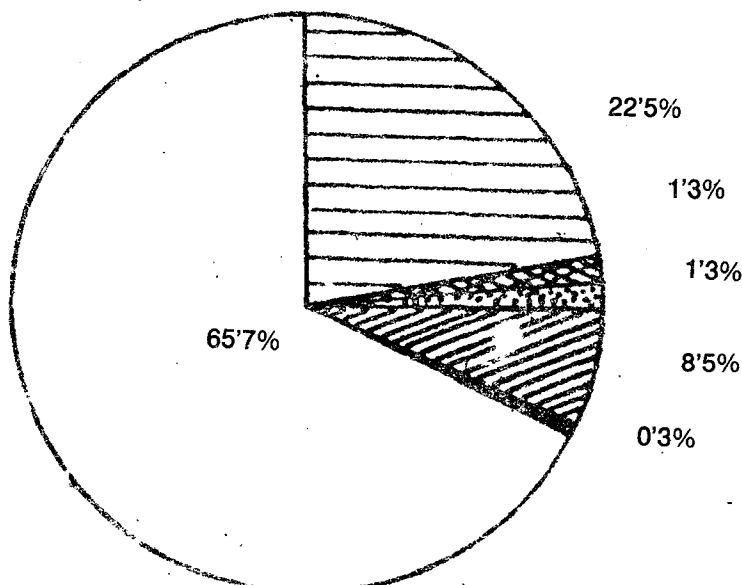
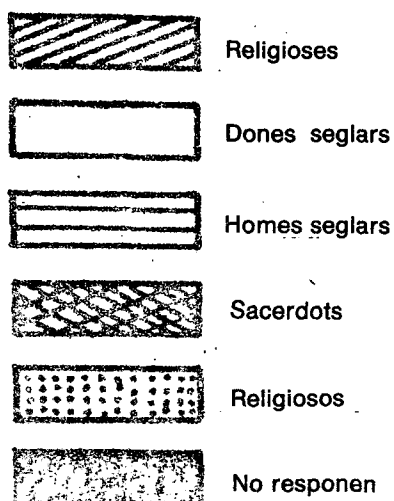
Aquest esdeveniment ha estat una extraordinària alegria per a l'Església i per a la Família Salesiana: Déu segueix enviant persones perquè manifestin el seu amor de Pare als homes, sobre tot als joves.

O.I.S.

SEVILLA

SAN SEBASTIAN

Un home catequista per cada tres dones

Un estudi realitzat per la diòcesi de Sevilla posa al descobert alguns punts que han vingut marcant l'activitat catequètica: joventut del catequista, certa por i respecte humà, no saber compaginar catequització amb treball i família.

SEVILLA.— De l'estudi realitzat pel Departament Diocesà de Catequesi de la diòcesi de Sevilla sobre la realitat dels catequistes mostra que hi ha un home catequista per cada tres dones.

Predominen els catequistes solters sobre els casats: 70% dels catequistes són solters i el 29% són casats.

Una anàlisi d'aquestes dades ens permet de reflexionar sobre diverses hipòtesis:

— La joventut dels nostres catequistes.

— Certa por i respecte humà, que ve d'èpoques anteriors, quan el ser catequista tenia connotacions pejoratives i suposava estar marcat i ser menyspreat, sobretot en els pobles.

— La connexió que hi ha encara entre catequesi i infants, la qual cosa fa que moltes persones que desitjarien dedicar-se amb preferència a altres edats, no troben oportunitat per fer-ho.

— No saber com compaginar la dedicació en una família i en un treball amb responsabi-

litats d'una missió i un compromís cristià, a nivell intraeclesial i en els diferents àmbits en què es mouen els nostres cristians.

Només un 4% dels cristians solters continuen sent catequistes quan es casen.

Després dels primers anys de matrimoni, s'incorporen altra vegada a les tasques de catequistes un 6% més. Molts

d'aquests catequistes tornen a incorporar-se amb motiu de la iniciació sacramental dels seus fills: aquest torna a ser el moment de la reincorporació de molts dels que van abandonar per motiu del seu matrimoni. Sembla tanmateix que, per desgràcia, després d'un període de la iniciació sacramental la majoria d'aquests tornen altra vegada a abandonar la catequesi.

Caritas va distribuir el 1984, cent milions per als parats

Gairebé cent milions de pessetes va distribuir l'any passat la diòcesi de San Sebastián entre les famílies amb problemes a causa de l'atur. En total, Caritas d'aquesta diòcesi va ajudar a més de 470 famílies afectades per l'atur. Aquestes dades han estat publicades amb motiu de la nova "Jornada de Ayuda a los Parados", organitzada a San Sebastián i Bilbao. Es tracta d'una de les dues col·lectes anuals per aquest fi. Del total de 99.197.595 pessetes recollides l'any passat a Guipúzcoa, més d'una tercera part correspon al fons de la campanya "Nueva Acción", integrada per persones que aporten caa mes el corresponent a un dia de sou per als parats.

El bisbe de San Sebastián, don José María Setién, va dirigir una carta als seus diocesans invitant-los a participar en la col·lecta. "Tots estem persuadits —afirma— que aquestes ajudes no "Tots estem persuadits —afirma— que aquestes ajudes no resolen el problema de l'atur, però el fet que una i altra vegada recordem la realitat d'aquest problema, fins al punt que aquest record ja sigui alguna cosa inseparable de la vida de les nostres comunitats cristianes, té un gran valor positiu. Aquí es reflecteix el desig sincer de no habitar-nos a un mal social tan greu, amb el risc de prescindir-ne i també d'oblidar-nos que existeix. L'atur, a més de ser un mal per a les persones i famílies dels aturats, és també un símptoma d'una malaltia social molt greu, i hem de preveure les seves conseqüències, a fi de posar-hi remei. L'atur suposa, per la seva naturalesa, una infrautilització dels recursos humans en la creació de béns econòmics, socials i culturals que condueix a l'empobriment del poble que ho pateix".

Afirma monsenyor Poveda, bisbe de Zamora

'L'avortament és moralment inadmissible, amb o sense llei despenalitzadora'

"La sensibilitat moral del nostre poble s'ha vist particularment agitada —escriu monsenyor Poveda—, des que es va plantejar la possibilitat d'una llei que anava a despenalitzar l'avortament.

Els bisbes particularment interpellats hem d'insistir altre cop en la fe de l'Església i en la defensa dels valors humans més profunds. Tota vida humana és un valor fonamental que cal ser protegit en tota hipòtesi i amb tots els recursos possibles; sobretot quan es tracta de la vida d'un "ésser humà innocent i indefens del més pobre i dèbil. El "nasciturus" és un ésser humà, distint de la mare, des que és concebut. La vida és un valor suprem sobre el qual

es basen els altres valors i drets fonamentals.

Basada en aquestes realitats bàsiques i en el manament "no mataràs", la doctrina catòlica ha mantingut amb exemplar constància, sense excepcions de cap classe, que l'avortament és un pecat gravíssim al qual el Concili qualifica com a "crim abominable". El Codi de Dret Canònic, diu: Qui procura l'avortament, si aquest es produeix, cau en la pena d'excomunió".

Com és possible que una societat civilitzada arribi a una decisió despenalitzadora de l'avortament? Es reconeix, almenys en la sentència del nostre Tribunal Constitucional, que la vida del fetus és

una vida humana, i fins i tot que es tracta d'"un bé jurídic"; però es considera titular d'aquest bé al "nasciturus" i se li nega aquesta titularitat perquè "legalment" no és una persona "jurídica" mentre és en el si matern. Això correspon a una doctrina inadmissible segons la qual és el legislador qui atorga o treu els drets. Es podria admetre quan es tracta de drets optatius, que no són fonamentals, i que, per tant, dona o retira la societat, a través dels seus legisladors; però és totalment inadmissible quan es tracta de drets que no concedeix la societat, sinó que són naturals; per tant, davant d'ells la societat no pot fer altra cosa que reconèixer-los, protegir-los i defensar-los.

En cinc anys s'han duplicat els diners per a les missions

MADRID.— Els espanyols han lliurat a les Obres Missionals Pontificies, en l'últim any, un total de 1.047 milions de pessetes, cosa que representa, gairebé exactament, el doble del que es va recaptar ara fa cinc anys. L'esforç dels catòlics en aquest aspecte és més de destacar si es té en compte que els sous i salaris van pujar en una proporció més petita.

Els diners recaptats en els diferents països es distribueixen pel Fons de Comunió Mundial, en la reunió que els Directors Nacionals de les Obres Missionals Pontificies van celebrar el mes de maig, a Roma. Les principals sumes van destinades al manteniment dels missioners, catequistes, ajuda als malalts, educació, seminaris per a la formació de missioners, mitjans de comunicació i obres socials de diferents tipus.

Durant l'exercici que acaba de tancar-se, el DOMUND ha recaptat 788 milions de pessetes, amb un augment del 14,5% respecte l'any anterior, sent Madrid, amb més de 90 milions, la diòcesi que figura en primer lloc. A totes les diòcesis espanyoles, menys en set, ha augmentat aquest any la col·lecta del DOMUND.

Pel que es refereix a la segona Obra missional, la Infància Missionera, la recaptació de l'exercici 84 ha totalitzat 154 milions, amb la diòcesi de San Sebastián al davant, per haver recaptat 9 milions i mig. El seu augment, sobre 1983 va ser del 9,3%.

En l'ajuda als Seminaris de Missions la primera diòcesi ha estat València, que ha recaptat gairebé la quarta part del total de 104 milions obtinguts per aquesta Obra Missional, amb un increment anual del 15,3%.

FRANÇA

**Monsenyor
Decourtray:
"Occident
oblida els
cristians
del Líban"**

PARÍS.- Havent rebut tot just de mans de Joan Pau II, el capel cardenalici monsenyor Decourtray, arquebisbe de Lió, ha saltat a les ones a través d'una de les emissores radiofòniques més prestigioses de França, el "Club de premsa d'Europa". EL nou cardenal ha donat prova, una vegada més, del seu personal estil: infrangible fermesa en les seves actituds, comprensió exquisida per les seves discrepàncies i un to conciliador.

El cardenal Decourtray ha anunciat, en primer lloc, que farà un viatge al Líban abans de finals de juny. "Els països occidentals —digué— s'obliden del Líban. Els cristians d'aquell país són utilitzats com a matalassos entre les forces que es contraposen en sòl libanès". Aquest viatge fou programat fa més d'un any, per invitació del Patriarca Khoraihe, però fou suspès a causa del perill que hi havia en aquell moment, l'any 1984. El vice-president de la Conferència Episcopal Francesa actualment es fa pelegrí vers un país en flames; és una prova de coratge.

FILIPINES

El cardenal Sin denuncia les injustícies comeses per Marcos

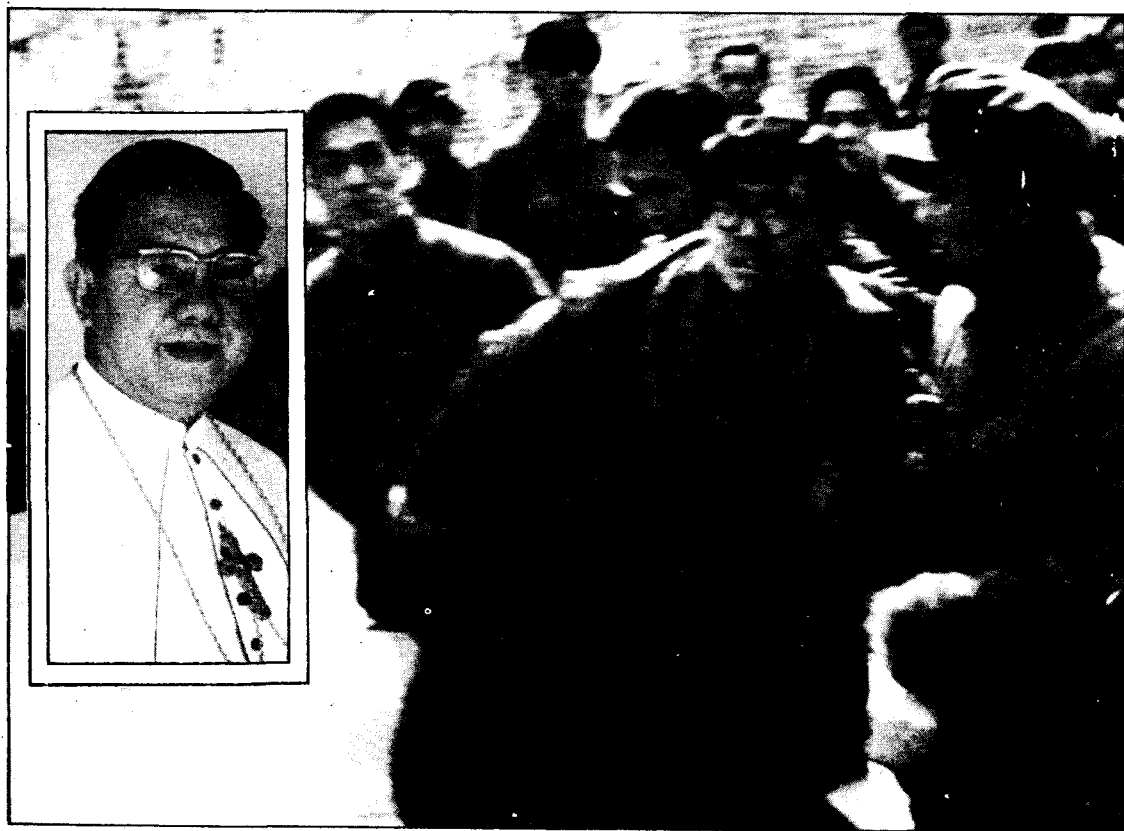
MANILA.- El president Fernando Marcos ha acusat l'arquebisbe de Manila, cardenal Jaime Sin, d'haver mentit en referència a la situació a les Filipines i de voler esdevenir un cap polític.

Aquesta acusació del president Marcos es produeix després que l'arquebisbe de Manila va declarar als periodistes de Washington, que els excessos del govern filipí no feien més que afavorir el desenvolupament de la insurrecció comunista en el país.

El cap de l'executiu filipí ha subratllat tanmateix que tractarà les declaracions de l'arquebisbe "amb tolerància, tal com va fer amb totes les invencions i exageracions de tota procedència en el passat". L'arquebisbe havia declarat en una reunió del Club nacional de la premsa a Washington que "el comunisme guanyava terreny" a les Filipines a causa dels excessos governamentals i que el país "tenia necessitat d'una nova fe i d'un nou lideratge a fi que aquests excessos siguin corregits".

Per altra part havia demanat a Washington convertir l'assistència militar a les Filipines en ajuda a l'economia i l'educació, creient que les armes "no faran més que matar les Filipines".

Referent al pare Conrado Balweg, un sacerdot expulsat de la Congregació missionera del Verb Diví per haver pres les armes i el cap del qual ha estat posat a preu de 10.000 lliures, ha explicat als periodistes que l'han visitat a les muntanyes de la Serralada Central, al nord de l'illa de Luzón, que havia reunit la guerrilla del nou Exèrcit del Poble (NAP) el 1979 a causa de les in-

"Els excessos del govern no fan sinó afavorir el creixement del comunisme al país, digué als EE.UU. el cardenal, mentre demanava que Washington, en lloc de proporcionar armes, ajudés l'economia i l'educació"

justícies comeses contra les poblacions tribals, en part catòliques: "La meua missió, mentrestant, es combatre pels drets nacionals i democràtics del poble per reconquerir la independència enfront l'imperialisme dels Estats Units en el camp polític, econòmic i cultural".

Els indígenes es revoltaren el 1979 quan el govern va intentar construir una central hidroelèctrica sobre el seu territori. El pare Balweg insistí sobre el fet que la marca de "comunista" no li plau, però que es considera sobretot un més al costat del poble. Creu que el nombre de guerrillers a la

Serralada és entre 200 i 300, els quals no tots són marxistes. També explicà que el seu pas de sacerdot tradicional a sacerdot revolucionari era "una conseqüència necessària del compromís al costat de les masses" i declarà continuar la lluita contra una societat injusta.

ARGENTINA

**El Bisbat de Concepció
oferirà terres per a fins
socials**

CONCEPCION.- "Totes les terres de propietat del bisbat de Concepció, sense projectes de futur, que no siguin destinades per a obres pròpies de l'específica tasca pastoral, seran posades a disposició per construir vivendes o obres socials", declarà el bisbe de Concepció, monsenyor Jorge Meinvielle.

Aquest anunci fou expressat pel prelat en l'acte d'inauguració de 37 vivendes que componen el barri "Monsenyor Carlos Ferro", d'aquesta ciutat del sud tucumà. La construcció d'aquestes vivendes fou qualificada pel bisbe salesià "fruit exemplar del que s'aconsegueix quan volem donar-nos la mà", referint-se al treball i suport de la Caixa Popular d'Estalvis, a la Institució Caritas i a l'empresa constructora.

En l'acte d'inauguració del barri, que du el nom del bisbe antecessor de monsenyor Meinvielle, foran presents les autoritats provincials.

En la seva allocució, el bisbe agraià la gestió de Caritas i el suport de l'Estat provincial, destacant a la vegada l'aportament de la Societat Anònima Azucarera Argentina, donant dels terrenys.

MASS MEDIA

**La UCIP crearà una
acadèmia internacional
catòlica de premsa**

ORLANDO.- La creació d'una Acadèmia Internacional Catòlica de periodisme podria ser "un objectiu declarat" de la Unió catòlica Internacional de la Premsa (UCIP). És el que el president de la UCIP, Hanns Sassmann, ha declarat a Orlando, Florida, en el seu discurs a l'Assemblea anual de la Unió de la Premsa Catòlica als Estats Units i al Canadà. Preguntat sobre la qüestió, Sassmann va explicar, al marge de la reunió, que l'Acadèmia Internacional podria tenir instituts a tres continents, un a USA, un a Europa i un tercer a Àsia. Els Instituts d'aquesta Acadèmia haurien de ser integrats a la Universitat, i conduïrien per mitjà de cursos d'estiu d'una duració de tres vegades dos o tres mesos, a un diploma. L'Acadèmia Internacional Catòlica de Periodisme hauria d'oferir cursos de teologia, sociològica i periodisme. Els mateixos professors podrien ensenyar a diferents instituts. La proposta ha estat ben acollida pels participants a l'Assemblea anual de la Unió de la premsa catòlica dels Estats Units i Canadà.

ÀUSTRIA

**Monsenyor Krautler:
"No s'ha de veure arreu
marxistes i capellans
guerrillers"**

VIENA.- "Hom coneix millor els atacs contra la teologia de l'alliberament que el contingut d'aquesta teologia", ha deplorat monsenyor Erwin Krautler, bisbe de la prelatura apostòlica de Xingu, al costat de la regió amazònica brasilera. El prelat brasiler, originari de Vorarlberg, ha declarat a l'agència catòlica austríaca "Kathpress" que als europeus els costa de comprendre els problemes pràctics de l'Amèrica llatina i és per això que es produeixen les seves errònies concepcions sobre la qüestió.

Declarà també que és de poc sentit veure per tot arreu marxistes i capellans guerrillers, ensenyant la violència a la població i facilitant-li armes. Recordà que la Conferència Episcopal brasilera (CNBB) es pronuncia per la resistència no violenta, ja que seria una "invitació al suïcidi" cridar la gent a la violència. Per ell, la instrucció romana sobre la teologia de l'alliberament ha fet "més mal que bé". I lamenta que els bisbes brasilers no hagin estat consultats sobre aquest afer.

A la diòcesi de Barcelona

UN CENTRE ACUI ELS JOVES AMB VOCACIÓ SACERDO

El Centre d'Acolliment de Vocacions Sacerdotals de Barcelona és un lloc d'orientació espiritual i suport vocacional. Funciona des de la diada de Sant Josep del 1979.

El cardenal Jubany encomanà, a mossèn Eusebi la tasca d'organitzar el Centre. Ell, juntament amb el rector del Seminari, mossèn Ramon Prat, varen creure convenient convidar els seminaristes per estudiar conjuntament com havia de funcionar el Centre.

El seu director, ens recorda que treballaren en aquesta feina Alfred Gómez, Joan Nadal, Francesc Romeu, Josep Torné tots ells sacerdots actualment, i en Miquel Planas.

"El treball —ens diu— va

consistir en primer lloc a "centrar" bé la nostra actitud i comprensió del desig de Déu sobre aquesta necessitat de l'Església. I, com que aquest desig és clar, varem decidir que l'activitat preferencial del Centre havia de ser la pregària per les vocacions.

Hem viscut de la pregària i vivim de la pregària, perquè ha constituït per al nostre Centre d'Acolliment la gran dinàmica de la seva vida i del seu creixement".

Han passat pel Centre, durant els cinc anys i mig que porta funcionant, cent-vuit joves. Disset són actualment al Seminari de Barcelona, un que ha estat ordenat diaca en aquesta Pentecosta, al de Granada, i dinou que han

El Centre d'Acolliment de Vocacions Sacerdotals va néixer per apropar els joves a la realitat de l'Església i acollir i fomentar les vocacions. És obert des de fa cinc anys i mig i hi han passat cent-vuit joves. El seu director, mossèn Eusebi Mansilla, ens en parla.

ingressat a diverses comunitats.

Actualment el Centre acull quaranta-vuit joves, deu dels quals es preparen per ingressar el mes d'octubre al Seminari de Barcelona. Un altre té previst traslladar-se al Seminari de Mallorca. Dos més aniran a les comunitats religioses de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu i

a la Companyia de Jesús.

El director, en ser preguntat sobre la identitat del centre i el servei que ofereix, assenyala que és una plataforma oberta i un punt de referència per a la informació, l'acolliment, l'orientació, l'ajuda. **"Un lloc —afegeix— on conviure amb d'altres joves que volen discernir la veritat de la seva vocació i decidir el lloc on vo-**

len integrar-se".

El Centre d'Acolliment va néixer amb la idea d'apropar els joves a la realitat de l'Església, de l'home i del món d'avui, per tal que aquesta visió i coneixement els ajudin en el futur. Se'ls facilita informació de diverses maneres, però d'una manera especial a través de la tramesa d'experiències personals de vida ministerial i pastoral que els hi han anat passant els bisbes, preveres, diàques i seminaristes de Catalunya.

Formació diversa

"Què si el Centre és un lloc d'orientació espiritual? Natural-

Un grup de nois del Centre, durant les convivències d'estiu de Fustanyà (Pirineu).

El Centre d'Acolliment va néixer amb la idea d'apropar els joves a la realitat de l'Església.

L OTAL

ment que sí. Hi és present una formació adient a la trajectòria vocacional i la vida de germanor", afirma mossèn Eusebi. La temàtica d'aquesta formació ha estat força diversa. S'han tractat temes sobre Jesucrist, l'Esperit, Maria, l'Església, els Evangelis, la vida interior, la psicologia humana, les virtuts de la vida cristiana, la santedat, l'acció pastoral en la vida parroquial, la dimensió contemplativa de la vida, les qualitats del prevere, diversos estudis sobre personatges de l'Antic i el Nou Testament que han estat cridats per Déu; les perspectives del ministeri sacerdotal als nostres dies; els camps de treball, de la nostra diòcesi, el celibat sacerdotal i d'altres aspectes de la temàtica vocacional. Han realitzat aquesta tasca diversos preveres.

La majoria de les activitats es desenvolupen a la Trobada de cada mes que es perllonga durant tot un dia. En el decurs d'aquestes trobades, es presenten els nous inscrits, es resa el laudes i es dedica un temps a la formació i al treball en grup. S'aprofita sovint l'avinentsa per projectar una pel·lícula o audiovisual relacionats amb la temàtica vocacional o s'organitzen taules rodones per intercanviar experiències. La jornada finalitza amb la celebració de l'Eucaristia que presideix el rector del Seminari.

El director del Centre ens parla també de trobades extraordinàries com els Exercicis Espirituals al Santuari de la Gleva, la convivència d'estiu a Fustanyà (Pirineus), les preparacions dels temps litúrgics de l'any, la trobada festiva de Nadal, i el sopar pasqual segons el ritu hebreu, amb la participació de seminaristes i amics dels joves del Centre.

En la línia de fomentar i ajudar les vocacions, s'ha d'emmarcar la iniciativa del Centre d'editar publicacions, d'ordre intern, que orienten sobre la vocació sacerdotal. Una altra iniciativa remarcable va consistir a filmar una pel·lícula de color sonora amb la finalitat de mostrar com són les convivències d'estiu. "Disposem també —ens diu el pare Mansilla— d'un arxiu literari i gràfic, d'un llibret amb vint reflexions sobre com vetllar la vocació sacerdotal i un altre on es recullen els testimoniatges d'un romiatge a Lurdes.

Tomàs Puntí

N.R.: Els joves que vulguin obtenir més informació sobre el centre poden adreçar-se, de dilluns a divendres, de quatre de la tarda a les deu de la nit, a l'edifici del Seminari Major de Barcelona (C/ Diputació, n.º 231).

Arquitectura, economia... i psicologia

La pobresa de la nostra postguerra, amb la incidència a més de les repercussions de la segona guerra mundial, així com la immigració massiva a les ciutats que s'industrialitzaven, va obligar que en aquestes ciutats es construís de forma precipitada una munió d'habitatges d'espai reduït per tal de donar una solució a l'allau de demandes.

A aquest problema, se n'hi va afegir un altre, no gens fàcil d'evitar: l'esperit de lucre desproporcionat dels propietaris, dels constructors, dels productors de materials, etc.

Han passat bastants anys. El nivell de vida ha pujat. Ha millorat en general la qualitat dels edificis, i se n'han modernitzat el disseny i els aspectes sanitaris. Però s'ha continuat escatimant els metres quadrats. Moltes habitacions minúscules només serveixen per dormir-hi, però no serveixen pas per "estar-hi", amb la qual cosa tota la família ha de romandre a l'única "sala d'estar", la qual, per

altra banda, no és sinó una prolongació del menjador; no hi ha cap espai per a una intimitat privada i relaxant. Al contrari, la co-presència física hi és obligada, i enerva i augmenta les petites topades entre germans, entre pares i fills i també entre esposos. Aquí, ni hi afegim els oncles ni els avis, perquè en aquests pisos o apartaments no hi caben, i resulta que són, a residències o asils multitudinaris i casernaris, els exiliats obligats, tot i que aquestes Institucions siguin de vegades benemèrites. Pobres ancians, lluny de la seva "pàtria familiar"! No; no hi ha ni lloc ni temps gairebé per poder-se ocupar d'aquestes persones, les quals, elles sí, estan ben carregades de mèrits indubtables.

Neurosi

Els mateixos membres de la família nuclear no s'aguanten entre aquestes parets estretes; se'n van, d'aquestes cases, amb un

cop de porta, a qualsevol lloc: al carrer, al bar, a la discoteca; on sigui, per a estar una mica soles, perdudes en la multitud o entre coneguts amb els quals no hi hagi compromisos importants.

Avui dia, els psicòlegs tenen perfectament estudiades totes les neurosis productes d'aquest bigarrament que, com és lògic, repercuteix també fent més extremosament densos els barris.

Un parell de rates, en una gàbia mitjana, es respecten; tres, s'amenacen; quatre, es mosseguen, i cinc, es maten. L'amuntegament les fa tornar també perillosament neuròtiques. I aquests comportaments patològics de la gent, originats en gran part per les seves pròpies llars estretes, tenen després greus repercussions en la vida social: en les escoles, en el treball i fins i tot en les manifestacions de l'oci que, en lloc de ser gratificants, es tornen també agressives i competitives en excés.

¿No podrien millorar moltes situacions si s'anés a aquesta important arrel? ¿No podrien conscienciar-se els arquitectes que la salut mental de les persones exigeix un espai privat, agradable i còmode, del tot propi, on es poguessin sentir lliures, envoltats d'una decoració a gust seu, sense que ningú no torbés els seus soliloquis, la seva pau o la seva música; els seus somnis, el seu trobar-se amb si mateixes i apaivagar els sentiments tensos, per tal de poder, d'aquesta manera, després, somriure i ser amables en la convivència familiar, és a dir, dignes de ser estimades?

Els propietaris i els constructors haurien de saber temperar el seu guany en ares d'una pau i una harmonia social més grans, de les quals ells serien també joiosos beneficiaris.

Endavant, arquitectes! Exigiu de poder ser més humans!

Alfred Rubio
De l'Àmbit Maria Corral

La salut mental de les persones exigeix un espai privat, agradable i còmode. Molts ciutadans, però, viuen en grans concentracions humanes i es mouen en espais molt reduïts.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents

Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

TÈCNIC
en mètodes i temps, àmplia experiència. (Contracte mercantil).

ADMINISTRATIU
Polivalent.
Inem 46.100.146.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

DEPENDENTIA
administrativa.
INEM 43.463.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

AUXILIAR administrativa pels matins. INEM 36.980.189.

ACOMPANYANT
vells o malalts, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

REPARADOR maquinària elèctrica i petits electrodomèstics. INEM 37.595.556.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social. INEM 0/4.119.321.

DIBUIXANT GRÀFIC ORIGINALISTA
Selecció de color amb experiència. Contracte mercantil.

Varis

LOCUTOR, presentador de ràdio i guionista amb experiència. Desitjaria treballar a emissora comercial de Catalunya o Balears. Seriositat, vocació i dedicació plena. Escriure a Joaquim, c./ Sebastià 16, 2on. BADALONA. Tel.: 389 33 82 (tarda).

SENYORETA

Llarga experiència professional, li interessa treball: encarragada de comerç, recepcionista, consultori mèdic, telefonista, etc. Referències immillorables. Si interessa truqueu al telèfon: 674 33 19. (Srta. M.ª Dolors de l'1 a 3 i de 20 a 22).

SRA.

28 anys, experiència administrativa i comercial, desitjaria treball com a recepcionista o dependenta. Tel. 203 79 63 (migdia i tarda a partir de les 8).

SRTA.

auxiliar en clínica agost suplença. Tel. 321 39 76 nit.

CLASSES de recuperació EGB. Professor EGB dona classes. Horari i preu a convenir. trucar al 257 13 77.

LLICENCIAT

història. Busca col·legi per donar classes o editorial. Coneixements d'anglès. Tel. 249 04 47.

SRTA.

acompanyaria a Senyora a Zona Pedralbes, Tres Torres o en un lloc d'estiu platja. Del 5 al 28 d'agost. Educada i catòlica responsable. Truqueu al T. 321 39 76 a partir de 9 nit.

BUSQUEM JOVE

amb esperit d'apostolat per col·laborar en la promoció d'una cooperativa de treball juvenil. Contracte mercantil. Escriuiu a l'apartat de correus 32063 (Barcelona). Amb historial d'activitats.

MONGAT-TIANA

llogaria casa moblada d'estiu 300 metres, preu raonable us interessa. T. 718 03 48. Un menjador de 32 m². Bona vista.

DESITJARIA amistat amb persones formals preferentment si els agrada l'art (pintura, ceràmica) entre 30 i 45 anys. Apartat 628 TARRAGONA.

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

CAPS DE SETMANA

Pot passar-los a l'entorn del Monestir de Poblet. Lloc molt tranquil on pot disfrutar d'un veritable descans. Piscina, tennis, parc infantil, petanca. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

VACANCES

Pot passar-les a l'entorn del Monestir de Poblet. Piscina, tennis, petanca i parc infantil. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

A BARCELONA

Es ven pis modern 70 m², 2 cambres, bany i cuina. Prop. Pl. Universitat. Garatge (al mateix edifici al soterrani). Calefacció individual. Bonic i barat! És un àtic. Tel. 253 80 67.

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUAN-TER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU UNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

Diccionari Regina

d'us del català

Alfons Tarrida y Muntaner. Emili Pascual y Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

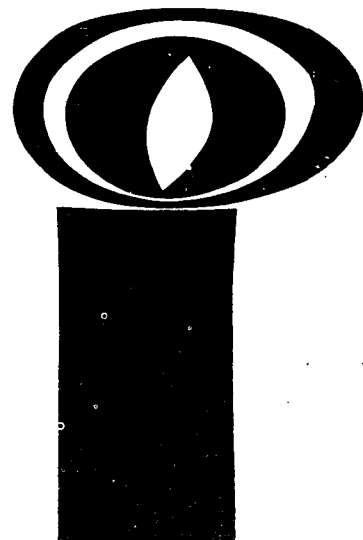
—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.

—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XIII DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions: Griselda Cos

Evangelista Sant Marc

"DÉU DIGUÉ: FEM L'HOME A IMATGE NOSTRA..."

El llibre de la Saviesa és l'últim dels llibres de l'A.T.
(escrit l'any 1 a.C.)

La Saviesa de què parla el llibre és el mateix Esperit de Déu.

La perícopa que avui llegim ens parla dels desitjos de Déu sobre l'home i sobre tota la creació: "tot ho ha creat perquè existeixi... perquè l'home visqui".

Més encara, ens diu que Déu creà l'home "a imatge de la seva existència eterna".

I "el verí de mort", d'on ha sortit?... "l'enveja del diable va introduir la mort al món". I aquest verí avui té noms molt concrets. Pensem cada un en els nostres.

Recordem que fa 2.000 anys fou també l'enveja dels grans sacerdots la que va lliurar Jesús a la mort.

Lectura del llibre de la saviesa (1:13-15;2:23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

"AMB QUIN GOIG US EXALÇO, SENYOR"

És propi dels cristians celebrar cada diumenge la Resurrecció del Crist i amb ella intensificar l'alegria de la nova creació. Perquè sabem que és la vida de Déu la que venç en nosaltres el "verí de la mort" que tant sovint aflora de la nostra condició humana.

És també la joia de la salvació que ens fa cantar amb clau cristiana aquest salm 29: "Amb quin goig us exalço, Senyor!... heu mutat en joia les meves penes".

Salm 29:2 i 4,5-6,11 i 12a i 13b (R.:2a)

Amb quin goig us exalço, Senyor.
M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permès que se'n alegrin els enemics.
Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts,
quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat la vida.

R.: Amb quin goig us exalço, Senyor!

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,
enaltiu la seva santedat.
El seu rigor dura un instant;
el seu favor, tota la vida.
Cap el tard tot eren plors,
l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;
ajudeu-me, Senyor.
Heu mutat en joia les meves penes;
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

El relat de l'evangelí d'avui és ple de gent i d'activitat.

Jesús al centre.

"I la gent al seu voltant", cadascú amb la seva fe.

El text d'aquest diumenge subratlla l'experiència de fe de dues persones: Jaire i l'hemorroïsa. Ella és tímida, no gosa donar la cara i enfrontar-se directament amb Jesús, però la fe hi és. Jaire, tot un home, humil, s'agenolla davant Jesús, i prega suplicant-lo.

Jesús s'adreça a tots dos i els parla del paper de la fe en llur vida. A ella, li diu: "la teva fe t'ha salvat", i a ell: "Tingues fe i no tinguis por".

En els evangelis la fe és tant important que a vegades se li atribueix fins i tot la mateixa gràcia salvadora dels miracles de Jesús: "La teva fe t'ha salvat" (Mt 9, 2.22; Mc 5, 34; 10, 52, etc.). Gràcies a ella fins allò que és humanament impossible esdevé possible. Si manca la fe, el miracle no es fa (Mc 6, 5).

Les paraules plenes de fe-esperança de Jaire són mortalment posades a prova per la notícia: "La teva filla és morta". Però Jesús li diu tot seguit: "Tingues fe i no tinguis por". Serà la seva fe la que donarà el poder a Jesús per a vèncer la mort (si no hi ha fe, no hi ha miracle).

La fe serà sempre el fonament de l'acció salvífica de Déu en l'home. Allò que importa és tenir fe, poca o molta, i sempre en camí de creixement: "de fe en fe", que vol dir, d'una fe incipient a una fe més perfecta (Rm 1, 17). La fe que un dia fou inicial (el baptisme d'infant, o la conversió d'adult) ha de ser cada vegada més profundament coneguda, i viscuda de manera més radical.

La fe senzilla de l'affligida hemorroïsa, que havia co-

mençat "sentint parlar de Jesús", va portar-la a apropiarse-li amb confiança: "em posaré bona"; després el Senyor, un cop curada, corregirà discretament la seva fe dient-li: "només la teva fe t'ha salvat", no com una fe miraculosa, sinó com una fe que Déu recompensa.

Aquesta dona malalta, amb tota la ingenuïtat d'una fe inicial, és tota la rèplica a la "poca fe" dels deixebles en la tempesta del llac. La dona —diu l'evangelí— "havia sentit parlar de Jesús", i segurament havia meditat sobre la seva persona.

"La teva fe t'ha salvat" és també la resposta de Jesús al cec de Jericó, a un lepros estranger i a la pecadora perdonada. Curar i salvar és un mateix mot en grec. Ells sembla que parlin només de salvació física, però Jesús parla intencionadament de la salvació sense límits. Ell és el Salvador, l'home és el receptor de la salvació. Aquesta salvació és la fe feta de pregaria perseverant en el cec, d'amor i de penitència en la pecadora, de gratitud en el lepros, d'humilitat en l'hemorroïsa, en tots de confiança i de reconeixement del poder de Jesús per damunt de tot.

Crist al centre.

"I la gent al seu voltant", cadascú amb la seva fe.

La fe de l'hemorroïsa i la de Jaire ens diuen que la nostra no ha de ser només una professió verbal o intel·lectual, però potser buida de vida. Així no ens serviria per a res.

Jesús davant la notícia "la teva filla és morta" ens diu que la veritable fe no s'ha de fer en terra ni davant la mort: "Tingues fe i no tinguis por".

Només llavors podrem sentir com la filla de Jaire: "Talita, cum —que vol dir, noia aixeca't".

"SIGUEU TAMBÉ GENEROSOS"

Un detall característic de tota comunitat cristiana és la solidaritat, la capacitat de tenir els béns en comú per tal de compartir-los.

És una manera d'imitar la "generositat de Crist", que es féu pobre per nosaltres per tal d'enriquir-nos amb la seva pobresa.

"...mirant que hi hagi igualtat". ¿No seria ja per a l'Església tot un gest de protesta a la nostra societat, millor encara, un gest profètic, el fet que a cada comunitat cristiana tots ens sentíssim responsables dels que viuen en l'estretor, i hi compartíssim els béns de manera que es pogués dir de veritat que entre els cristians "ningú no viu en la indigència?" (Ac 4,34).

Només llavors podríem ser una crítica vivent per al nostre món.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (8:7,9,13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compenseu el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: "Ni els qui n'havien recollit molt, els ens sobrava, ni als que n'havien recollit poc, els en faltava".

"MOLTA GENT ES REUNÍ AL VOLTANT DE JESÚS"

Jesús al centre. Com a Paraula de vida, Paraula amb poder, també Paraula que demana una lliure acceptació.

Paraula-Evangèlica = Bona Nova que fa resplendir la llum de la vida.

Crist ha desposseït la mort del poder que tenia: "Talita, cum —que vol dir: Noia, aixeca't".

I la gent al seu voltant, cadascú amb la seva fe. Alguns, com Jaire i l'hemorroïsa, amb la seva fe, testimonien Jesús com a Senyor.

Evangelí segons sant Marc (5, 21-43)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de la sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: "La meua filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori". Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

(Hi havia una dona que patia pèrdues de sang des de feia dotze anys. Havia consultat molts metges, que l'havien fet sofrir molt, i s'hi havia gastat tot el que tenia. No va millorar gens, sinó que anava de mal en pitjor. Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li acostà per darrera enmig de la gent i li tocà el mantell, perquè pensava: "Encara que li toqui només la roba que porta, ja em posaré bona". A l'instant se li estrocnà l'hemorràgia i sentí que el mal havia desaparegut. Jesús, que sabia prou bé el poder que havia sortit d'ell, es girà a l'instant i preguntava a la gent: "Qui m'ha tocat la roba?" Els deixebles li deien: "La gent us empeny per tot arreu, i pregunteu qui us ha tocat?". Però Jesús anava mirant, per veure la que ho havia fet. Llavors aquella dona, que sabia prou què havia passat, s'acostà tremolant de por, es prosternà davant d'ell i li digué tota la veritat. Jesús li respongué: "Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i ves-te'n en pau".

Encara parlava, que) arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: "La teva filla és morta. Què en treuràs d'amoïnar el mestre?" Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: "Tingues fe i no tinguis por". I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: "Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm". Ells se'n reien, Però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyen, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: "Talita, cum", que vol dir: "Noia, aixeca't". A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

CALENDARI

Diumenge, 30 de juny. XIII del temps ordinari. Els primers Sants Màrtirs de l'Església Romana. Sant Marçal, bisbe i santa Emilià, màrtir.

El sol surt a les 4,20 i es pon a les 7,28 (Hora solar)

Festa major a Calders i Llès.

Fira a Canejan.

Dilluns, 1 de juliol. Sant Aaron, sacerdot de l'Antiga Llei i santa Elionor, verge.

Dimarts, 2 de juliol. Sants Procés i Martirià, màrtirs i santa Monegunda, casada.

Dimecres, 3 de juliol. Sant Tomàs, apòstol. Sant Lleó II, papa; sant Anatoli, bisbe i sant Eulogi, màrtir.

Dijous, 4 de juliol. Santa Isabel de Portugal, princesa de Catalunya i Aragó; santa Berta, abadessa i sant Laureà, arquebisbe.

Divendres, 5 de juliol. Sant Miquel dels Sants, trinitari; sant Antoni M.ª Zacaries, fundador i santa Filomena, verge.

Festa major a Vic.

Dissabte, 6 de juliol. Santa Maria Goretti i santa Domènica, verges i màrtirs. Sant Isaïes, profeta.

Juliol, temps de vacances

Hi ha un fragment evangèlic de sant Mateu que ens parla del camp i de la mar. Ens parla d'un sembrador i el jull... del gra de mostassa, d'un tresor amagat i d'una perla preciosa, per acabar amb la xarxa llançada a l'aigua que ho recull tot.

Terra i mar, llocs de repòs i esbarjo... Que aquest temps de gaudi ens porti una renovada esperança al cor i que el faci més reconegut a les coses de Déu.

P.C.

☆☆☆

L'ESGLÉSIA CELEBRA

30 de juny. Diumenge XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 1, 13-15; 2, 23-24, S 29, segona 2C 8, 7.9. 13-15, tercera Mc 5, 21-43.

1 de juliol. Dilluns de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 18, 16-33 S 102, segona Mt 8, 18-22.

2 de juliol. Dimarts de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 19, 15-29, S 25, segona Mt 8, 23-27.

3 de juliol. Dimecres. Sant Tomàs, apòstol. Lectures: Primera, Ef 2, 19-22, S 116, segona Jo 20, 24-29.

4 de juliol. Dijous de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 22, 1-19, S 114, segona Mt 9, 1-8.

5 de juliol. Divendres de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 23, 1-4. 19; 24, 1-8. 66-67, S 105, segona Mt 9, 9-13.

6 de juliol. Dissabte de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 27, 1-5. 15-29, S 134, segona Mt 9, 14-17.

D'ACÍ I D'ALLÀ

¡Oh enveja, planta maligna!

Si l'enveja fos malaltia corporal, no es cabria als hospitals i de segur que no hi hauria ningú per dar-nos les píndoles o els remeis. L'envejós sent tristor davant dels èxits dels col·legues o de llur renom. Quan un creu trobar-se en estat de justícia original perquè no experimenta el mencionat ressentiment, s'adona amb horror que està content que els triomfs dels envejats els portin mals de cap que no esperaven. Oh enveja, planta maligna, que treus arrels per tots els nusos, com el gram! Si no treus arrels d'amargura davant els èxits aliens, en treus d'alegria malsana quan l'envejós s'adona que aquell bé pel qual ell envejava nega als competidors la felicitat que n'esperaven.

Pere Campàs Bonay

HOMES I INSTITUCIONS

Retaule de

"La Hormiga de Oro"

L'any 1885, el destacat publicista Lluís Maria Launder i de Dalmases, cofundador amb Manuel Milà de la Roca, de "El Correo Catalán", funda la Llibreria i Editorial "La Hormiga de Oro".

Començà essent una revista —morta el 1936— i d'ací que en crear-se la llibreria —la impremta encara trigaria un any més— en prengué el nom. Coincidint aquell any amb l'aparició del "Canigó" de mossèn Cinto, en Launder va dedicar un encomiàstic article a l'obra i de seguida, en fulletó, la citada revista en publicà la primera traducció en castellà que es féu.

Al cap de deu anys de vida, la llibreria va passar del carrer de la Ciutat, número 7 on havia nascut, al d'Hèrcules, 3; el 1905, a la plaça de Santa Anna, 26, immoble que fou integrat a l'Avinguda del Portal de l'Àngel —on hi ha ara un famós establiment de llaminadures— i li fou assignat el número 2. El 1941, l'edifici havia resultat danyat per la guerra i s'hagué de refer. "La Hormiga de Oro" passà al número 5 de la mateixa avinguda on és encara.

Ha tingut sempre un personal molt addicte i constant. Podríem parlar, per exemple, del qui era en morir, potser, el més antic de tots, Joan Grabulosa i Matas. I del molt temps gerent que, fins jubilat i tot, no podia deixar de fer-hi diàries visites, Domènec Monterde. La gerència, aleshores havia passat al fill del primer, Joan Grabulosa i Garayos.

Un dels més fidels havia estat Josep Batet, que vivia a Gràcia. Modèlic, puntual i ordenat, de tracte afable i complidor amb tots els clients, per repatanis que fossin, segons ens contava una persona que el conegué força íntimament. Posseïa una ingènua idiosincràsia que fins en els seus decorosos modals cridava l'atenció. Vestia de tal manera que feia la impressió de ser un clergue. Fins i tot es cobria el cap blanqui-

nós amb un casquet cilíndric ribetejat de seda.

En Batet, cada dia al punt de les dotze, quan tocaven l'Àngelus, es llevava el casquet i esguardant tots els clients i empleats sense dir res iniciava l'oració. Així mateix tenia cura cada dia, de repostar l'oli d'oliva de la llàntia que il·luminava la imatge del Sagrat Cor de Jesús —en un marc ovalat presidint l'establiment—, sota l'advocació del qual està consagrada la casa. Durant molts anys —fins ben entrats els quaranta—, "La Hormiga de Oro" amb "El Correo Catalán" celebraven la festa del Sagrat Cor conjuntament. Després, la llibreria continuà sola.

Un altre cas exemplar fou el de Joan Manich i Farré, casat el 17 de juliol del 1909, amb Esperana Franch i Ayet, pares del pare Jaume, escolapi i rector del mateix orde a Pinar del Río (Cuba); el pare Ricard, igualment escolapi i prefecte del Col·legi de Sant Antoni de la Ronda de Sant Antoni on celebraren l'Eucaristia commemorativa de les noces d'or dels seus pares —que s'havien casat a santa Madrona—, assistits per dos nets, els pares Joan

Herrero i Manich i Agustí Artero i Manich, ambdós professors, aleshores, de les Escoles Pies de Mataró i d'Alella, respectivament. Actuaren de diaca i subdiaca. I encara un germà d'un d'aquests, aleshores novici a Albedà (Logronyo), Agustí de nom, dels escolapis.

Si hem dit tot això és per demostrar la soïera religiosa d'aquest Joan Manich i Farré que havia entrat d'aprenent de caixista molt jove. Nat de família modesta, la seva mare quedà vídua quan ell era encara un infant. Per això entrà a treballar tant aviat. L'any 1946 li fou atorgada la Medalla del Treball.

Els meus companys de feina —em digué en aquella ocasió— són ben bé com de família.

La revista morí dissortadament el 1936, però la casa continua i ara commemora el primer centenari. Cent anys d'exemplaritat i exercici d'algunes de les virtuts catalanes: fidelitat, perseverança, honradesa, paciència i, sobretot, religiositat a tota prova. Per molts anys!

E. Busquets i Molas

INSTITUCIÓ BENÈFICA DE BARCELONA

Necessita cobrir dues places

1. Per a petita Residència femenina de joves estudiants una persona que tingui cura i responsabilitat del manteniment de la llar, cuina i convivència.
Haurà de viure a la Residència.
2. Supervisora de llar infantil que s'encarregarà tant de les tasques de llar com de les educatives d'un grup de nens no superior a 10.
Haurà de viure, també, a la Residència.

Cadascuna d'aquestes dues places exigeix una concepció cristiana de la vida i capacitat d'entrega a una tasca humanitària i social.

Les interessades han d'enviar una carta manuscrita, indicant motius de la comanda i aportant dades sobre la seva formació i experiència així com un indicatiu de les seves necessitats econòmiques i n.º de telèfon de contacte.

Escriure al n.º 140 d'ESTILO PUBLICIDAD, Avda. Diagonal, 616, 08021 BARCELONA. REF. INEM B.36/3692.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Compartir

Si la caritat és una expressió privilegiada de la fe, compartir amb els altres tot el que tenim pot ser el camí més clar i idoni de dir i de fer que la caritat sigui quelcom més que una bella ideologia. Per això el compromís cristià ens empeny a cercar la igualtat entre les persones. I aquesta igualtat suposa per una part que les persones som diferents, algunes amb gravíssims déficits del que sigui, i d'altres posseint amb escreix algunes o moltes possibilitats. Davant d'aquesta situació "natural", la persona que s'ha deixat prendre pel "sobrenatural" i intenta viure'l, no pot tancar-se en el seu egoisme, abandonant els altres al fatalisme de la seva sort, o de la seva dissort. Té el deure de **buscar la igualtat** (vv. 13 i 14). O, dit amb altres paraules sarcàsticament més entenedores: el cristià ha de ser partidari i practicar "la repartidora". Practicar-la en totes direccions, no únicament en la direcció de fora cap a endins. I això cal que ho faci sense imposicions de cap mena, i menys encara sota cap mena de violència. És el que sant Pau deixa ben clar als corintis, precisament en el verset que no ha estat seleccionat per figurar en el fragment de la lectura proposada pel leccionari dominical: **No és cap manament. Us he parlat de la generositat dels altres perquè pugueu demostrar la sinceritat del vostre amor** (v. 8). L'Apòstol demana als corintis que prenguin part amb generositat en la

Buscant la igualtat

(2C 8:7.9.13-15)

col·lecta a favor dels cristians de Jerusalem, que es troben atrapats per una necessitat extrema. I continua: **Us dono aquest consell perquè crec que us farà bé: dueu a terme aquella col·lecta que l'any passat vosaltres vau ser els primers a proposar-vos i a començar. Ara, per tant, haurieu d'acabar-la, perquè la realització, segons les vostres possibilitats, correspongui a la promptitud amb què la vau emprendre** (vv. 10-11).

Jesús, el model

El cristià és urgint per la fe a compartir amb generositat perquè això és el que ha fet Jesús. **Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa** (v.

9). Amb Jesucrist, Déu comparteix la seva vida amb la humanitat, fins al punt de fer-nos fills seus. Si aquesta és la nostra fe, i la fe ha d'amarar tota la nostra vida, és necessari que siguem generosos i sapiguem compartir amb els necessitats l'abundància d'allò que posseïm. **Vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què es estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano** (v. 7). Així és com cal viure la fe i demostrar que som veritables seguidors de Jesucrist.

Ara és l'hora

Sempre és l'hora de viure i practicar la caritat. La busca de la igualtat entre les persones és tasca de sempre. Però ara,

en aquests temps de dificultats econòmico-laborals que vivim, és especialment l'hora oportuna, i tràgicament urgent, de demostrar el valor de la nostra fe i allò que cristianament som. El món de les persones en atur forçós —que augmenta cada dia— exigeix de nosaltres quelcom més que un fervorós "us ho demanem, Senyor" a la pregària dels fidels de diumenge. Cal passar a l'acció. Si no podem fer-hi res més, donem el que puguem. **Si doneu de bona gana, Déu accepta que cadascú doni el que té, no pas el que no té** (v. 12). No es tracta de donar el que ens sobra. Hauríem de fer més. Veure, per exemple, de què podem prescindir, per oferir-ho als més necessitats. Llegiu, si us plau, els vv. 1-5 d'aquest capítol 8 de la segona carta als corintis. Vivim temps difícils. La nostra caritat, doncs, no pot limitar-se a allò que és "normal". Cal que sigui extraordinària. Hi ha també, altres accions necessàries. Algunes potser són únicament possibles a poca gent i encara amb una bona dosi de coratge i d'heroisme: crear o mantenir llocs de treball. Altres accions —també costoses— cal que siguin fetes pels cristians: no ocupar llocs de treball de més, no cobrar de l'atur i treballar, no apuntar-se a l'atur com una manera de viure... I sobretot no tirar al dret estafant, evadint capitals, ennegrint el diner... Moments com els que desgraciadament vivim són pedra de toc per demostrar la qualitat de les nostres conviccions cristianes. Ara és l'hora.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."
Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

22 - La transmutació artificial dels elements

Després de comprovar Rutherford que efectivament el tori per la seva radioactivitat natural es transformava en un altre element, el tori X, que en realitat era un isòtop del radi, es va anar veient que en tots els elements radioactius passava una cosa semblant, en l'urani, en l'actini —que era un element nou descobert el 1899 per André Louis Debierne (1874-1949)—, en el radi... Això demostrava que certs nuclis atòmics eren uns compostos que podien desintegrar-se espontàniament. No podria ésser, doncs, que tots els àtoms tinguin un nucli compost? Exceptuem, si voleu, l'hidrogen. Aleshores potser arribarem a una teoria semblant a la de Prout, que deia el 1815 que tots els àtoms eren constituïts d'àtoms d'hidrogen. Però no hem d'avançar hipòtesis. Cal partir dels fets experimentals. La primera idea que s'acudí a la ment dels científics és la de provocar artificialment allò que feia la naturalesa amb els elements radioactius: Sabrem que un nucli és un compost si aconseguim descompondre'l.

Rutherford, encara

Després del dolorós parèntesi de la guerra mundial de 1914-17, Rutherford reprèn la

seva habitual activitat investigadora a Manchester. D'ençà que havia descobert que les partícules tenien velocitats de fins i tot 20.000 km/sg, tenia en el pensament la idea de fer xocar aquestes partícules contra nuclis atòmics per veure si l'alteraven o del destruïen. El seu col·laborador Marsden ja havia observat que si es feien incidir els raigs sobre hidrogen, alguns àtoms d'aquest element sortien disparats a més velocitat que els incidents; cosa iògica per tenir una massa quatre vegades més petita. Rutherford, doncs, va voler fer la prova amb oxigen i amb l'aire. I la sorpresa fou que amb l'oxigen sol no passava res, però en l'aire sí: també apareixien "projectils" de més velocitat que els raigs. Què havia passat? No podien ésser altra cosa que nuclis d'hidrogen arrencats dels nuclis de nitrogen per la força de les partícules! Encara no havia publicat aquest resultat quan rep una carta de J.J. Thomson, el seu antic professor del laboratori Cavendish de Cambridge, que li comunica que ell es vol retirar i li ofereix el seu lloc de director. Rutherford passa així a dirigir aquell laboratori d'on havia sortit quan tenia 21 anys per anar de professor a la universitat de McGill del Canadà. En el número de juny d'aquell mateix any 1919 del

"Philosophical Magazine" exposa el resultat del seu experiment: "Les partícules de gran velocitat que neixen amb el xoc de les partícules alfa amb els nuclis de nitrogen no són nuclis d'aquest element; probablement són nuclis d'hidrogen o nuclis de massa 2. Si és així hem d'admetre que el nucli de nitrogen és destruït per l'acció de les enormes forces originades en la col·lisió". Rutherford parla de "destrucció" del nucli de nitrogen; és clar que seria millor parlar de "transmutació" de l'element que, havent rebut una partícula i perdut un protó (és així com s'anomenarà aviat el nucli d'hidrogen) es converteix en un altre més pesat.

Noves descobertes

La notícia remou els ambients científics. James Chadwick (1891-1974), anglès, que, fet presoner dels alemanys, va haver-se de passar tota la guerra en un camp de concentració, va al Cavendish a col·laborar amb Rutherford. L'any següent ja publica un treball sobre la càrrega positiva de molts àtoms, obtinguda gràcies als "bombardeigs" amb partícules. Els seus resultats lliguen del tot amb la teoria dels nombres atòmics de Henry Gwyn-Jeffreys

Moseley (1887-1915) que havia demostrat que la longitud d'ona dels raigs X característics de cada element, segons la teoria de Barkla; efectivament minva en augmentar el pes atòmic i que la proporció era en relació al nombre atòmic. —De Moseley hem de dir que era un físic jove que prometia molt, però malauradament va morir a la guerra, a Gallipoli, als 27 anys d'edat.

També acuden al Cavendish Francis William Aston (1877-1945), l'inventor de l'espectògraf de masses, Patrick Maynard Stuart Blackett (1897-1974), el qual treuria tant de partit de la cambra de boira de Wilson, i altres... I la labor d'equip és fructífera: el 1924 ja s'ha aconseguit expulsar protons de tots els elements lleugers, exceptuats només el liti, el carboni i l'oxigen. Ningú ja no dubta gens que els nuclis atòmics són compostos i poden desintegrar-se. Científicament això és un avenç notable, però ni tan sols se sospita que és també un avenç tecnològic de formidable importància per a la humanitat. S'ha començat a veure que l'energia que hi ha en l'empaquetament del nucli atòmic és molt gran, però ni el més visionari s'imagina res de les bombes atòmiques que vindran després ni de les centrals nuclears.

El dia de cap d'any de 1931 el rei d'Anglaterra concedeix el títol de baró a Rutherford. D'ara endavant serà Lord Rutherford. Al Cavendish l'instrumental també progressa i hi han instal·lat novetats: un accelerador de protons per a bombardejar nuclis atòmics. Poc després, el 1932, és Chadwick qui ens anuncia acaba de trobar una nova partícula constituent del nucli atòmic: el neutró. Té una massa molt semblant a la del protó però és elèctricament neutre. El descobriment té més transcendència del que sembla. Ja en parlarem.

A l'estiu de 1937 Lord Rutherford publica la seva última obra que titula "Nova Alquímia", on exposa els mètodes moderns de transmutació dels elements. Però poc després es comença a trobar malament: moria el 19 d'octubre, sense haver pogut veure el memorable descobriment de la fissió de l'urani que faria Otto Hahn (1879-1968) l'any següent. Aquesta troballa potser li hauria fet canviar de pensament respecte de l'energia nuclear, de la qual havia dit: "Qui pensi que serà aprofitable en la pràctica viu a la Lluna". Fins els savis s'equivoquen; ja ho veieu.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat
de Teologia de Barcelona

El Servei de Colònies organitza activitats per a 10.000 nens

Els joves poden fer de les vacances un temps formatiu

El contacte directe amb la natura és molt sa, tant des d'un punt de vista mental com físic, per a la gent jove. Les vacances són el moment oportú.

Els joves de Catalunya, amb la fi del curs escolar, iniciaran, un any més, una sèrie d'activitats per tal d'omplir el temps lliure d'una manera creativa i formativa. Les alternatives són variades. Les parròquies, la Generalitat, els Ajuntaments i d'altres entitats ofereixen un ventall ampli de possibilitats. La gent jove té l'ocasió de fer activitats que no pot desenvolupar la resta de l'any.

El Servei de Colònies de Vacances, depenent de l'Arquebisbat de Barcelona, organitza activitats per a 10.000 nens. Ho fa a través de cada una de les parròquies de Catalunya que s'encarreguen d'aplegar els nens i nenes a colònies, campaments o excursions.

Tenen preferència per apuntar-se a aquestes activitats estiuenques, els joves que formen part dels centres d'esplai que funcionen, normalment, durant tot l'any en locals parroquials o centres escolars. Si no queden cobertes totes les places, s'hi po-

den apuntar els joves que no participen d'una manera regular de les activitats dels centres d'esplai.

Els nois i noies que s'acullen a la proposta estiuenca de les parròquies residiran en cases de colònies de diversos punts de Catalunya que han estat condicionades especialment. Són indrets on la gent jove manté un contacte directe i tonificador amb la natura. És una activitat especialment adequada per als nens i nenes de ciutat. Tindran cura de tots els qui s'hi apuntin 1.800 monitors. Qualsevol pare que estigui interessat en aquesta possibilitat per al seus fills pot acudir, com més aviat millor, a la seva parròquia per rebre tota la informació que desitgi.

Camps de treball

Una de les ofertes que ha tingut sempre més acceptació a Europa són els camps de treball que, sortosament, van guanyant adeptes a casa nostra. Els joves hi dediquen

de cinc a set hores diàries a treballs agrícoles, ramaders, arqueològics fan d'aprenents de locutors de ràdio o s'especialitzen en algun esport.

L'acceptació dels camps de treball s'ha posat clarament de manifest enguany. El mateix dia que la Generalitat obrí la inscripció s'esgotaren la majoria de places disponibles.

Una de les activitats més curioses d'aquest estiu és la que es portarà a terme en una masia de Sant Martí Sarroca (Alt Penedès) durant el mes de juliol. Nens de vuit a catorze anys conviuran parlant en anglès tot el dia.

Les opcions per passar l'estiu, com s'ha vist en aquesta breu pinzellada, són variades. A poc a poc, tothom s'ha adonat de la importància d'aprofitar convenientment aquests mesos d'estiu per tal que no esdevingui un temps estèril en la formació de la gent jove.

Tomàs Punfí

El Mercat Comú

El nostre Mercat Comú no és el Mercat Comú d'Europa. El Mercat Comú d'Europa tampoc no és el d'Europa. És el de les multinacionals Americanes. En tot cas és el Mercat Comú dels rics, dels pocs rics que es faran més rics amb el Mercat Comú. No és el dels pobles d'Europa, els obrers i els camperols d'Europa amb un nivell de vida relatiu que va quedar més relativitzat encara en el Mercat Comú amb el qual se'ns amenaça.

Als joves, el Mercat Comú de les multinacionals no ens interessa.

Sí que ens interessa en canvi, el Mercat Comú dels pobles europeus i africans. El Mercat Comú que ja hem començat a assajar els joves pobres d'Europa traslladant capital humà al Zaire.

El Mercat Comú dels pobles ja està en marxa. Ho han inaugurat Paco i Octavio en el cor de la Selva Zairenysa. I Pepe i els seu conjunt entre els Indis Yemas dels "amusgos i mixtecos" amb les panxes inflades pels cucs i la fam.

Al Mercat Comú li demanen en nom de Crist capital dinerari. El capital humà ho estem posant ja les generacions joves d'Europa. Cinc anys de la nostra joventut per a la promoció Evangèlica d'Afro-Amèrica. I ja no serà necessària la guerra en el món.

Crec en vosaltres, les generacions joves d'Europa. Crec que la major part de vosaltres esteu disposats a donar 5 anys de la vostra joventut per la promoció d'un poblat àfrico-americà en el Tercer Món.

Crec que una bona part de vosaltres esteu disposats a consagrar a aquesta gran tasca de l'Evangeli tota la vida.

Crec que tots esteu convençuts que l'únic que pot salvar EUROPA de l'hecatombe inútil és la solidaritat amb el Tercer Món tal com ho van viure les Primeres Comunitats Cristianes.

I que només el capital humà, les persones, som divises vàlides per obtenir resultats d'humanització espiritual fraterna.

Crec en vosaltres els joves d'EUROPA.

I que quan us assabanteu que l'experiència de la Promoció Evangèlica ja està en marxa i que l'únic que fa falta es prosseguir-la i multiplicar-la, us inscriuen a centenars a fi de preparar-vos per sortir a promocionar el Tercer Món en molts grups d'uns quans amics, per tots els racons del món.

D. Solá y Callarissa

CASARRUBUELOS (Madrid)

Inaugurada a Girona l'exposició

"Joventut fa Catalunya"

El Director General de Joventut, Enric Puig i Jofra, i l'Alcalde de Girona, Joaquim Nadal i Farreras, han inaugurat al Centre Cultural de La Mercè de Girona, l'Exposició "Joventut fa Catalunya". Aquesta exposició, organitzada per la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, és una aproximació gràfica i documental a la història de les associacions de joves des del 1900 fins a els nostres dies.

L'exposició reflecteix la rica i plural tradició associativa juvenil catalana. Hi són presents totes aquelles associacions de joves educatives, polítiques i religioses arrelades a Catalunya durant el segle XX: des de les primeres associacions de principis de segle fins les més recents, passant per les associacions juvenils que es varen formar durant la dictadura. Notícies, documentació de tot tipus i il·lustracions són l'eix central d'aquesta exposició que ocupa 136 metres lineals.

"Joventut fa Catalunya" està dividida en cinc períodes, que corresponen a les etapes més significatives del fet associatiu juvenil català:

- "1900. Vers una Catalunya nova, europea i progressiva".
- "1923. Redreçament de la Pàtria".
- "1940. Catalunya, anys 40".
- "1950-1960. La ginesta floreix".
- "1970. El món dels joves d'ara".

— "1985. Avui joventut fa Catalunya".

Paral·lelament als textos i documentació de cada etapa, l'exposició es complementa amb una banda filmica que il·lustra i emmarca els principals esdeveniments i innovacions de la història del segle XX.

Una altra característica de l'exposició és el seu caràcter itinerant. La Direcció General de Joventut ha cregut convenient facilitar l'accés a l'esmentada exposició del major nombre de persones, per la qual cosa s'ha previst traslladar-la a diferents ciutats i viles de Catalunya, mitjançant dues versions pràcticament idèntiques.

D'altra banda, aquesta exposició —preparada amb rigor des de fa prop d'un any— ha estat possible gràcies a la col·laboració de moltes persones i associacions juvenils. Sota la coordinació del ser. Genís Samper i Triedu, s'ha comptat amb l'assessorament històric de prestigioses personalitats com Josep Ma. Ainaud, Josep Benet, Marcel Gabarró, Casimir Martí, Jordi Portai i Pere Solà.

"Joventut fa Catalunya" és, en definitiva, quelcom més que un recull fred i sistemàtic de les associacions juvenils catalanes des del 1900 fins ara. L'exposició vol ésser el reflex de tota una tasca protagonitzada pels joves durant aquest segle. Els joves han fet Catalunya. Els joves han contribuït a configurar la realitat cata-

lana. "Joventut fa Catalunya" constitueix, doncs, una aportació insubstituïble a la celebració de l'Any Internacional de la Joventut a Catalunya.

Lliurament dels guardons del IV Certamen Literari "Sant Jordi"

Marta Ferrusola, esposa del President de la Generalitat, Enric Puig, Director General de Joventut, i Sara Blasi, Directora General d'Ensenyament Primari, lliuraren els guardons del IV Certamen Literari "Sant Jordi", en homenatge a Salvador Espriu. L'acte, celebrat al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, comptà amb la presència del sr. Josep Espriu, germà del desaparegut poeta, i del cantant Raimon.

El IV Certamen Literari "Sant Jordi" —convocat per l'Institut Català de Serveis a la Joventut i la Direcció General de Joventut— comprenia les modalitats de prosa, poesia, treballs monogràfics i articles periodístics. La qualitat i varietat de les obres presentades constituïen, sens dubte, el millor homenatge que podria rebre l'insigne poeta per part dels infants i joves de Catalunya.

El jurat del Certamen estava compost per prestigioses personalitats del món de la cultura: Miquel Alzueta, Xavier Bru de Sala, Joaquim Carbó, Carmina Portell, Oriol Vergés, Josep Vallverdú i Margarida Arizeta.

Alberto Elena, 27 anys, doctor en Filosofia i Professor d'Història de la Ciència en la Universitat Autònoma de Madrid, ha publicat el llibre "Las quimeras de los cielos. Aspectos epistemológicos de la revolución copernicana" (Siglo XXI, Madrid 1985). Des del començament adverteix el seu objectiu: criticar algunes tesis històriques i filosòfiques de Pierre Duhem.

Enfront al vell clisé que presenta la ciència moderna com una conquesta de la raó oprimida per l'obscurantisme eclesial durant l'Edat Mitjana, Duhem (1861-1916) mostrà detalladament que el naixement sistemàtic de la ciència experimental en el segle XVII, fou possible mercès a un treball ininterromput de segles, en el qual ocuparen un lloc important medievals com Buridan, Oresmes i altres, i fins i tot datà la fundació de la ciència moderna en el 7 de març del 1277, amb la condemna per part del Bisbe de París d'una sèrie de tesis averroistes que constituïen un seriós obstacle intel·lectual pel desenvolupament de la mentalitat científica. Duhem dedicà a aquests temes la seva obra *Le système du monde*, que consta de 10 volums (el lector interessat pot trobar-los a la Biblioteca de Catalunya, a Barcelona). Aquesta obra abasta només des de l'antiguitat fins al segle XV, i té 5.000 pàgines. Duhem va escriure altres obres sobre el tema, com els seus *Estudis al voltant de Leonardo da Vinci*, de 3 volums i 1.400 pàgines. El seu treball personal és impressionant, ja que recull i estudia de primera mà l'enorme documentació de l'època, necessària per al seu propòsit.

L'"inconvenient" de Duhem és que era catòlic, apostòlic i romà. Alguns historiadors han vist en això una capacitat per estudiar el tema "objectivament", i Alberto Elena recull en el seu llibre aquest punt de vista: les tesis de Duhem sobre la història de la ciència serien parcials i errònies, perquè Duhem era mogut per un intent apologetic. És cert que Duhem va extreure conclusions apologetiques dels seus estudis. Tanmateix, sorgeix un inquietant interrogant: ¿serà que només és objectiu qui interpreta la història de la ciència atacant el cristianisme? Per altra part, ¿va dedicar-se Duhem a falsificar la història en benefici de l'Església?, ¿era un personatge potser estafolat?

Físic eminent

Algunes dades poden clarificar la qüestió. Pierre Duhem fou, abans de tot, un físic eminent, molt destacat i conegut en la França de la seva època, professor d'Universitat amb un prestigi fora de dubtes. Els seus treballs en Física són importants, i una llista abreujada de les seves publicacions ocupa 18 pàgines en una de les seves biografies. A més, s'ocupa de la filosofia de la ciència, i la seva obra *La théorie physique* és particularment destacable en aquesta especialitat. Era un treballador nat i persona d'una honradesa fora del corrent.

Stanley Jaki, doctor en Física i historiador de la ciència de prestigi mundial, ha publicat el 1984 una biografia-estudi sobre Duhem en la qual ha treballat durant anys (*Uneasy Genius: The Life and Work of Pierre Duhem*), consultant exhaustivament a França tots els documents necessaris. Jaki s'ha ocupat de Duhem en diverses de les seves obres anteriors: *The Relevance of Physics* (University of Chicago Press 1978), *The Road of Science and the Ways to God* (University of Chicago Press 1978), *Science*

Sobre l'Església i el progrés científic

Ha quedat superat el vell clisé que presenta la ciència moderna com una conquesta de la raó oprimida per l'obscurantisme eclesial durant l'Edat Mitjana.

and Creation (Scottish Academic Press 1974), *The Origin of Science and the Science of its Origin* (Scottish Academic Press 1978). Les tesis de Jaki coincideixen bàsicament amb les de Duhem, i fins i tot van més enllà, mostrant àmpliament com la ciència moderna nasqué i s'ha desenvolupat de fet dintre d'una "matriu cultural cristiana" que proporcionà a tota una cultura la convicció de la racionalitat del món com a obra de Déu, i la capacitat per conèixer l'ordre natural per part de l'home, creat a imatge i semblança de Déu.

Manca de rigor

No he esmentat totes aquestes obres estrangeres per impressionar, sinó per assenyalar que cap d'elles està traduïda al castellà. El lector no especialista no les coneixerà si ningú no les esmenta. I, cosa encara més curiosa, el professor Elena, que esmenta desenes i desenes d'historiadors de tot tipus, mai no esmenta Jaki. Es comprèn que no esmenti la biografia de Duhem, que és recent, de l'any passat, encara que és una llàstima que no la conegui, ja que respon a les seves més importants objeccions. És menys comprensible que no esmenti les altres obres, editades fa alguns anys i difoses per l'àmbit internacional. No hi ha per què pensar en una mena de "conspiració del silenci"; però, si es tracta de simple ignoran-

cia, la qüestió és seriosa: significa que es presenta al públic espanyol, encara que no sigui deliberadament, una versió de les relacions entre ciència i Església en la qual només es deixen sentir les campanes d'una banda, quan hi ha altres campanes, i potents certament.

Tampoc no es tracta de plantejar una polèmica entre "bons" i "dolents". Es tracta de procedir amb rigor. És possible que les tesis de Duhem i de Jaki siguin discutibles en més d'un punt, però almenys s'haurien de discutir amb seriositat, ja que estan formulades tan seriosament com qualssevol d'altres, i, per cert, en ambdós casos estan avalades per una documentació massiva.

Tot això obté major relleu si s'adverteix que el professor Elena dona una versió deformada del pensament de Duhem, a qui qualifica de "furibund convencionalista" i d'"instrumentalista": o sigui, per a Duhem, les teories físiques serien únicament útils per predir fenòmens, sense relació amb el coneixement del món real. D'aquí provindrien, per exemple, les apreciacions —falses, segons Elena— sobre el "cas Galileu". Però aquesta interpretació és molt superficial. La posició de Duhem és molt més profunda, i fins i tot actual. Elena l'esmenta molt parcialment i de manera unilateral. Em permeto dir, perquè escau al cas, que he estudiat seriosament l'obra de Duhem des d'uns vint anys ençà, i per això puc dir que el Duhem

que presenta Elena és una caricatura. Però és evident que no tots els lectors hauran tingut ocasió d'estudiar directament a Duhem.

I aquest és el punt important, l'opinió pública, inclosa la gent culta però no especialitzada en aquests temes, fàcilment quedarà convençuda pel professor Elena, l'estudi del qual —que sens dubte té els seus valors propis— està ben redactat i té multitud de cites. Duhem ja morí. Jaki és ignorat. Altres autors també són ignorats. I es comprèn com es pot difondre una vegada més la falsa

idea que el progrés científic s'ha obert camí malgrat l'Església.

Clarificació necessària

No es tracta, repeteixo —no ho vull creure—, d'una història de bons i dolents. Però, amb tota seguretat, es tracta de qüestions importants que requereixen clarificació, que un cristià hauria de conèixer (i ja no diguem un estudiant de teologia, un sacerdot, o un professor cristià), ja que hipotequen en la seva base la imatge de l'Església que tindran aquells que escoltin el missatge en l'actualitat.

Afegiré una última dada que parla per ella mateixa. Per criticar la falta d'objectivitat de Duhem, Elena esmenta un passatge de l'article *Physique du croyant*, en el qual Duhem afirma les seves creences catòliques, i diu: "En aquest sentit es pot dir que la física que faig és la física d'un creient". Elena conclou que "el seu apropament a la història de la ciència estavem doncs, condicionat per endavant per aquesta tasca apologetica que s'havia imposat a si mateix". Doncs bé, l'esmentat article és precisament la resposta que Duhem donà a aquesta crítica. El 1904, Abel Rey va escriure un llarg article de gairebé 50 pàgines, la conclusió del qual era la mateixa que exposa Elena; Duhem va respondre amb el seu escrit, de gairebé 60 pàgines, mostrant clarament que les seves tesis són objectives, i no estan condicionades per l'apologetica. Elena cita només unes línies del començament, produint en el lector una impressió que és justament la contrària del que Duhem diu en el seu llarg article. Les coses així plantejades, ¿vers on cal dirigir l'acusació de parcialitat?

Elena recull a continuació una llarga cita de Duhem, on aquest assenyalava les conclusions apologetiques dels seus estudis. Però, novament, la presentació és tendenciosa, ja que crea la falsa impressió que aquestes conclusions són prejudicis inicials, quan realment són el resultat d'una investigació la seriositat de la qual no és fàcil d'igualar. L'obra de Duhem, amb les seves limitacions i punts discutibles, és potser el treball més seriós que mai no ha realitzat un científic professional per clarificar el valor i l'abast de la seva ciència. Els seus resultats són, segons Duhem, clarament beneficiosos per a l'Església. No tots els especialistes catòlics ho veuen així, i jo mateix tinc les meves reserves sobre alguns aspectes. Però el que, amb seguretat, no pot fer-se és desqualificar Duhem mitjançant el vell tòpic que el catòlic està condicionat per prejudicis que l'impedeixen de ser objectiu.

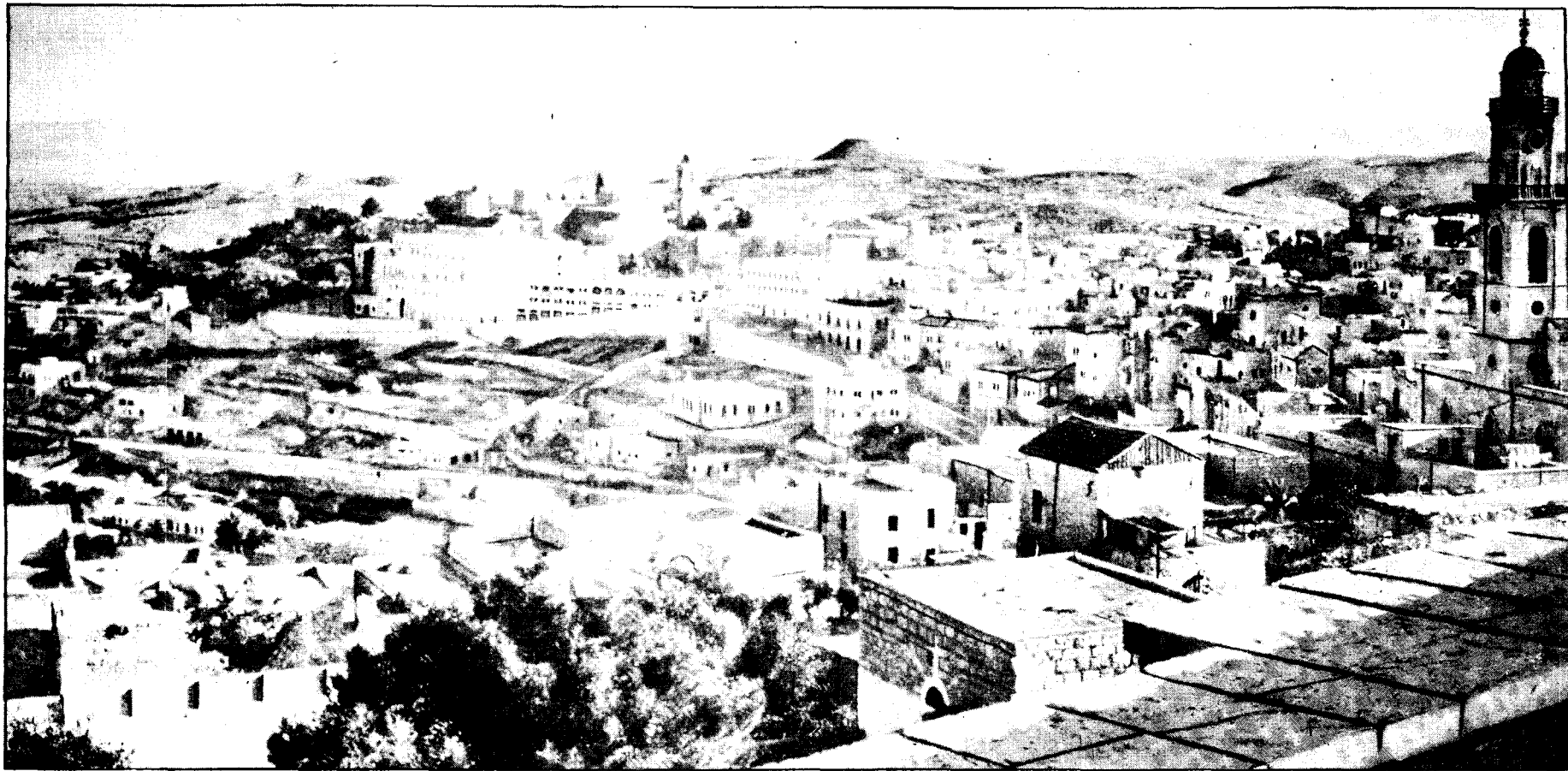
Mariano Artigas

SORPRESES
TOT PER A LES
FESTES i REVETLLES
S. JOAN, i S. PERE

FOCS ARTIFICIALS DE TOTES MENES
I PREUS... QUINS PREUS!
ARTICLES PER A LES REVETLLES

Ronda St. Pere, 54 - Tel. 301 15 76
08010 Barcelona
Davant del monument Rafael Casanovas

BETLEM: "Casa de Pan".

VI PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Del 30 d'octubre al 6 de novembre del 1985

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangelí i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Galilea, Samaria i Judea.

VISITANT: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acre, Cafarnaüm, Benaunces, Tabgha, Corozàin, Natzaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Jerusalem.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Ein Guedi.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-Crucis, Litóstroto, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acsa, etc.

Preu:
Aproximadament 130.000 pessetes.

JERICÓ: Montanya de la Quaresma. Incrustat en aquesta roca es veu el convent dels monjos grecs.

Se inclou:

- Viatge avió.
- Propines, autorcar, visat, entrades i visites a museus i llocs d'interès, assegurances viatgers i equipatges.
- No s'inclouen begudes en els menjars i extres personals.

Aprofitant el pont de Tots Sants.

Pelegrinatge preparat curosament pensant en la gent que no pot disposar de gaires dies laborables.

TRAMITACIÓ DE VISATS TAXES D'AEROPORT

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 224, 2on. - 08007 Barcelona. Tots els dilluns de 10 a 1 i de 4 a 6 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 27 39 / 27 84 / 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

A l'Institut Llongueres

Curset d'estiu de direcció coral

Fragment de la "Cantoria", de Luca della Robbia, 1339/1400 - 1482

EQUIP PEDAGÒGIC MANUEL CABERO

Director-Fundador del Cor Madrigal

JOAN COMPANY

Director de la Coral Universitària
de Mallorca

MONTserrat PUEYO

Professora de cant del Conservatori
de Terrassa

DATES:

— Del 29 de juny al 10 de juliol de 1985

HORARIS:

— Dissabte 29, de 17,30 h. a 20 h. i de 21 h. a 23,30 h.
— Diumenge 30, de 10 h. a 13 h. i de 17,30 h. a 21 h.
— De dilluns 1 a dissabte 6, de 17,30 h. a 20 h. i de 21 h. a 23,30 h.
— Diumenge 7, de 10 h. a 13 h. i de 17,30 h. a 21 h.
— Total hores: 48.

LLOC DE CELEBRACIÓ:

— Institut Joan Llongueres, carrer de Sèneca, 22, 3r. - Barcelona.

TERMINI D'INSCRIPCIÓ:

— 25 de juny de 1985.

DRETS DE MATRÍCULA D'ACTIU:

— 10.000 pessetes.

DRETS DE MATRÍCULA D'OIENT:

— 5.000 pessetes.

NIVELL A:

— Principiants en la direcció coral.
— Estudiants de solfeig a nivell mitjà.
— Recomanat a cantaires amb facilitat de lectura musical, tant per a la comprensió de la labor tècnica del cor, com per a la pròpia sensibilització artística i desvetllament vocacional per a la direcció.

NIVELL B:

— Estudiants que hagin superat el nivell A.

— Directors de cor amb mitjana experiència. Lectura musical superada i coneixements elementals d'harmonia.

NIVELL C:

— Estudiants que hagin superat el nivell B.

— Directors de cor amb relativa llarga experiència. Estudis avançats d'harmonia i coneixements d'instrument de teclat.

EDAT MÍNIMA:

— 16 anys.

DRETS DE MATRÍCULA D'ACTIU O D'OIENT:

— Import segons el curset. A lliurar amb la butlleta d'inscripció. Si es fa per correu, mitjançant un taló barrat.

PARTITURES DE TREBALL:

— Incloses en els drets de matrícula. Es lliuraran durant els cursets.

PLACES LIMITADES:

— Segons ordre d'inscripció.

BEQUES:

— La Federació Catalana d'Entitats Corals podrà concedir beques als cursetistes actius membres d'entitats corals adherides, prèvia sol·licitud, mitjançant una certificació de l'entitat corresponent. En cas positiu, l'import es lliurarà als qui mereixin el certificat d'assistència.

IMPORTANT:

— Es recomana als cursetistes que vinguin proveïts d'instruments musicals portables, i de partitures i cançoners del seu repertori.

SECRETARIA I INFORMACIÓ:

— Institut Joan Llongueres, c/ de Sèneca, 22, 2n. - 08006 Barcelona. Tel. 217 18 94 (de 16 h. a 20,30 h.)

Poesia i article periodístic

Convocats per al 1985 els premis

"Enric Ferran"

Les revistes "El Ciervo" i "Foc Nou" convoquen per al 1985 els Premis Enric Ferran en memòria del qui va presidir el Consell d'Administració de la Societat Editora de les revistes, va impulsar els seus premis anuals i va ser col·laborador en tantes coses i amics de tots sempre.

Els premis s'ajustaran a les bases següents:

ARTICLE

ELS CRISTIANS, AVUI I DEMÀ

1.— Involució? Restauració? Ecumenisme? Dissolució de la fe en un món hostil? Evangelització? Testimoni de fe en un món secularitzat? Quins són els problemes d'avui i les perspectives del demà? On va el cristianisme? Al voltant d'aquestes qüestions o altres semblants, es convoca un premi per al millor article que tracti sobre ELS CRISTIANS, AVUI I DEMÀ.

2.— L'extensió serà de tres a set holandeses a doble espai o equivalent. Podran concórrer textos inèdits o publicats i escrits en qualsevol llengua hispànica. Els publicats ho hauran d'haver estat entre l'1 de juliol i el 31 d'octubre del 1985. El jurat podrà prendre també en consideració articles que s'ajustin a les bases del premi, encara que no hagin estat presentats a concurs pels seus autors.

3.— Els treballs hauran d'enviar-se per quintuplicat a: Revista "El Ciervo", Calvet, 56, 08021-Barcelona. S'ha de fer constar el nom i les dades (direcció i telèfon) de l'autor.

4.— El premi està dotat amb 75.000 pessetes.

5.— El termini de recepció d'originals finalitzarà el 15 de novembre del 1985.

6.— La composició del jurat es donarà a conèixer juntament amb el veredict del premi, pel desembre del 1985.

7.— La revista no tornarà els originals presentats i es reserva el dret de publicar els treballs que cregui interessants, abonant-los com una col·laboració, previ avís a l'autor abans de la seva publicació.

8.— No es mantindrà correspondència amb els concursants.

9.— La participació en aquest concurs implica l'acceptació de les bases.

POESIA

1.— Les revistes "El Ciervo" i "Foc Nou" convoquen dos premis de poesia: un en llengua castellana i un altre en llengua catalana.

2.— Es pot concórrer a aquests premis amb un poema o una breu col·lecció de poemes. El seu tema, to i enfocament han de correspondre a una concepció religiosa o cristiana de la vida. Els textos han de ser inèdits.

3.— Els originals per aquest premi de poesia, que es concedirà al mateix temps que l'anterior, cal que s'envii per quintuplicat a: Revista "El Ciervo", Calvet, 56, 08021 Barcelona. El termini de recepció acaba el 15 de novembre del 1985. Es farà constar en la tramesa el nom i les dades (direcció i telèfon) de l'autor.

4.— La dotació dels dos premis de poesia és de 50.000 pessetes cada un.

5.— La revista no tornarà els originals presentats.

6.— No es mantindrà correspondència amb els concursants.

7.— La participació en aquest concurs implica l'acceptació de les bases.

LA SARDANA I LA DANSA

"A LES ROQUETES FEM SARDANES".— Aquest és el títol del nou himne de l'Agrupació Sardanista "L'ideal de Clavé", de les Roquetes, estrenat el mes de maig darrer, tot commemorant les "noces d'argent" d'aquesta prestigiosa entitat barcelonina. Però, al mateix temps, amb aquest títol genèric s'encapçala el recull de sardanes enregistrades en un doble àlbum per les cobles La Principal de la Bisbal i Ciutat de Barcelona i que de bon segur haurà d'ocupar un lloc destacat en les discoteques dels bons aficionats a la nostra dansa, ja que s'hi inclouen 20 sardanes —en gran part inèdites discogràficament— amb temes dedicats preferentment a les Roquetes i a Barcelona i que constitueixen una bona mostra de l'actual moment musical de la sardana.

Les sardanes enregistrades per la cobla La Principal de la Bisbal són obres dedicades a personatges o esdeveniments sardanistes vinculats a la història de l'Agrupació de les Roquetes. Els títols i autors d'aquestes sardanes són els següents: "En Patllari de les Roquetes", de Josep Mª Boix; "Joiosa festa", de Martirià Font; "A l'amic Esteve", de Miquel Tudela; "Tenora enyorada", de Manuel Saderra i Puigferrer; "L'Aplec de Tador", de Conrad Saló; "En Ramon i la Regina", de Tomàs Gil Membrado; "El noi de Can Pujol", de Josep Viader; "Un gran aplec", de Josep Capell; "El Parc de la Guineu", de Pere Fontàs; i "Noces d'argent", escrita pel mestre Puigferrer especialment per a aquesta efemèride.

Per la seva part, la cobla municipal Ciutat de Barcelona ha enregistrat un seguit d'obres de diferents estils i autors amb títols al·lusius a indrets i fets sardanistes del cap i casal de Catalunya. Aquestes sardanes són: "Barcelonina gentil", d'Enric Sans; "Graciencia", de Josep Serra; "Amics de Sarrià", de Conrad Saló; "Collserola", d'Agustí Borquió; "Les Roquetes", de Francesc Mas Ros; "La Rambla de les Flors", de Joan-Lluís Moraleda; "Dalt del Tibidabo", de Narcís Paulis; "Noies poblenovines", de Josep Saderra; "A redós de la Catedral", d'Àngel Pont; i "A les Roquetes fem sardanes", de Josep Capell, que com deiem abans dona títol a aquesta nova producció discogràfica editada sota els auspicis de l'Agrupació Sardanista "L'ideal de Clavé".

Josep Ventura

Concurs fotogràfic per joves

L'educació en l'esplai

BASES

1. Poden participar tots els joves menors de 30 anys.
2. El tema de les obres presentades ha de contemplar qualsevol tipus de manifestacions, activitats... relacionades amb el lleure infantil i juvenil.
3. Cada participant podrà presentar un màxim de 5 obres en qualsevol de les següents modalitats:
 - Fotografia en blanc i negre de 18 x 24 cm. sobre cartolina de 25 x 30 cm.
 - Fotografia en color, mateixes condicions que en blanc i negre
 - Diapositives de 24 x 26 mm. en marcs universals
4. Totes les obres presentades han d'ésser inèdites i no premiades.
5. Totes les obres presentades han de dur lema de participant i títol i s'ha de fer cons-

tar, dins un sobre tancat identificat pel lema les següents dades:

Nom i cognoms, data de naixement, direcció, localitat i ocupació (si és el cas, anomenar el tipus d'estudis).

6. Les obres s'han de trametre a l'Escola de l'Esplai de Barcelona, C/Numància 149-151 -08029 Barcelona. El termini d'admissió serà el 30 de setembre del 1985.
7. Les obres presentades seran seleccionades per formar part d'una exposició de la qual es donarà oportunament avís del lloc i dates. L'exposició tindrà lloc abans del 31 d'octubre del 1985.
8. D'entre totes les obres seleccionades per a formar part de l'exposició es concediran a cada una de les 3 modalitats:
 - 1er. Premi: material fotogràfic valorat en 10.000' Pts.
 - 2n. Premi: lot de llibres valorat en 5.000' Pts.

9. Els premis seran determinats per un jurat compost de dues persones relacionades amb la fotografia, dues relacionades amb el món de l'educació en el lleure infantil i juvenil i un representant de l'Escola de l'Esplai de Barcelona en funcions de president del Jurat, designats tots ells pel Director de l'Escola de l'Esplai de Barcelona.
10. La decisió del Jurat es farà pública a l'exposició. El Jurat pot declarar els premis deserts.
11. Totes les obres presentades restaran en propietat de l'Escola de l'Esplai de Barcelona i aquesta es reserva el dret de fer-ne ús tot mencionant-ne l'autor.
12. La participació suposa l'acceptació d'aquestes bases.
13. El Jurat té facultat d'interpretar les Bases i de suplir-ne qualsevol il·lucina o buit, d'acord amb la seva pròpia finalitat.

LITERATURA

**"Tirant lo
Blanc" en
holandès**

La cèlebre novel·la de Renaixement català, que ha estat un best-seller als Estats Units en la seva versió anglesa, serà properament traduïda al neerlandès, és a dir, l'holandès i el flamenc. La traducció serà a càrrec d'un holandès, eminent catalanòfil, i estarà subvencionada per la Generalitat del País Valencià, la Generalitat de Catalunya i el Govern espanyol. "Tirant lo Blanc" fou escrita pel valencià Joanot Martorell amb la col·laboració de Martí Joan de Guàrdia i la primera edició aparegué el 1490.

Una versió de la Bíblia respectuosa de l'original i a l'abast ⁽¹⁾

L'Editorial La Galera ha iniciat la publicació de "Narracions de la Bíblia". Es tracta de dotze volums en els quals s'explicarà tant el Vell com el Nou Testament sobre la base de textos extrets de la Bíblia, que amb traducció dels Monjos de Montserrat, publica l'Editorial Casal i Vall, d'Andorra.

El primer volum titulat "Del Paradís a Babel" du un extens prefaci fet per Frederic Bassó en el qual hi ha nombrosos planells que ajuden a entendre els viatges del poble jueu i la seva ubicació entre l'Àfrica i Àsia. Però sens dubte el més sucós són els textos que ajuden els lectors, sobre tot els no introduïts en les sagrades escriptures, a comprendre la cultura, els gèneres literaris del Vell i del Nou Testament i el mateix sentit dels textos bíblics. D'aquesta manera les dificultats pròpies es redueixen enormement.

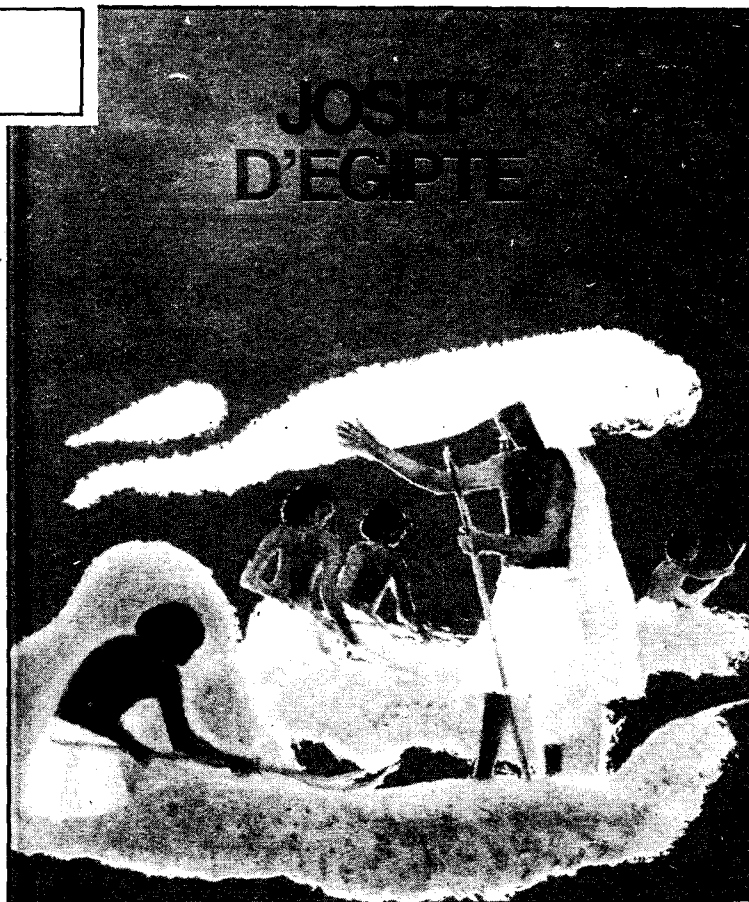
I aquestes introduccions tem-

bé les anem trobant en els altres tres volums que ja són a l'abast dels lectors: "Abraham, el nòmada", "Isaac i Jacob" i "Josep d'Egipte". I al final del volum, en l'índex dels capítols, trobem com aquests tracten un tema que queda immediatament relacionat amb uns versets determinats i que són citats per si alguna persona vol trobar el text original. D'aquesta manera, la Bíblia es fa assequible als joves, sense allunyar-se dels escrits reals.

Completen aquests treballs, il·lustracions de Riera Rojas, de gran atractiu i colors discrets i que són convenientes per a lectors joves.

Ferran Camps

(1) "L'Arca. Narracions de la Bíblia". Editorial La Galera. Barcelona 1985

ARQUEOLOGIA

Descobreixen a Turquia una ciutat de fa 9.000 anys

Arqueòlegs alemanys, de l'Oest, americans i turcs han descobert fa poc "la ciutat més vella del món" a la província de Diyarbakir (Sud-est de Turquia), segons declaracions de l'historiador turc Hallet Cambel, que ha dirigit personalment les investigacions. Aquestes es realitzen des de fa 21 anys per tot el turó de Cayou, al nord de la província de Diyarbakir.

El professor Cambel, especialista en prehistòria opina que els vestigis de la ciutat descoberta posseeixen aproximadament una antiguetat de 9.000 anys. Segons la senyora Cambel, és la primera

vegada que es descobreix una ciutat tan antiga amb edificis construïts en pedra i que a més a més, hagi desenvolupat una vida comunitària tan elaborada.

Murs d'una altura d'un metre en bon estat de conservació revelen l'existència de cases de més de 60 metres quadrats. Els habitants de la ciutat practicaven l'agricultura i ramaderia i, ja coneixien l'ús del coure, quan, segons la prehistòria oficial, l'edat del coure s'inicià 2.000 anys més tard. La senyora Cambel està convençuda que aquest descobriment portarà a una revisió de dades establertes pels historiadors de la humanitat.

Situació de l'odontologia fa dos mil anys a Israel

JERUSALEM.— Els raigs X del segle XX han permès de descobrir un tractament de conducta que li havia practicat un odontòleg fa més de dos mil anys, a un membre de la tribu Nabatea, al desert israelià de Nègueb. Els arqueòlegs israelians que investiguen la cultura Nabatea se sorprendren davant aquest descobriment. És la primera evidència d'un tractament de conducta en l'antigüetat.

Arqueòlegs sabadellencs troben restes de dinosaures

Segons que ha manifestat el doctor Vicenç Santafé, responsable de l'equip de paleontologia del museu Doctor Crusafont, de Sabadell, hom ha trobat restes de dinosaures en vint localitats diferents. L'equip de paleontòlegs, dirigits pel doctor Santafé, treballa des de començament d'aquest any a les zones de Sant Roma d'Abella i Orcau, en un projecte coordinat amb diverses universitats espanyoles.

El passat mes d'abril van trobar, a Tremp, un jaciment de restes de dinosaures que és considerat el més gran de la península.

GENERALITAT DE CATALUNYA DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

El Departament d'Ensenyament, per ordre del 19 d'abril del 1985, convoca concurs públic per a l'atorgament de subvencions a Ajuntaments menors de 20.000 habitants per a realitzar Curs d'Alfabetització, Certificat d'Escolaritat i/o Graduat Escolar, dins del marc de la Formació Permanent d'Adults.

Les bases per a prendre part a l'esmentat concurs han estat publicades al Diari Oficial de la Generalitat núm. 549, de 12 de juny d'enguany.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL MATRIMONI

Roselló, 223 Tel. 237 97 00 - 08008 Barcelona

Grups de diàleg per a promesos

Barcelona-Centre

Juliol, 1, 4, 8 i 11: Parròquia dels Àngels. Tel. 215 27 30. Dijous a les 21,30 hores.

Juliol: acompanyament dia 1, diàlegs: 3, 4 i 5. Parròquia del Pilar. Tel. 230 95 88. Dimecres, dijous i divendres a les 21,30 hores.

Juliol, 4, 11, 18 i 24. Institució Xaveriana. Tel. 319 17 00. Dijous a les 21,30 hores.

Juliol: acompanyament 19 juny-2 juliol, diàlegs 8, 11, 15, 16, 22 i 25. Residència Reparadores. Tel. 212 69 00. Dilluns i dijous a les 22 hores.

Arxiprestat Rambla-Poble Sec

Parròquia del Carme. Informació: dijous de 19,30 a 20,30 hores.

Guinardó i Horta

Juliol, 5, 9, 12, 16 i 19. Parròquia Sta. Isabel d'Aragó. Tel. 236 41 36. Divendres i dimarts a les 22 hores.

Juliol, 5, 6, 12 i 13. Parròquia Sta. Teresa de Jesús. Tel. 229 45 92. Divendres i dissabtes a les 21,30 hores.

Cornellà

Juliol, 7, 10 i 14. Parròquia de Sant Miquel. Tel. 376 43 56. Diumenge 12 matí. Dimecres 10 vespre.

Juliol, 15, 17 i 19. Parròquia de Sta. Maria. Tel. 377 02 80. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Juliol, 22, 24 i 26. Parròquia Verge del Pilar. Tel. 376 02 48. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Terrassa

Juliol, 15, 16 i 17. Centre Eclesial. Blasco de Garay, 34 baixos. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Gavà

Juliol, 22, 23 i 24. Parròquia de Sant Pere. Tel. 662 02 79. Dilluns, dimarts i dimecres a les 22 hores.

Granollers

Juliol, 15, 16, 17, 18 i 19. Parròquia de Sant Esteve (Sala Pax). Tel. 870 03 24. De 22 a 24 hores.

Cardedeu

Juliol, 18, 20, 25 i 27. Parròquia Sta. Maria. Tel. 846 11 91. Dijous i dissabtes a les 21 hores.

NOTA: per qualsevol informació trucar a la secretaria del CPM, carrer Roselló, 223, tel. 237 97 99 de dilluns a divendres de 5 a 8 tarda.

MODA

Efectivament es tracta d'un "look" molt suggerent que es desenvolupa entre detalls i teixits, fins a convertir aquesta àmplia col·lecció de pantalons creada per Florentino per a aquesta primavera-estiu'85, en un autèntic incentiu per a tots aquells homes que els agrada vestir a

l'última moda, sense deixar de banda formes més tradicionals.

Teixits prèviament seleccionats, harmonies de color i de línies, aporten a tota la col·lecció presentada per Florentino, la desimboltura que l'home actual necessita i que es desenvolupa entre un crea-

tiu elegant i aspecte esportius.

LA LÍNIA: Presenta dues vessants molt marcades: una que evoca els anys 40, a base de pines en el davant, tall ample i caiguda recta des del costat; l'altra, de tall més juvenil i d'inspiració oriental, es presenta mancada de pines,

amb una amplada de 23 centímetres.

ELS TEIXITS: Molt de lli com a continuació de l'estiu anterior, a base de textures molt barroques, cotó de tacte setinat i barreges amb raïón. Quadres subtils i de rapport entre petit/mitjà.

ELS COLORS: Molt de

gris com a color bàsic, a vegades barrejat amb rosa, verd jade, blau aigua marina i beix palla. Tots aquests colors són ressaltats per tons molt neutres, amb una marcada presència del blau marí i el blanc.

Maria José Ejarque

EL "LOOK" MASCULÍ

COSTUMS I TRADICIONS

Les vaques de la Verge de Montgarri

El dia 3 de juliol se celebrarà l'aplec de la Mare de Déu de Montgarri, patrona de la Vall d'Aran. És una de les imatges trobades per un bou. D'ací que sigui especialment venerada per pastors i boers que tan abunden a la Vall.

Una de les característiques de l'aplec, és que els administradors encanten el bestiar ofert pels devots. També rifen dos caps dels ramats de la Verge, tota vegada, com ja direm més endavant, que Ella posseeix animals propis.

Els animals que rifen són una vaca i una ovella i hom creu que en passar a engruixir els corresponents ramats els qui tenen la sort de treure'ls com a premi, porten bona ventura als altres. I és que tant l'ovella com la vaca, compten amb la benedicció de la Mare de Déu. Tampoc no poden ser venuts, sinó adquirits, com hem dit, per la rifa, i comercialitzar-los porta una gran desventura.

Referent a la vacada de la Verge, cal explicar que es governa per si sola. Millor, però, que ho copiemi de la relació que en fa el pare Narcís Camós en el seu "Jardín de Maria". Després de referir la troballa i de com li fou erigida l'església, diu que aquesta és "sin reparo una oficina de innumerables milagros..."

Més enllà afegeix: "De todos estos, es pregonero uno que sin duda merece ser publicado en otras partes, pues por él se podrán bien coleccionar los demás. Tiene ordinariamente la casa de esta gran Señora, una vacada, cerca de la cual se ha visto y ve que

no tiene otro pastor que de ella tenga cuidado, sino un toro, a cuyos bramidos obedecen, acuden y recogen, y éste les lleva ya por una parte, ya por otra, de tal suerte, que, a la salida del corral y su vuelta se asegura muy bien que todas sean allí, y cuando no, cuida muy bien de que se recojan, buscándolas si acaso falta alguna de ellas. Y esto es de tal suerte, que cuando aquel toro se muere, subrogan otro, y de éste otro, a los cuales instruye el Divino Pastor..."

En un dels seus llibres, Amades diu que una cosa igual succeeix amb els altres ramats; "un animal de cada espècie té cura dels propis... Quan en mor un, d'entre ells mateixos sorgeix un substitut".

Els Goigs en alabança a la Mare de Déu de Montgarri expliquen el fet així: "De la muntanya al bestiar / un sol toro condueix; / cap pastor l'ha de guardar, / tot el poble dedueix / que la Verge el protegeix / des que entra en terme seu. / Siau-nos sempre advocada, / Reina del mont Pirineu".

Diguem finalment que els majorals, com passa en d'altres aplecs d'ermites muntanyenques, ofereixen pa, formatge, llet i vi als romeus. D'aquestes ofrenes se'n diuen "caritats".

L'aplec, avui, segons diverses referències ja no se celebra el 3 de juliol, sinó el 15 d'agost. El mateix Amades en la "Guia de Festes Tradicionals de Catalunya" dona la primera data i en el Costumari, la segona.

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Arc de Sant Martí

Meló
Síndria
Pinya natural
Figues (confitura)
Gerds, maduixes o maduixots,
segons la fruita del temps.
dos plàtans

dues peres
dos préssecs, raïm
una magrana
tres taronges
sis mandarines
prunes, panses

Renteu i tal·leu el meló, la síndria i la pinya de dalt a baix i feu-ne un parell de trossos també de dalt a baix. Llavors tal·leu en sentit contrari, trossos molt fins amb la pela, i tot i que quedin com a triangles.

Peleu mol bé les taronges i tal·leu-les a rodanxes molt fines. Peleu les peres, els préssecs i els plàtans i tal·leu-los a rodanxes molt fines. Peleu els raïms i esgraneu la magrana. Les mandarines a grills, les prunes negres poseu-les una estona amb aigua calenta perquè s'estovin.

Poseu-ho tot en una plàtera rodona, formeu com una estrella de fruites, escalonant-les cap al centre.

Repartiu les fruites fins a omplir la plàtera. Al centre poseu-hi gerds, maduixes o maduixots formant un punt.

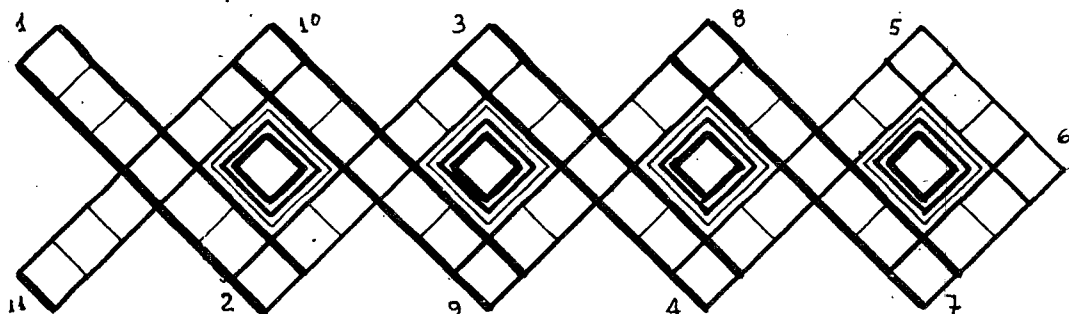
Es pot acompanyar amb un pitxer de suc de taronja ensucrat o amb una mousse de gerds, batent-ho amb crema de llet amb el turmix, amb una mica de sucre.

Maria Gloria Muntañola

ENCREUATS

Per Rosa Collé

LA TRENA

Manera per resoldre'l: començant pel n.º 1, cap al 2 etc. i després tornar enrera fins a l'11, per la línia de sota.

1.- Aquell que ho ha creat. 2.- Abundància de coses. 3.- Joia, pau, estar i sentir-se content. 4.- Tenir confiança i estimar una persona. 5.- Número. 6.- Animal que camina arrossegant-se per terra. 7.- Deixar quelcom a algú. 8.- Rengleres, files. 9.- Salutació. 10.- Nom femení.

SOLUCIÓ

10.- Rosalia.
9.- Salutació.
8.- Rengles.
7.- Prestar.
6.- Serp.

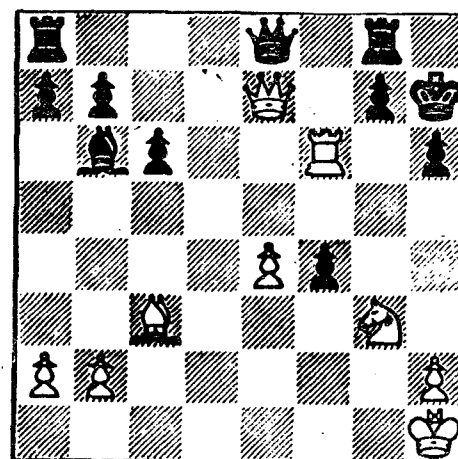
1.- Creador.
2.- Riquesa.
3.- Alegria.
4.- Amistat.
5.- Tres.

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 169

Blanques juguen i guanyen

Fixeu-vos-hi. Més contundent no pot ser.

Solució al Diagrama 168

1... Db5-d7+, 2 Ce5xd7 Ag6-f7 mat.

FILATELIA

Per Enric Graupera

Sèrie "Forjadors d'Amèrica" (cont.) L'any 1985, Espanya publicà una nova sèrie, formada per 8 valors. Avui parlarem dels valors 70 cèntims i 2,50 ptes., dedicats al P. José de Anchieta. Dentat: 12 3/4 x 12 1/2. Tiratge: 4 milions de sèries completes. Color: castany i salmó, lila i blau, respectivament.

El P. José de Anchieta fou un jesuïta espanyol, nascut a La Laguna (Canàries) l'any 1533, i conegut com "l'apòstol del Brasil". Exercí el seu apostolat en les regions selvàtiques dels "tamolós". Escriví també un poema "De B. Virginis Vita", la primera gramàtica en llengua brasilera i diferents treballs històrics sobre el Brasil. Estudiós de la flora del país, una de les plantes medicinals porta el seu nom: "Anchieta salutaris".

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

el desenvolupament allibera l'home

DONATIUS:

Banca Catalana (Central)
Caixa Barcelona (Ag. 200)
Caixa Pensions (Central 900)
Caixa Catalunya (Central)

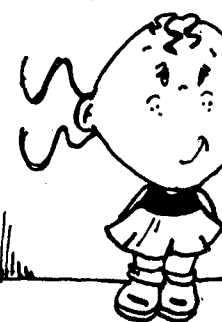
Mans Unides

Campaña contra la Fam
Rambla Catalunya, 32, 1.º, 1.ª
Tel. 318 08 87 - 08007 Barcelona

Nom
Adreça
Ciutat C.P.
Prego m'enviïn més informació sobre M. U.

La Baldufa

AVUI VE
L'ALÍCIA AMB
ELS SEUS
PARES... FA
TANT TEMPS
QUE NO LA
VEIG...

BALDUFA! VINE,
CORRE!
JA SÓN AQUÍ!

HOLA ALÍCIA.
RECORDES QUAN
EREM PETITES?

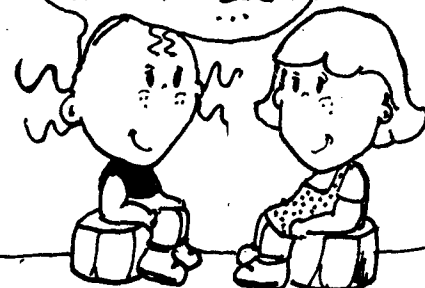

QUE QUAN JUGÀ-
VEM A LA PLAÇA
TU SEMPRE
T'ENFADAVES?

...PERQUÈ
SEMPRE VOLIES
SER LA
VENEDORA...

QUAN ANÀVEM
AMB EL TEU
PARE A PESCAR...

I QUE JO UN DIA
VAIG CAURE I EM
VAIG MULLAR TOTA
HA! HA!

...I QUE LLAVORS TU EM
VOLIES AJUDAR... I...

BALDUFA!
BALDUFA!
QUE NC EM SENTS?

BALDUFA.
QUE NO LI DIUS
RES A LA TEVA
AMIGUETA?

NO S'HAN
DIT NI UNA
PARAULA

POBRISSO-
NES! FA
TANT TEMPS
QUE NO ES
VEIEN...

L'EXRIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V

260

Històries d'Eixerits

La Gemma i la Marta

Són dues amigues meves. L'altre dia varen invitar-me a participar en la celebració de la seva Primera Comunió. Fou una celebració festiva i bonica de debò.

Ens reunirem tots en una església d'un llogaret de muntanya. Era tota de pedra, com un gran menjador presidit per la taula de l'altar. Feia pensar molt en el Cenacle de Jerusalem en el qual Jesús celebrà la primera Eucaristia.

Vam començar cantant. Després la Gemma i la Marta llegiren les dues primeres lectures, a poc a poc i bé. Tots escoltàvem amb molta atenció. Després el mossèn llegí l'evangeli, i tot comentant-lo parlà per a tots, grans i petits. Jo, de reüll, veia com la Gemma i la Marta escoltaven amb atenció. Va ser un comentari curt, però tots vàrem entendre'l.

Després, durant l'Eucaristia, la Gemma i la Marta van estar tota l'estona al costat del mossèn veient i escoltant ben de prop, tot el que ell deia i feia. Combregaren amb el Pa i el Vi, amb molta seriositat i devoció. Es veia ben clar que estimen Jesús i saben ben bé, perquè han anat a catequesi durant molt de temps, que Ell, la seva Persona, el seu Cos i la seva Sang, se'ns donen d'una manera especial, a través d'allò que abans era simplement pa i vi.

Tots, elles més que ningú, vam estar molt contents. En nom de tots els Eixerits i Eixerides de Catalunya, moltes felicitats a la Gemma i a la Marta, i a tots els nens i nenes que aquest any han celebrat la seva Primera Comunió.

L'Eixerit

DIUEN QUE FAS POESIES PERQUÈ
T'AGRADA LA XOCOLATA. NO HI
SÉ VEURE LA RELACIÓ...

FACI-
LÍSSIM...

TAN BON PUNT N'HE EN-
LLESTIDA UNA DE BEN
BONICA CORRO A LLE-
GIR-LA A LA PADRINA...
A ELLA AIXÒ LI AGRADA
MOLTÍSSIM...

I PER
AGRAIR-M'HO
EM REGALA
BOMBONS.

LEGENDES

Tal com vaig dir fa dies acabo amb totes aquestes llegendes. Imaginacions meves que invento per agafar son, quan la lectura del diari em desvetlla.

Acabo, imitant la forma amb què molts grans homes de la història —en aquest món, diuen els deixondits, ja està tot inventat— han acabat els seus afers quan no sabien com sortir-se'n. **AMB UNA GUERRA.** Un dia de juliol, en el país dels Peres, esclatà una revolta i de la revolta en vingué una guerra. Una guerra, de tres anys de durada, que s'emportà moltes coses. Als vençuts els quedà ben poc. Als guanyadors els quedà la victòria, però, el que volien salvar tampoc no ho salvaren. Volien salvar un "imperio" que ja no tenien i salvaren, només, somnis. Inventaren frases com aquella de "por el imperio hacia Dios" i com que no tenien imperio, però, s'entestaren a fer-lo servir per arribar a Déu, ja podeu comptar la quantitat d'infelicitat individual i col·lectiva que arribaren a crear. I com que, a més dels ideals de "imperio" i "Dios" també s'havia de menjar i com que per altra banda ells, els guanyadors, estaven per damunt de la "Europa de los mercaderes" muntaren el racionament, que és una forma, si funciona, de fer arribar el mínim de calories, proteïnes, etc., etc., a tothom. I alguns deien que, oficialment, funcionava, però, en veritat al poble per subsistir li tocà, com sempre, inventar. I inventà. I l'invent fou la superació de la "Europa de los mercaderes". Sobretot en marges comercials. Però oficialment la gent vivia del racionament i els desaprensus eren perseguits. Allò era més aviat "por el racionamiento hacia Dios". Indubtablement, el poble era, oficialment, místic. Oficialment sempre som una cosa que no sabem ben bé què és.

L'Agneta morí en l'únic bombardeig del poble. Una bomba que no arribà a explotar la colgà sota un enreneu de bigues, cabirons i teules. En Pere Sí i en Pere No sentiren com si se'ls fongués a dins un tros de vida.

En Bufa, tot això de les guerres aviat ho tingué explicat: Mireu Pere, li deia a l'avi, deixeu-vos d'orgues. Això es un problema de porc i de llagostes.

—Què voleu dir Bufa?

—Vull dir que... Mireu. El por, no el senglar, aquest és l'autèntic; el de llei, jo us parlo del domèstic, ho devora tot. Tot, pausadament, ho assimila i ho transforma en cansalada. Dictadures, democràcies, monarquies, repúbliques, revolucions, cristianismes, marxismes, socialismes, en fi... tot. Les llagostes salten. Quan hi ha una dictadura volen saltar cap a la democràcia, si van a parar a la monarquia no paren fins a fer un bot i caure en la república, de la república a l'acràcia, a l'anarquisme, i d'aquí si cal a la revolució. No treuen partit de res. Salten. Salten. Salten. Sempre van amb el cap a tres passes. Quan un país produeix massa porcs i massa llagostes, les coses s'enerven i peten. Ve-li aquí! I ara, aquí han petat.

El món d'en Joanet Sagristà, d'en Melotorgues, de l'Eudalet, d'en Canyameres, d'en Rourell, dels Manent... ja no tornà a ser el mateix. I el de l'avi Pere se li fongué als dits. Aquell comerç nou a l'avi Pere l'amargà. En canvi al seu fill aquella combinació honesta, pulcra, puritana, del racionament el justificava i fins i tot el santificava. I l'altra la dels bons marges comercials, les especulacions, el realitzava i l'enriquia. Ja se sap deia, si fins i tot ho diu l'Evangeli, el just peca set vegades al dia. Només, que jo, d'aquests set, trio els que em van més bé.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Marc, capítol 5, versets del 21 al 43 (Mc 5:21-43).

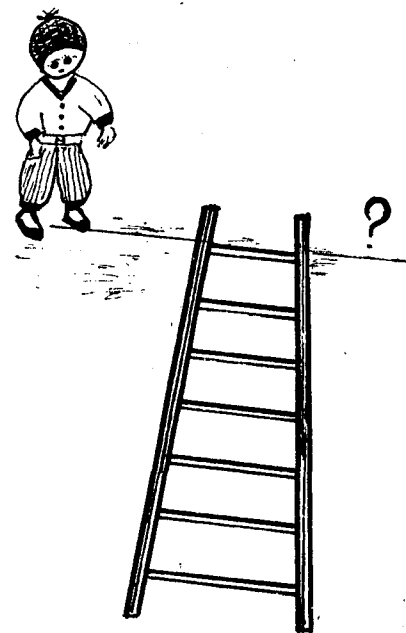
Reflexionem: 1. Sens dubte, Jesús de Natzaret, durant la seva vida, va obrar signes extraordinaris, que donaven a entendre clarament, que ell era el Salvador de la Humanitat.

2. Quan Jesús curava algun malalt, o tornava la vida temporal a algun mort, volia dir-nos a tots que, per damunt de tot, ell havia vingut al món per curar l'home dels seus egoismes i dels seus pecats, i per a conar-nos la Vida eterna.

3. Quan Jesús dóna la mà a aquella nena tot dient-li: "Noia, aixeca't!", ens recorda a tots l'amor que ens té, i com en qualsevol circumstància és a prop nostre per donar-nos la mà i ajudar-nos a fer el nostre camí.

El mossèn

Per Rosa Collell

Aquest nen vol baixar de l'escala però no pot fer-ho si no és canviant una lletra a cada graó a partir del mot inicial, —que sempre serà de quatre lletres— i que a cada graó quedi un nou mot. Les lletres poden repetir-se però una ha de canviar sempre.

De dalt a baix

1.- Un arbre molt típic de Nadal. 2.- Persona que no creu en Déu. 3.- Roba per fer vestits.

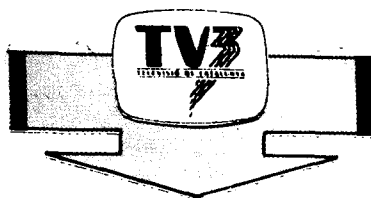
4.- Lloc d'arribada en una competició esportiva. 5.- Coses per menjar, dit un xic vulgarment. 6.- Gran, dilatat. 7.- Aire fort.

SOLUCIÓ:

6.- Vast.
7.- Vent.

3.- Tela.
4.- Meta.
5.- Teca.

1.- Avel.
2.- Ateu.

DIUMENGE

16.00 La pel·lícula del diumenge: "El boulevard del rom". 17.30 Veles al vent: "De Llafranc a l'Estartit". 18.00 Dibuixos animats. 18.30 7 X III. 19.00 Estoc de Pop. 20.00 Curar-se en salut. 20.30 Telenotícies. 21.00 Dallas: "Les coses no van gaire bé a Southfork". 22.00 Gol a gol. 00.30 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada: Gol a gol. 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas (reposició): "Qui és l'assassí de J.R.?". 19.30 Pobles de Catalunya: "Montbrí del Camp". 19.50 Dibuixos animats. Connecta el micro, pica el start (BBC). Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu cinema. 22.00 Cinema 3 - "Harper". 24.00 Dimensió desconeguda: "On és la gent?".

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Hostes vingueren, que de casa...". Connecta el micro... 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: Qui és l'assassí... (II). 19.30 Pobles de Catalunya: "S. Pere de Ribes". 19.50 Fes Flash. Dibuixos animats. Pobles i llegendes: l'Escala. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Angel Casas Show. 23.30 Estoc de Pop. 24.00 Dimensió desconeguda: "El senyor Danton el dia del judici final". 24.30 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Joc de ciència. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Malson". 19.30 Connecta el micro, pica el start. 19.50 Fes Flash. Dibuixos animats. Musical. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "Buck Gibson, el boig". 22.30 Històries improvisades: "Mister Botibol". 23.00 Identitats-Rastres. 24.00 Dimensió desconeguda: "El santuari de setze mil·límetres". 24.30 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Angel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Qui ho va fer?". 19.30 Connecta el micro, pica el start (10). 19.50 Dibuixos animats. Benji. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de ciència ficció. 22.00 L'orquestra roja: "Els negocis del Grand Chef". 23.30 A tot esport. 24.00 Dimensió desconeguda: "El solitari". 24.30 Fi d'emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. Connecta el micro, pica el start. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "El gust de l'èxit". 19.30 Pobles de Catalunya: "Santa Perpètua de la Mogoda". 19.50 Fes Flash: Dibuixos animats. Pobles i llegendes: Guissona. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 23.30 Cinema de mitjanit: "Niu de nobles". Fi d'emissió.

DISSABTE

16.05 "De l'Estartit a l'Escalà". 16.30 Dibuixos animats. 17.00 Bojos per Califòrnia: "El retrat de la Laurie". 17.45 Dibuixos animats. 18.15 La dona biònica. "Mateu l'Oscar". 19.00 Els tresors de les Cinemateques: "Nathan de Tel-Aviv". 20.00 Retalls i embolics: "Paddy, torni". 20.30 L'arca ambulante - Cap. 13. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurs: Tres i l'astròleg. 23.00 Pel·lícula: "L'herència Ferramonti".

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.00 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Heathcliff i Marmaduke. 16.00 Fama. 16.50 Especial dibuixos animats. 17.50 El Món: "Las religiones del mundo". 18.20 Això és el que hi ha. 19.05 Grand Prix. Així és la Fórmula 1. 19.30 MASH: "Compañeros de armas" (II). 20.00 Val més prevenir. 20.30 Telediari. 20.55 Fútbol: Final copa del Rei. 23.00 Curses de cavalls. 23.30 Estudi Estadi. 00.30 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Crear i viure. 14.00 Miramar esportiu. 14.20 Miramar informatiu. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Falcon Crest: "Remolino". 16.30 Pista lliure. 17.30 El planeta imaginari. 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Toros. 20.00 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari. 21.35 El superagent 86. 22.05 El Ballet. Ep. 2. 23.00 Viure cada dia. 00.05 Telediari - 3ª ed. 00.25 Telesport. 00.35 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Falcon Crest: "Climax". 16.30 Tocata. 17.30 Els electrofollets. 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Les nostres illes. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Al mil per mil. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 L'home i la Terra. 22.05 La joia de la corona. 23.05 Especial musical. 24.00 Telediari. 00.20 Telesport. 00.40 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà. 16.30 Objectiu-92. 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Lletra menuda. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Sessió de nit: "El carniceiro". 23.30 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Testimoni. 00.35 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Retalls de temps. 14.00 Comarques. 14.20 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El gran heroi americà. 16.30 Quilosc. 17.20 Els amics de la vall verda. 18.00 Barri Sesamo. 18.30 Atletisme. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 El cos humà. 22.05 Si ho sé no vinc. 23.05 En portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Primera fila. 14.00 Comarques. 14.20 Miramar. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Sessió de tarda: "Los ojos dejan huellas". 17.30 Barri Sesamo. 18.00 Al galop. 18.30 Toros. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Entre amics. 23.00 Les aventures de l'ardid soldat Schweik. Ep. 5. 00.05 Telediari - 3ª ed. 00.25 Telesport. 00.35 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

12.55 Loteria Nacional. 13.05 Gent jove. 14.30 Les Corts d'Espanya. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Primera sessió: "Viaje por una sonrisa". 18.00 Els savis. 19.00 De pel·lícula. 19.30 "V". 20.30 Un país de Sagitari. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe Setmanal. 22.40 Dissabte cine: "Sol rojo". 00.40 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull Informatiu. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Atletisme. 17.10 Estrenes TV. 18.45 Tao-Tao. 19.10 L'any que vam néixer. 20.05 Dues noies amb àngel. 21.05 Documental. 21.30 El dominical. 22.30 Llargmetratge: "Hiroshima, mi amor". 00.05 Metropolis. 00.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Pel·lícula: "Janot i Elisenda" (1ª Part). 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Documental. 18.00 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. Ep. 1. 20.00 Cap a l'any 2000. 20.30 La nit del cine espanyol: "Teatro Apolo". 23.30 Música i músics. 24.00 Últimes preguntes. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Pel·lícula: "Janot i Elisenda". (2ª Part). 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Documental. 18.00 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. 20.10 Temps moderns. 21.10 Els veïns. 21.35 Suspirs d'Espanya. 22.00 La duna mòbil. 23.00 El cinqué genit. 23.50 Documental. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Pel·lícula: "La ventafocs". (1ª Part). 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Documental. 18.00 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Atletisme. 21.30 Amb les mans a la massa. 22.00 Jazz entre amics. 22.40 Curtmetratge. 23.05 Tatuatge. 00.05 Embòlic. Cap. 14. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Pel·lícula: "La ventafocs". (2ª part). 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Documental. 18.00 Festa amb Rosa M.ª Sarda. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 En marxa. 19.30 Niels Olgersson. 20.00 A-uan-ba-bulubabalam-bambu. 21.00 Fila-7. 22.05 Cine Club: "La encajera". 00.10 Sis classes de llum. 00.35 Telediari. 01.00 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Tennis. 19.00 Agenda. 19.10 En marxa. 19.30 La clau. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 La família Robinson. 11.25 Vacances amb música. 12.13 Un milió per al millor. 14.00 Recull Informatiu. 15.00 Enric parada i fonda. 16.00 Musical. 16.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Estadi 2. 19.00 En paral·lel, els joves. 20.00 "Candilejas". 21.00 La finestra electrònica. 22.55 Òpera. 01.20 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça

Població

D.P.

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

C. València 244, 2a BarCELONA-7 Tels 215 2739 - 2784 - 2805

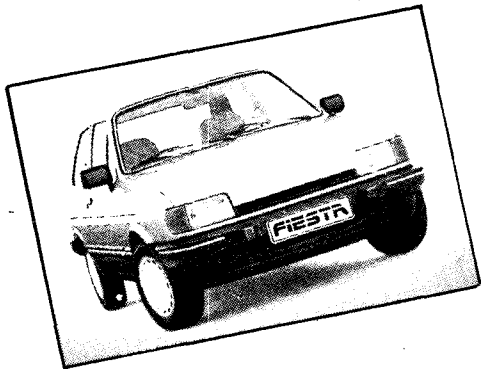
- ☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc / Caixa

Agència
 que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
 nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

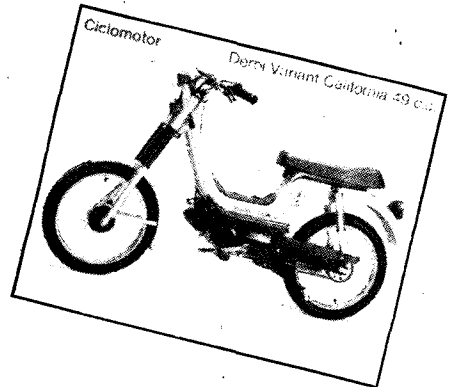
Signatura

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala
5 BUTLLETES de la magnífica rifa de
 3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra
 administració fins
 el dia 15 d'octubre d'enguany.

Libreries on podreu adquirir les butlletes

Libreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de
 l'Àngel, 3
 Libreria Balmesiana. Durán i Bas, 9.
 Tel. 317 94 43.
 Libreria Signe. Mallorca, 301.
 Libreria Fregola (Lleida). Pl. Sal, 9.
 Tel. (973) 24 14 28.

Libreria VyP (Tarragona). Lleida, 23.
 Tel. (977) 21 30 86.
 Libreria Impremta Dachs (Solsona).
 Libreria Les Voltes (Girona). Pl. del Vi, 2.
 Tel. (972) 20 19 69.
 Libreria Catòlica (Reus. Santa Anna, 16.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà
 10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA
 Carrer N.º
 Població
 Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre
 les 10 butlletes de la RIFA-85 que li pertocuen com a nou subscriptor.
 Tramet l'import de 2.500 ptes.
☐ per gir postal.
☐ taló bancari inclòs.
☐ o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu
 la butlleta següent:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA
 Carrer N.º
 Població
 Subscriptor Núm.
 Prega a ETNSA que se serveixin prendre nota de les següents subscripcions
 obtingudes per ell i que li trametin les butlletes (a raó de 10 per cada
 nova subscripció) que li pertocuen segons la oferta de vostès.

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA
 Carrer N.º
 Població
 Subscriptor Núm.
 Prega a ETNSA que se serveixin prendre nota de les següents subscripcions
 obtingudes per ell i que li trametin les (a raó de 10 per cada nova
 subscripció) que li pertocuen segons la oferta de vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
 prega al Banc/Caixa
 sucursal que serveixin atendre els rebuts de
 CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta
 n.º fins a nou avís.
 Població Data
 Signatura:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
 prega al Banc/Caixa
 sucursal que serveixin atendre els rebuts de
 CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta
 n.º fins a nou avís.
 Població Data
 Signatura:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA
 prega al Banc/Caixa
 sucursal que serveixin atendre els rebuts de
 CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta
 n.º fins a nou avís.
 Població Data
 Signatura:

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

